

การพัฒนาความสามารถทางการฟัง พูดภาษาอังกฤษและ
ความเชื่อมั่นในตนเอง โดยการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน
ด้านการท่องเที่ยวของนักเรียนระดับก้าวหน้า

นนทพัทธ์ เมืองยศ

ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University

All rights reserved

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

เมษายน 2552

การพัฒนาความสามารถทางการฟัง พูดภาษาอังกฤษและ
ความเชื่อมั่นในตนเอง โดยการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน
ด้านการท่องเที่ยวของนักเรียนระดับก้าวหน้า

นนทพัทธ์ เมืองยศ

วิทยานิพนธ์นี้เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัยเพื่อเป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

เมษายน 2552

การพัฒนาความสามารถทางการฟัง พูดภาษาอังกฤษและ
ความเชื่อมั่นในตนเอง โดยการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน
ด้านการท่องเที่ยวของนักเรียนระดับก้าวหน้า

นนทพัทธ์ เมืองยศ

วิทยานิพนธ์นี้ได้รับการพิจารณาอนุมัติให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

วิรัตน์ ไวกุล

ประธานกรรมการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิรัตน์ ไวกุล

วนิดา เพ็ญกิ่งกาญจน์

กรรมการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วนิดา เพ็ญกิ่งกาญจน์

จรรณี มณีกุล

กรรมการ

รองศาสตราจารย์ ดร. จรรณี มณีกุล

24 เมษายน 2552

© ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วนิดาเพ็ญกิงกาญจน์ ประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร. จารุณี มณีกุล กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้ให้คำปรึกษา คำแนะนำ และกำลังใจมาโดยตลอด รวมทั้งขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิรัตน์ ไวยกุล ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์

ขอกราบขอบพระคุณ คณาจารย์สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทความรู้ ให้คำแนะนำ และกำลังใจแก่ผู้วิจัยโดยตลอดระยะเวลาของการศึกษา และทำวิจัย

ขอกราบขอบพระคุณ คุณมัทธนา อรุณรุ่งโรจน์ ผู้เป็นมารดาที่เคารพรักยิ่ง ที่ได้มอบชีวิต และเป็นกำลังใจตลอดการทำวิจัยนี้ ขอกราบขอบพระคุณ คุณสัมพันธ์ เมืองยศ ผู้เป็นย่า คุณวิภา จารุรัตน์ ผู้เป็นป้า ที่ได้กรุณาให้ความอนุเคราะห์ทุนการศึกษาในการทำวิจัย และขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์วาริ ภัทรวณิชย์ กรรมการผู้จัดการ/ผู้รับใบอนุญาตโรงเรียนวาริเชียงใหม่ ที่ได้กรุณาให้ความอนุเคราะห์ทุนการศึกษาในการทำวิจัย คำแนะนำ และกำลังใจแก่ผู้วิจัย

ท้ายสุดนี้ขอขอบคุณเพื่อนร่วมรุ่น TEFL นักเรียนโรงเรียนวาริเชียงใหม่ และเพื่อนครูกลุ่มสาระวิชาภาษาต่างประเทศ โรงเรียนวาริเชียงใหม่ทุกคนที่ได้ให้คำแนะนำ กำลังใจ และความช่วยเหลือเสมอมา

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

นนทพัทธ์ เมืองยศ

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ การพัฒนาความสามารถทางการฟัง พูดภาษาอังกฤษและความเชื่อมั่น
ในตนเอง โดยการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานด้านการท่องเที่ยวของ
นักเรียนระดับก้าวหน้า

ผู้เขียน นายนนทพัทธ์ เมืองยศ

ปริญญา ศีษาสตรมหาบัณฑิต (การสอนภาษาอังกฤษ)

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วนิดา เพ็ญกิ่งกาญจน์

ประธานกรรมการ

รองศาสตราจารย์ ดร. จารุณี มณีกุล

กรรมการ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางการฟัง พูดภาษาอังกฤษ
และความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนก่อนและหลังการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานด้านการท่องเที่ยว
กลุ่มเป้าหมายคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวาริชียงใหม่ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่
ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 3 (อ.42101) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 จำนวน
24 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองได้แก่ แผน
การสอนการฟัง พูดด้วยกิจกรรมที่เน้นภาระงานด้านการท่องเที่ยว และเครื่องมือในการเก็บรวบรวม
ข้อมูลได้แก่ แบบทดสอบความสามารถในการฟัง พูดภาษาอังกฤษ และแบบวัดความเชื่อมั่นใน
ตนเอง วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ความสามารถทางการฟัง พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนสูงขึ้นหลังการเรียนรู้แบบเน้น
ภาระงานด้านการท่องเที่ยว
2. ความมั่นใจในตนเองของนักเรียนสูงขึ้นหลังการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานด้านการท่องเที่ยว

Thesis Title Development of English Listening-Speaking Skills and Self-Confidence
Through Task-Based Learning on Tourism of Expanding Level
Students

Author Mr. Nonthapat Muangyot

Degree Master of Education (Teaching English)

Thesis Advisory Committee

Asst. Prof. Dr. Wanida Penkingarn Chairperson

Assoc. Prof. Dr. Jarunee Maneekul Member

ABSTRACT

The purposes of this research were to compare English listening-speaking abilities and self-confidence of expanding level students before and after learning through task-based learning on tourism. The target group was 24 Matthayom Suksa 5 students at Varee Chiang Mai School enrolled in Fundamental English 3 (Eng. 42101) in the first semester of the academic year 2008. Two types of research instrument were used. The first type used for doing experiment was English listening-speaking lesson plans used task-based learning on tourism. The second type used for collecting data comprised the listening-speaking abilities test and questionnaire on self-confidence which were implemented before and after using task-based learning on tourism. The data obtained were analyzed by using means and standard deviation.

The results were as follows:

1. The English listening-Speaking abilities of students were increased after learning through task-based learning on tourism.
2. The self-confidence of students was increased after learning through task-based learning on tourism.

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	ค
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
สารบัญตาราง	ช
สารบัญแผนภูมิ	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	7
สมมติฐานของการวิจัย	7
ขอบเขตของการวิจัย	7
นิยามศัพท์เฉพาะ	7
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย	8
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
การเรียนแบบเน้นภาระงาน	10
ความสามารถทางการฟัง พูดภาษาอังกฤษ	19
ความเชื่อมั่นในตนเอง	28
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	36
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	39
กลุ่มเป้าหมาย	39
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	39
การเก็บรวบรวมข้อมูล	45
การวิเคราะห์ข้อมูล	45
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	46

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	49
สรุปผลการวิจัย	49
อภิปรายผล	49
ข้อเสนอแนะในการเรียนการสอน	55
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป	56
บรรณานุกรม	57
ภาคผนวก	62
ภาคผนวก ก แผนภูมิแสดงขั้นตอนการปฏิบัติงานตามแนวทาง ของ Willis	63
ภาคผนวก ข แบบทดสอบความสามารถทางการฟัง พูดภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการเรียน	64
ภาคผนวก ค แบบวัดความเชื่อมั่นในตนเองก่อนและหลังการเรียน	69
ภาคผนวก ง รายละเอียดแผนการสอน	71
ประวัติผู้เขียน	94

สารบัญตาราง

ตาราง		หน้า
1	ขอบข่ายของแผนการสอน และกิจกรรมการสอนฟัง พูดที่เน้นภาระงานด้านการท่องเที่ยว	41
2	เครื่องมือการให้คะแนนความสามารถในการฟัง พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการเรียนแบบเน้นภาระงานด้านการท่องเที่ยวและขณะปฏิบัติงานรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 3 (อ. 42101)	43
3	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความสามารถทางการฟัง พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการเรียนแบบเน้นภาระงานด้านการท่องเที่ยว	46
4	คะแนนความสามารถทางการฟัง พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระหว่างการเรียนแบบเน้นภาระงานด้านการท่องเที่ยวจำแนกแต่ละบทเรียน	47
5	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนก่อนและหลังการเรียนแบบเน้นภาระงานด้านการท่องเที่ยว	49

สารบัญแผนภูมิ

แผนภูมิ		หน้า
1	องค์ประกอบของงานเพื่อการสื่อสาร	11
2	ขั้นตอนการปฏิบัติงานตามแนวทางของ Willis	63

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ระบบการศึกษาของไทยได้เล็งเห็นความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษ โดยมีวัตถุประสงค์หลายทางคือ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ ได้ ทั้งในการประกอบอาชีพ การใช้ชีวิตประจำวัน และเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นไป สำหรับหลักสูตรภาษาอังกฤษของกระทรวงศึกษาธิการในปัจจุบันมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการฟัง พูด อ่าน และเขียนเพื่อสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ ได้ถูกต้องตามหลักภาษา และเหมาะสมกับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เนื่องจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวันไม่ว่าจะเป็นการซื้อขายสินค้า การสอบถามข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยว การสนทนาได้ตอบในสถานการณ์ทั่วไปหรือการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ภาษาอังกฤษยังคงเป็นสิ่งกลางในการสื่อสาร อย่างไรก็ตามการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของประเทศไทยยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร แม้ว่าได้จัดให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอย่างจริงจังมาเป็นเวลานานแล้วก็ตาม ดังจะเห็นได้จากรายงานผลการทดสอบคุณภาพการศึกษาที่กรมวิชาการได้จัดทำขึ้นในปีพ.ศ. 2539 พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ทั่วประเทศทำคะแนนผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาอังกฤษอยู่ในเกณฑ์ผ่าน (50%) จำนวนร้อยละ 15 อยู่ในเกณฑ์พอใช้ (60%) จำนวนร้อยละ 13 อยู่ในเกณฑ์ดี (70%) จำนวนร้อยละ 12 ซึ่งไม่มีผู้ที่อยู่ในเกณฑ์ดีมาก (80%) (กรมวิชาการ 2539: 12) จะเห็นว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายยังอยู่ในระดับอ่อน เมื่อเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีซึ่งจำเป็นต้องอาศัยพื้นฐานความรู้ทางภาษาที่เรียนมาแล้วในระดับมัธยมศึกษาเป็นพื้นฐานสำคัญในการเรียนภาษาอังกฤษในระดับสูงจึงนับเป็นอุปสรรคสำคัญสำหรับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในอนาคต

Moutfort (1986 อ้างใน วิภาดา รัตนวิจักขณ์ 2540 หน้า 2) ได้ศึกษาปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย ได้ตั้งข้อสังเกตว่า ผู้สอนพูดภาษาอังกฤษมากกว่าผู้เรียน และเมื่อพิจารณาถึงกระบวนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในห้องเรียนพบว่า กิจกรรมส่วนใหญ่ที่ใช้

ในการเรียนการสอนยังไม่ก่อให้เกิดการฝึกฝนทางการพูดที่ถูกต้องเท่าที่ควร ทำให้ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษทางด้านทักษะการพูดของนักเรียนอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่น่าพอใจนัก นักเรียนยังไม่สามารถสื่อสารกับชาวต่างชาติได้ หรือถ้าจะสื่อสารได้บ้างมักใช้ภาษาในลักษณะที่เจ้าของภาษาไม่ค่อยใช้กัน และจากบทความของ Bolt (1980) พบว่ากิจกรรมส่วนใหญ่ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยผู้สอนมักจะเน้นความรู้ด้านไวยากรณ์ และเน้นทักษะการอ่านมากกว่าการพูด ผู้สอนมีความเคร่งเครียดกับนักเรียนมากเกินไปและใช้การบรรยายเป็นภาษาไทยขาดการพูดภาษาอังกฤษในชั้นเรียนกับนักเรียน และขาดการใช้เทคนิคการสอนที่เหมาะสม

ด้วยเหตุนี้ความจำเป็นในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในยุคปัจจุบันทำให้เกิดการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรภาษาอังกฤษ โดยส่งเสริมให้มีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมากขึ้น และทักษะที่ควรนำมาฝึกเพื่อเป็นพื้นฐานของการสื่อสารคือ ทักษะการฟัง-พูด เพราะเป็นทักษะพื้นฐานที่บุคคลใช้ติดต่อสนทนากัน เป็นการสื่อสารโดยตรงและรู้ผลของการสื่อสารได้เร็วกว่าการสื่อสารด้วยวิธีอื่น ดังที่ Lindfords (1988 อ้างใน นริศรา ดานวงศ์ 2537 หน้า 1-20) ได้กล่าวถึงความสำคัญของทักษะการฟัง-พูด ไว้ดังนี้

1. เป็นเครื่องมือในการติดต่อกับผู้อื่น โดยธรรมชาติของการอยู่ร่วมกันผู้คนจึงมีความต้องการที่จะดำรงความสัมพันธ์อันดีต่อกันผู้อื่นไว้
2. เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้เกี่ยวกับโลกให้ดีขึ้น ธรรมชาติวิสัยอย่างหนึ่งของมนุษย์คือความอยากรู้อยากเห็นต่อสิ่งที่อยู่รอบๆตัว จึงมีความกระตือรือร้น และใช้ความพยายามในการหาคำตอบต่อสิ่งที่ตนสงสัยหรืออยากรู้
3. เป็นเครื่องมือในการแสดงถึงความเป็นตัวของตัวเอง เพื่อให้ผู้อื่นรู้ว่าตนนั้นเป็นผู้มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวไม่เหมือนใคร

นอกจากนี้ทักษะการฟัง-พูด เป็นทักษะที่เน้นการสื่อความหมายมากกว่ารูปแบบของภาษา ผู้เรียนควรได้รับการฝึกฝนทักษะทางภาษาอย่างสม่ำเสมอ และมีโอกาสใช้ในสถานการณ์จริงหรือคล้ายสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวันให้มากที่สุด แต่การสอนทักษะการฟัง-พูดที่ผ่านมายังไม่บรรลุจุดมุ่งหมายเท่าที่ควร ทั้งนี้เพราะการจัดการเรียนการสอนยังมุ่งเน้นความถูกต้องตามหลักโครงสร้างทางไวยากรณ์ ฝึกให้นักเรียนใช้ภาษาตามรูปแบบในเนื้อหาเป็นหลัก ทำให้นักเรียนฝึกการพูดแบบท่องจำโดยไม่สื่อความหมายที่แท้จริง โอกาสในการฝึกภาษาก็จำกัดมีแค่ในห้องเรียน ทำให้นักเรียนขาดการฝึกฝนที่เพียงพอ อีกทั้งจำนวนนักเรียนที่มากเกินไปในแต่ละห้อง ทำให้ครูผู้สอนไม่สามารถดูแลเอาใจใส่นักเรียนเป็นรายบุคคลได้อย่างทั่วถึง ส่งผลให้นักเรียนบางคนไม่มีโอกาสได้ฝึกพูดเลย จากสถานการณ์การเรียนการสอนดังกล่าวทำให้นักเรียนขาดความมั่นใจในการพูด เพราะเกรงว่าจะใช้ภาษาผิดหลักไวยากรณ์ และใช้ภาษาที่เจ้าของภาษาไม่ใช้จริงใน

ชีวิตประจำวัน โอกาสในการฝึกฝนที่ไม่เพียงพอทำให้นักเรียนไม่มีทักษะในการสนทนา และไม่สามารถแก้ปัญหาได้เมื่อการสื่อสารประสบความล้มเหลว จากการฟังที่ไม่เข้าใจยังส่งผลให้นักเรียนไม่สามารถผลิตภาษาออกมาเป็นคำพูดได้ ในด้านการสอนของครูก็จะมุ่งเน้นแก้ไขข้อผิดพลาดตามโครงสร้างของภาษา และรูปแบบในเนื้อหาเป็นหลัก ทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษจึงไม่ใช่การฟัง พูดเพื่อการสื่อสารอย่างแท้จริง ดังนั้นการจัดการเรียนการสอน ควรจะมีการพัฒนาเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว (สายพิน ห้วเมืองแก้ว 2545)

จากประสบการณ์การสอนของผู้วิจัยพบว่าการจัดการเรียนการสอนภาษาให้กับนักเรียนระดับก้าวหน้าหรือนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 ซึ่งมีปัญหาดังกล่าวมาแล้วควรจะคำนึงถึงลักษณะ หรือวิธีการเรียนของนักเรียน นักเรียนระดับก้าวหน้าเป็นผู้มีอิสระและนำตนเองได้ นักเรียนส่วนใหญ่สามารถวางแผนการเรียนตามความถนัดของตนเองได้ ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนในระดับนี้ควรคำนึงถึงความต้องการของนักเรียนที่จะนำผลการเรียนรู้ไปใช้ได้ทันที เพราะนักเรียนค่อนข้างมีความพร้อมในการเรียนรู้สิ่งใหม่ที่ตนให้ความสนใจ นอกจากนี้นักเรียนระดับก้าวหน้ายังให้ความสนใจในการทำกิจกรรมกลุ่มและกิจกรรมคู่มาก เพราะทำให้นักเรียนเกิดความมั่นใจในการพูดมากขึ้น วิธีหนึ่งที่คุณวิจัยคิดว่าจะตอบสนองความต้องการของนักเรียนระดับก้าวหน้าดังกล่าว คือ การเรียนที่ใช้กิจกรรมที่เน้นภาระงาน (Task-Based Learning) ของ Willis (1996) เพราะในการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมที่เน้นภาระงานส่งเสริมให้นักเรียนได้ใช้ภาษาในการปฏิบัติงานที่นักเรียนจะได้พบในสถานการณ์จริง ทั้งนี้ นักเรียนจะต้องเลือกใช้ภาษาที่เหมาะสมกับงานที่จะปฏิบัติ หลังจากปฏิบัติงานแล้วสามารถพูดนำเสนอผลงานรวมทั้งมีการประเมินผลงานของตนเองและปรับปรุงแก้ไข ดังมีขั้นตอนในการจัดการเรียนการสอนที่ใช้กิจกรรมเน้นภาระงาน ซึ่งประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นตอนการปฏิบัติ (Pre-Task) โดยเริ่มแรกนักเรียนจะได้อภิปรายเกี่ยวกับภาษาที่จะใช้ในการปฏิบัติงาน ทำความเข้าใจกับหัวข้องานที่ได้รับมอบหมาย ทั้งนี้ผู้สอนจะช่วยเตรียมความพร้อมแก่นักเรียนทางด้านภาษาและด้านเนื้อหา เช่น คำศัพท์ หรือวลีที่จำเป็น โดยการทบทวนหรือใช้กิจกรรมทางภาษาเพื่อช่วยให้นักเรียนเข้าใจในขั้นตอนการทำงานอย่างถ่องแท้

2. ขั้นปฏิบัติ (Task-Cycle) เป็นขั้นตอนที่นักเรียนจะได้ใช้ภาษาอังกฤษอย่างแท้จริงในแต่ละขั้นตอนของการทำงาน ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนย่อย 3 ขั้นตอน คือ

2.1 นักเรียนจะได้ใช้ภาษาในการปฏิบัติงาน (Task) ที่นักเรียนได้เลือกไว้ร่วมกับเพื่อนร่วมชั้นเรียนโดยการทำงานเป็นคู่หรือกลุ่มย่อย โดยใช้สถานการณ์จำลอง ในที่นี้ผู้สอนมีบทบาทในการทบทวนวัตถุประสงค์ในการรายงาน และเป็นทีปรึกษาทางภาษาให้แก่นักเรียน

2.2 **ขั้นวางแผนเพื่อการนำเสนอผลงาน (Planning)** นักเรียนในแต่ละกลุ่มหรือแต่ละคู่จะมีการวางแผนเพื่อจะนำเสนอผลงานที่ได้ปฏิบัติ โดยในขั้นนี้จะเป็นการทบทวนและทำความเข้าใจในกระบวนการปฏิบัติงาน ผู้สอนจะทำหน้าที่เป็นประธานในการดำเนินการรายงาน และให้ผลสะท้อนกลับในส่วนของเนื้อหาที่นำเสนอและการใช้โครงสร้างทางภาษา

2.3 **ขั้นรายงานผลการปฏิบัติ (Report)** นักเรียนแต่ละกลุ่มหรือคู่ จะนำเสนอวิธีการทำงานและผลที่ได้รับกับเพื่อนร่วมชั้น ในขณะที่เดียวกันนักเรียนกลุ่มอื่นที่ฟังการนำเสนอก็จะทำการประเมินผลการนำเสนอผลงานของกลุ่มที่นำเสนอด้วย

3. **ขั้นมุ่งเน้นภาษา (Language Focus)** ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ช่วง คือ ช่วงวิเคราะห์ภาษาและช่วงการฝึกภาษา ที่แบ่งออกเป็นขั้นตอนย่อย 2 ขั้น คือ

3.1 **ขั้นวิเคราะห์ภาษา (Analysis)** นักเรียนในแต่ละกลุ่มหรือคู่จะช่วยกันร่วมวิเคราะห์ผลการประเมินการปฏิบัติงานของตน และผลการประเมินที่ได้รับจากเพื่อนร่วมชั้นเรียน และรวบรวมปัญหา

3.2 **ขั้นฝึกภาษา (Practice)** ขั้นนี้นักเรียนจะรวบรวมปัญหาจากขั้นวิเคราะห์มาทำการฝึกฝน เพื่อให้เกิดความถูกต้องและเกิดความคล่องแคล่วมากขึ้น ทั้งนี้ในแต่ละกลุ่มหรือคู่สามารถแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นและวิธีการแก้ปัญหาให้แก่เพื่อนร่วมชั้นเรียนฟังได้

ในส่วนของขั้นตอนการใช้การเรียนแบบเน้นภาระงานที่เสนอ โดย Willis (1996) นี้จะช่วยให้นักเรียนระดับก้าวหน้าได้พัฒนาทักษะฟัง-พูดได้ ดังเช่นในขั้นตอนแรกของการปฏิบัติงาน นักเรียนได้มีการเตรียมตัวที่จะปฏิบัติงาน โดยมีการประมวลใคร่ตรงงานที่จะปฏิบัติโดยเชื่อมโยงเข้ากับประสบการณ์ของตน นักเรียนจะเป็นผู้เลือกชนิดงานที่จะปฏิบัติ ซึ่งการที่นักเรียนสามารถเลือกงานที่จะปฏิบัติด้วยตนเองนั้นจะช่วยสร้างความมั่นใจในการปฏิบัติงาน ในขั้นตอนการปฏิบัติงานเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความคล่องแคล่วและมีความมั่นใจในการใช้ภาษาอย่างเต็มที่ ในช่วงนี้ผู้สอนจะไม่ทำการแก้ไขข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ เพราะจะทำให้เกิดอุปสรรคในการสื่อสารของนักเรียน ในช่วงต้นของการปฏิบัติจะเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษในการทำงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ ซึ่งเป็นการส่งเสริมธรรมชาติในการเรียนของนักเรียนระดับก้าวหน้าที่ว่านักเรียนเรียนรู้ได้ดีในสภาพแวดล้อมที่เป็นอิสระจากการที่นักเรียนสามารถเลือกชนิดงานที่ตนเองต้องการปฏิบัติตามความสนใจของตน ในการวิจัยนี้จะเน้นเนื้อหาด้านการท่องเที่ยวเนื่องจากจังหวัดเชียงใหม่เป็นจังหวัดที่มีสถานที่ท่องเที่ยวมากมายและเป็นที่ยุ้จักแพร่หลายในกลุ่มนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ ซึ่งเป็นสิ่งใกล้ตัวของนักเรียนและนักเรียนก็รู้จักสถานที่ท่องเที่ยวเหล่านี้เป็นอย่างดี และการที่นักเรียนมีพื้นความรู้เดิมในเรื่องสถานที่ท่องเที่ยวของ

จังหวัดเชียงใหม่อยู่แล้วนั้นทำให้นักเรียนสามารถเลือกปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้องส่งผลให้นักเรียนมีความมั่นใจในตนเองในการนำเสนอผลงานมากยิ่งขึ้น

ส่วนขั้นนำเสนอ นั้นมีความสอดคล้องกับลักษณะการเรียนรู้ของนักเรียนระดับก้าวหน้า ที่ว่า นักเรียนจะเรียนรู้ได้ดีในสถานการณ์ที่ได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับเพื่อนร่วมชั้นเรียน และการได้ข้อมูลย้อนกลับจากเพื่อนกลุ่มอื่นๆ ก็จะทำให้นักเรียนระดับก้าวหน้าได้ตระหนักถึงความสามารถของตนเองที่มีอยู่ ซึ่งในขั้นนำเสนอนี้ นักเรียนจะได้พัฒนาความสามารถในการพูดนำเสนอ โดยนักเรียนจะต้องพูดนำเสนอผลการปฏิบัติงานของตนให้เพื่อนกลุ่มอื่นฟัง นอกจากนี้การได้ทำงานร่วมกันยังเป็นการสร้างการยอมรับในสังคม ซึ่งในที่นี้หมายถึงสังคมชั้นเรียน โดยเป็นกระบวนการตอบสนองความต้องการธรรมชาติมนุษย์ที่ว่า มนุษย์ทุกคนต้องการเป็นที่ยอมรับให้เป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มเรียนหรือสังคม ในขั้นนี้ นักเรียนระดับก้าวหน้าจะเกิดความภาคภูมิใจใน การที่ได้ทำงานได้สำเร็จบรรลุตามเป้าหมายได้ด้วยตนเอง

ขั้นสุดท้ายซึ่งเป็นขั้นมุ่งเน้นภาษาเป็นช่วงที่นักเรียนระดับก้าวหน้าได้ทบทวนและฝึกความแม่นยำในการใช้หน้าที่ทางภาษาและโครงสร้างทางไวยากรณ์ โดยนักเรียนต้องการรับรู้ถึงผลการกระทำของตนเองอย่างรวดเร็ว เพราะเป็นหลักสำคัญประการหนึ่งของการเรียนของนักเรียนระดับก้าวหน้าที่ว่า นักเรียนเรียนรู้ได้จากผลที่เกิดขึ้น 2 ทาง คือ การรับรู้ภายใน เช่น จากการเรียนรู้ และได้รับข้อมูลบางอย่างในขณะที่กำลังปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย และการรับรู้จากภายนอก เช่น การรับรู้ผลการกระทำจากการบอกเล่าของผู้อื่น ในที่นี้คือผลที่ได้จากเพื่อนร่วมชั้นเรียนที่ได้ร่วมกันวิเคราะห์การใช้ภาษา และจากที่ผู้สอนช่วยในการเสริมสร้างความแม่นยำในการใช้ภาษาให้กับนักเรียน (Carl Winberg อ้างใน สุนทร โคตรบรรเทา 2530)

นอกจากนี้แล้ว การจัดการเรียนการสอนแบบเน้นภาระงานยังสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาที่สองของ Krashen (1982) ที่กล่าวถึงสมมติฐานด้านอารมณ์ (The Affective Filter Hypothesis) ว่า อารมณ์หรือทัศนคติของนักเรียนมีส่วนช่วยส่งเสริม สนับสนุน หรืออาจเป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้ภาษาซึ่งได้แก่ แรงจูงใจ (Motivation) ความมั่นใจในตนเอง (Self-confidence) ความวิตกกังวล (Anxiety) จากผลวิจัยการเรียนรู้ภาษาที่สองที่เป็นพื้นฐานของสมมติฐานนี้พบว่า นักเรียนที่มีแรงจูงใจในการเรียนมีความมั่นใจในตนเองและมีความวิตกกังวลต่ำจะประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ภาษา ดังนั้นกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นภาระงานจึงส่งเสริมให้นักเรียนได้พัฒนาความมั่นใจในตนเองและลดความวิตกกังวล โดยการปฏิบัติงานและนำเสนอผลการปฏิบัติงาน ตลอดจนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำเสนอผลการปฏิบัติงานซึ่งกันและกัน ในชั้นเรียน สอดคล้องกับ Blair (1991) กล่าวว่า ถ้านักเรียนรู้วิธีลดอุปสรรคทางด้านจิตใจคือ ความกลัวและความวิตกกังวลต่างๆ นักเรียนจะสามารถเรียนรู้และผลิตข้อมูลทางภาษาได้มาก ดังนั้นหากนักเรียน

รู้จักขั้นตอนในการเตรียมตัวที่เหมาะสมก่อนการพูดนำเสนอ นักเรียนก็จะสามารถลดความกลัวและความวิตกกังวลในการพูดนำเสนอได้ ส่งผลให้สามารถพูดนำเสนอได้อย่างมีประสิทธิภาพอีกด้วย การที่นักเรียนจะสามารถใช้ภาษาเพื่อสื่อสารได้ดีจะต้องมีความเชื่อมั่นในตนเองจึงจะทำให้พูดได้ ปริศนา มียาตะ (2546) กล่าวว่า ความเชื่อมั่นในตนเอง หมายถึง ภาวะที่นักเรียนกล้าพูดกล้าแสดงออก กล้าแสดงความคิดเห็น ไม่ประหม่า ไม่เคอะเขิน ไม่วิตกกังวล และมีความพยายามในการพูด การเรียนการสอนแบบเน้นภาระงานจะช่วยให้ นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจในตนเอง เนื่องจากนักเรียนได้เป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มในการปฏิบัติงานและมีโอกาสได้นำเสนอผลงานของตนเองให้เพื่อนๆ ในกลุ่มอื่นได้ดูด้วย ดังที่ James (1950) ได้กล่าวถึงความภาคภูมิใจในตนเองว่าเป็นความรู้สึกที่บุคคลนั้นมีความรู้สึกว่าเขาประสบความสำเร็จกับการคาดหวัง ส่วน Copper Smith (1971) ได้กล่าวว่า ความภาคภูมิใจในตนเองเป็นการประเมินค่าของตนเอง เป็นการอธิบายทัศนคติทั้งในด้านที่ชอบและขัดแย้ง ซึ่งแสดงถึงขอบเขตที่บุคคลนั้นเชื่อมั่นในตนเอง ความสำเร็จและความมีคุณค่า

จากความเป็นมาและปัญหาดังกล่าวข้างต้นของการเรียนการสอนของนักเรียนระดับก้าวหน้าหรือช่วงชั้นที่ 4 ซึ่งเป็นวัยที่หลังจากจบการศึกษาแล้วสามารถออกไปประกอบอาชีพได้ ถ้าไม่ได้ศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ผู้วิจัยมีความเห็นว่านักเรียนในระดับนี้มีความสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารได้ดีหากมีความเชื่อมั่นในตนเอง และได้รับการสอนด้วยวิธีที่ให้ผู้เรียนได้คิดด้วยตนเองมากขึ้น การเรียนแบบเน้นภาระงานด้านการท่องเที่ยวจะช่วยส่งเสริมความสามารถทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ส่งผลให้นักเรียนมีความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้น สามารถออกไปประกอบอาชีพได้อย่างดีพอสมควรหลังจากจบการศึกษาแล้ว กลุ่มเป้าหมายที่จะศึกษานี้อยู่ในสังคมที่มีชาวต่างชาติโดยนักเรียนมีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติ สามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับประเทศไทยและจังหวัดของตนในฐานะเจ้าของบ้านที่ดีหรือในฐานะของผู้ประกอบการค้าขายหรือธุรกิจการท่องเที่ยวต่อไปในอนาคต ผู้วิจัยจึงมีความสนใจใช้กิจกรรมการเรียนแบบเน้นภาระงานด้านการท่องเที่ยวเพื่อช่วยพัฒนาความสามารถทางการฟัง พูด และความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนระดับก้าวหน้า

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้มีจุดประสงค์ดังนี้

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางการฟัง พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการเรียนแบบเน้นภาระงานด้านการท่องเที่ยว
2. เพื่อเปรียบเทียบความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนก่อนและหลังการเรียนแบบเน้นภาระงานด้านการท่องเที่ยว

สมมติฐานของการวิจัย

1. ความสามารถทางการฟัง พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนสูงขึ้นหลังการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ด้านการท่องเที่ยว
2. ความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนสูงขึ้นหลังการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ด้านการท่องเที่ยว

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้กำหนดขอบเขตไว้ดังนี้

1. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมาย เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 24 คน ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 3 (อ.42101) ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 โรงเรียนวาริชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่

2. ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น ได้แก่ การเรียนรู้แบบเน้นภาระงานด้านการท่องเที่ยว

ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถทางการฟัง พูดภาษาอังกฤษ และความเชื่อมั่นในตนเอง

3. เนื้อหา

บทเรียนได้มาจากการสำรวจความต้องการ ความสนใจของนักเรียนเกี่ยวกับหัวข้อด้านการท่องเที่ยว และผู้วิจัยคัดเลือกเรื่องที่น่าสนใจและให้สัมพันธ์กับคำอธิบายรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 3 (อ.42101)

นิยามศัพท์เฉพาะ

การเรียนรู้แบบเน้นภาระงานด้านการท่องเที่ยว หมายถึง กิจกรรมการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นให้นักเรียนมีกระบวนการคิด การเรียนรู้ และการทำงาน โดยนักเรียนเป็นผู้ปฏิบัติมากที่สุด ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ ขั้นก่อนปฏิบัติงาน ที่ผู้สอนเตรียมความพร้อมด้านภาษาให้นักเรียนอธิบายคำสั่งในการทำงานและเกณฑ์การประเมินผลการปฏิบัติงาน ขั้นปฏิบัติงานประกอบด้วยขั้นตอนย่อย 3 ขั้นตอน คือ ขั้นทำงานที่นักเรียนเลือกงานเองอย่างอิสระ โดยผู้สอนคอยสังเกตและชี้แนะอยู่ห่างๆ จากนั้นเป็นขั้นวางแผนเพื่อนำเสนองาน และขั้นนำเสนอผลงานที่นักเรียนต้องเสนองานของตนต่อชั้นเรียน เพื่อให้ผู้ฟังและผู้สอนร่วมประเมินผลของงานที่นำเสนอ สุดท้ายเป็นขั้นมุ่งเน้นภาษา ซึ่งนักเรียนได้วิเคราะห์ผลที่ได้จากการประเมินงานของผู้อื่นและตนเอง มีการทบทวนและฝึกฝนข้อผิดพลาด ทั้งนี้งานที่นักเรียนปฏิบัติจะเกี่ยวข้องกับด้านการท่องเที่ยว

ความสามารถทางการฟัง พูดภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการฟังและพูดแสดงความคิดเห็นทั้งในสถานการณ์จำลองและสถานการณ์จริง วัตถุประสงค์จากแบบประเมินความสามารถทางการฟัง พูดที่ปรับมาจากแบบประเมินของ Wilkins (1972) และ Carrol (1980 อ้างใน พัชระ พุ่มลำเจียก 2544)

ความเชื่อมั่นในตนเอง หมายถึง ภาวะที่นักเรียนเกิดความรู้สึกผ่อนคลาย ปราศจากความวิตกกังวลต่อข้อผิดพลาดต่างๆ กล้าคิด กล้าพูด กล้าแสดงออก ไม่ประหม่าเคอะเขิน และมีความพยายามที่จะพูดเพื่อถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ความรู้และประสบการณ์ให้ผู้อื่นฟัง การวัดความเชื่อมั่นในตนเองนี้จะใช้แบบวัดความเชื่อมั่นในตนเองที่ผู้วิจัยปรับมาจาก สมหวัง คันธรส (2528 และ ชนิดศิริ พัวพิมล 2545 อ้างใน ปริศนา มียาตะ 2456)

นักเรียนระดับก้าวหน้า หมายถึง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 1 ห้องเรียนจากโรงเรียนวาริชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 3 (อ.42101) ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัยครั้งนี้ คือ

1. เพื่อเป็นแนวทางให้ครูผู้สอนภาษาอังกฤษได้ใช้การเรียนการสอนแบบเน้นภาระงาน เพื่อพัฒนาความสามารถทางการฟัง พูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน
2. เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนแบบเน้นภาระงานในด้านอื่นต่อไป

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การดำเนินการวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถทางการฟัง พูดภาษาอังกฤษและ ความเชื่อมั่นในตนเองโดยการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานด้านการท่องเที่ยวของนักเรียนระดับ ก้าวหน้านี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นพื้นฐานความรู้ในการทำวิจัย คือ

1. การเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

- 1.1 ความหมายของการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน
- 1.2 ขั้นตอนของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน
- 1.3 หลักการเลือกกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน
- 1.4 ประโยชน์ของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

2. ความสามารถทางการฟัง พูดภาษาอังกฤษ

- 2.1 ความหมายและความสำคัญของการฟัง พูดภาษาอังกฤษ
- 2.2 องค์ประกอบเกี่ยวกับความสามารถทางการฟัง พูดภาษาอังกฤษ
- 2.3 การวัดและการประเมินการฟัง พูดภาษาอังกฤษ

3. ความเชื่อมั่นในตนเอง

- 3.1 ความหมายของความเชื่อมั่นในตนเอง
- 3.2 ความสำคัญของความเชื่อมั่นในตนเอง
- 3.3 ลักษณะของบุคคลที่มีความเชื่อมั่นในตนเอง
- 3.4 องค์ประกอบของความเชื่อมั่นในตนเอง
- 3.5 การสร้างความเชื่อมั่นในตนเอง
- 3.6 ปัจจัยในการส่งเสริมความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียน
- 3.7 พัฒนาการของความเชื่อมั่นในตนเอง

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. การเรียนแบบเน้นภาระงาน

ในหัวข้อการเรียนแบบเน้นภาระงานด้านการท่องเที่ยวประกอบด้วย ความหมายของงาน และกิจกรรมการเรียนแบบเน้นภาระงาน หลักการเลือกงาน สรุปสาระสำคัญของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ข้อดีของการจัดกิจกรรมการเรียนแบบเน้นภาระงาน โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1.1 ความหมายของการเรียนแบบเน้นภาระงาน

ในเรื่องของการเรียนแบบเน้นภาระงานมีผู้ให้ความหมายของ “งาน” ไว้หลายอย่างด้วยกัน เช่น Long (1985: 89) กล่าวว่า งาน คือ ชิ้นงานที่บุคคลต้องทำอย่างอิสระ หรือเพื่อผลงานบางอย่าง เช่น การทาสีรั้ว การกรอกแบบฟอร์มเอกสาร การจองตั๋วเครื่องบิน...หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง “งาน” ก็หมายถึงสิ่งต่างๆที่บุคคลต้องกระทำในชีวิตประจำวันนั่นเอง Richards, Platt and Weber (1985: 289) กล่าวว่างาน คือ กิจกรรมหรือการกระทำ ซึ่งทำเพื่อผลของกระบวนการหรือความเข้าใจภาษา ยกตัวอย่างเช่น การวาดภาพในขณะที่ได้ฟังการสอนจากครูและทำตามคำสั่ง ส่วน Nunan (1989) กล่าวว่า งานเพื่อการสื่อสารหมายถึง กิจกรรมย่อยในชั้นเรียนที่มุ่งให้นักเรียนเกิดความเข้าใจ นำความเข้าใจนั้นไปปรับใช้ให้เหมาะสมกับจุดประสงค์ของการใช้ภาษา รู้จักคิด วิเคราะห์และพิจารณา และมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นเพื่อการใช้ภาษาตามเป้าหมาย ทั้งนี้จะให้ความสำคัญกับความหมายมากกว่ารูปแบบของภาษา จากความหมายของงานข้างต้นการเรียนแบบเน้นภาระงานจึงเป็นการเรียนที่นักเรียนจะต้องปฏิบัติในชั้นเรียน ส่วนผู้สอนจะต้องออกแบบหลักสูตรในรูปแบบของการใช้กระบวนการเน้นภาระงานและการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในขณะปฏิบัติงาน โดยที่ภาษาเพื่อการสื่อสารนั้นเน้นความสำคัญของการสื่อความหมายมากกว่าความถูกต้องของกฎไวยากรณ์

กล่าวโดยสรุป การเรียนแบบเน้นภาระงานซึ่งมี “งาน” เป็นส่วนสำคัญที่สุด ย่อมหมายถึงการเรียนการสอนที่นักเรียนได้รับตัวป้อนทางภาษาแล้ว จะได้รับมอบหมายงานให้ปฏิบัติ นักเรียนจะต้องใช้กระบวนการทางสติปัญญา เช่น การคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ การคิดแก้ปัญหา การคิดแบบวิพากษ์วิจารณ์ เพื่อจัดกระทำข้อมูลที่กำหนด มีการสร้างปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น แล้วสร้างผลงานการปฏิบัติตามกระบวนการเรียน และชนิดของงานให้เสร็จสมบูรณ์

องค์ประกอบของงาน

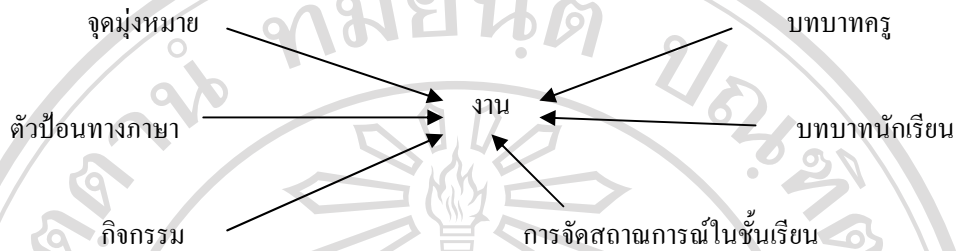
Nunan (1989) กล่าวว่า งานเพื่อการสื่อสารมีองค์ประกอบสำคัญ 6 ประการ คือ

1. จุดมุ่งหมาย (Goals)
2. ตัวป้อนทางภาษา (Input)
3. กิจกรรม (Activities)
4. บทบาทของครูผู้สอน (Teacher's role)

5. บทบาทของผู้เรียน (Learner's role)

6. การจัดสภาพการณ์ในชั้นเรียน (Setting)

ซึ่งองค์ประกอบเหล่านี้จะมีความสัมพันธ์สอดคล้องกันดังแผนภูมิ 1

แผนภูมิ 1 องค์ประกอบของงานเพื่อการสื่อสาร

ดังนั้นการพัฒนาทักษะการสื่อสารของนักเรียนจะต้องคำนึงถึงองค์ประกอบของงานดังกล่าวข้างต้น ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. จุดมุ่งหมาย

Clark (อ้างใน Nunan 1989) กล่าวว่า จุดมุ่งหมายของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมี 3 ประการ คือ

1.1 เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ในการสร้างสัมพันธภาพระหว่างบุคคล ซึ่งได้จากการแลกเปลี่ยนข้อมูล เช่น แนวความคิด ความคิดเห็น ความเชื่อ ทักษะ และความรู้ดีระหว่างกัน เพื่อนำไปสู่ความสำเร็จลุล่วงในการปฏิบัติงาน

1.2 เพื่อให้รอบรู้และเข้าใจข้อมูลจากแหล่งต่างๆ รอบตัว โดยเป็นข้อมูลที่เป็นภาษาเป้าหมาย เช่น ข่าวสารจากวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร เอกสารแนะนำ ประกาศ โฆษณา ฯลฯ และสามารถนำความรู้นั้นไปประยุกต์ใช้ได้ สถานการณ์จริง

1.3 เพื่อพัฒนาทักษะฟัง พูด อ่าน และเขียนของนักเรียนตามจุดมุ่งหมายของการใช้ภาษาอย่างสร้างสรรค์ และมีจินตนาการ เช่น การเขียนบทความสั้นๆ บทกวี เพลง เป็นต้น การใช้กิจกรรมการเรียนแบบเน้นภาระงานนี้มุ่งพัฒนาความสามารถในการสื่อสาร โดยจุดมุ่งหมายของงานตามแนวคิดของ Clark เน้นให้ความสำคัญกับทักษะการพูดของนักเรียนในการสื่อความหมายเพื่อการแลกเปลี่ยนข้อมูล และกระตุ้นให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของงานที่ได้รับมอบหมาย

2. ตัวป้อนทางภาษา

ตัวป้อนทางภาษาถือเป็นสิ่งสำคัญมาก เพราะเป็นสิ่งที่ช่วยให้นักเรียนเรียนรู้ที่จะฝึกกระบวนการคิด (Cognitive process) ของนักเรียนอย่างมีระบบ ต่อเนื่อง และชัดเจน Hoover (อ้างใน Nunan 1989) ได้แนะนำเกี่ยวกับจัดหาแหล่งข้อมูลเพื่อเป็นตัวป้อนในการเรียนรู้ภาษาว่าควรใช้สื่อของจริง เช่น จดหมาย รายการอาหาร โปสเตอร์ ตารางเวลาเดินรถ ป้ายแสดงเครื่องหมายจราจร นิทานรูปภาพ เอกสารแจกของโรงแรม และสถานที่ท่องเที่ยว เป็นต้น

ลม่อม ศรีเจริญ (2545 หน้า 10) ได้สรุปให้เห็นประโยชน์ของการใช้ข้อมูลจริงกับการเรียนแบบเน้นภาระงานของ Brosnan (อ้างใน Nunan 1989) ไว้ดังนี้

1. ช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้ภาษาที่ใช้กันอยู่จริง ภาษาเป็นเรื่องของธรรมชาติ การนำภาษามาทำให้ง่ายขึ้นหรือเปลี่ยนแปลงใดๆ เพื่อจุดประสงค์ในการสอน เช่น เพื่อสอนคำศัพท์ โครงสร้างประโยคบางครั้งก็ไม่เหมาะสมที่จะนำมาใช้ในการสอน เพราะแทนที่จะฝึกให้นักเรียนคิดเองจากข้อชี้แนะ (Clues) หรือจากบริบทนักเรียนกลับไม่ได้พัฒนาการคิดเลย

2. ให้โอกาสแก่นักเรียนในการเรียนรู้ภาษาจากข้อมูลสั้นๆ แต่สื่อความหมายที่สมบูรณ์และชัดเจน

3. ให้โอกาสแก่นักเรียนในการเรียนภาษาที่เป็นรูปภาพ สัญลักษณ์ ทำให้เข้าใจความหมายที่ต้องการสื่อได้ง่าย นอกจากนี้ยังช่วยฝึกด้านความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการ

4. ช่วยให้นักเรียนมองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมในชั้นเรียนกับการใช้ภาษาในชีวิตจริง และนำไปประยุกต์ใช้นอกห้องเรียนได้ดีขึ้น

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ดังนั้นตัวป้อนที่กำหนดให้ปฏิบัติจึงเน้นที่ตัวป้อนตามสภาพความเป็นจริง

(Authentic materials) มีความหมายต่อนักเรียนและใช้ในชีวิตประจำวันของนักเรียนให้มากที่สุด ทั้งนี้ต้องอาศัยกระบวนการคิดอย่างมีระบบ ในการพิจารณาปัญหาตามงานที่กำหนด นอกจากนี้ Breen (1987) ได้ให้ข้อเสนอแนะในการจัดเนื้อหาว่า ควรให้ข้อมูลที่เป็นความรู้ที่จำเป็นในการสื่อสาร

3 ประการ คือ ความรู้ด้านการใช้คำและความหมาย (Semantic) ความรู้ด้านสังคมภาษาศาสตร์ (Sociolinguistic) และความรู้ด้านกฎไวยากรณ์ต่างๆ (Syntactic) ควบคู่ไปกับการใช้เนื้อหาจากสื่อของจริง

3. กิจกรรม

กิจกรรม หมายถึง สิ่งที่นักเรียนจะต้องปฏิบัติโดยใช้กระบวนการจากข้อมูลตัวป้อนทางภาษาที่กำหนดให้

ชนิดของกิจกรรม

Nunan (1989) ได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับประเภทของจัดกิจกรรม 3 ประเภท โดยจำแนกตามจุดมุ่งหมายของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารดังนี้ คือ

1. กิจกรรมฝึกภาษาที่จะนำไปใช้ในชีวิตจริง ควรจัดกิจกรรมที่นักเรียนสามารถนำไปใช้ได้จริง เช่น การพูดถาม-ตอบเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการ การถามหรือบอกทาง เป็นต้น
2. กิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษา ควรจัดกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกฝนการฟัง-พูด เช่น ให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมติหรือพูดสนทนาโต้ตอบจากบทสนทนาตัวอย่าง เป็นต้น
3. กิจกรรมเพื่อฝึกฝนความถูกต้องและความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา ควรจัดกิจกรรมที่เน้นการฝึกภาษาเพื่อให้นักเรียนได้ตรวจสอบความถูกต้องของภาษาจนสามารถนำภาษาไปใช้ได้คล่องแคล่ว เช่น ใช้แบบฝึกหัดบทสนทนาถาม-ตอบให้นักเรียนเปลี่ยนชื่อบุคคล สถานที่ หรือสิ่งของได้อย่างอิสระ เป็นต้น

Prabhu (1987 อ้างใน Nunan 1989) ในโครงการบังกาลอร์ ประเทศอินเดีย ซึ่งได้เสนอกิจกรรมในการเรียนแบบเน้นภาระงานไว้ 3 ประเภท คือ

1. กิจกรรมช่องว่างของข้อมูล (Information-gap activity) เป็นกิจกรรมที่ให้นักเรียนระดมความคิดและประสบการณ์ของตนเพื่อเติมเต็มข้อมูลที่ขาดหายไป
2. กิจกรรมช่องว่างของเหตุผล (Reasoning-gap activity) เป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์และความคิดเห็นในประเด็น เรื่องราว หรือเหตุการณ์ที่สนใจพร้อมทั้งให้เหตุผลต่อเรื่องราวหรือเหตุการณ์นั้น
3. กิจกรรมช่องว่างของความคิดเห็น (Opinion-gap activity) เป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้พูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นของตนในเรื่องต่างๆ ตามความสนใจ

ในส่วนของ Pattison (1987) เสนอแนวทางการจัดกิจกรรมในชั้นเรียน 6 ชนิด คือ

1. การใช้คำถามและคำตอบ ซึ่งรวมถึงการตั้งคำถามเพื่อการอภิปราย และการตัดสินใจ
2. การสนทนาและการแสดงบทบาทสมมติ
3. การใช้เกมและปริศนา
4. การใช้กลยุทธ์การสื่อสารรูปแบบต่างๆ เช่น การคิดทำใหม่ การใบ้คำ การถอดความ การใช้ท่าทางประกอบการบรรยาย
5. การเล่าเรื่องจากรูปภาพ
6. การใช้ปัญหาเป็นตัวนำในการใช้ภาษา

หากพิจารณาแล้วกิจกรรมในการเรียนแบบเน้นภาระงาน ได้มุ่งเน้นให้นักเรียนได้รับประสบการณ์จากการปฏิบัติจริง โดยฝึกทักษะทางภาษาควบคู่ไปกับการพัฒนากระบวนการคิดไปพร้อมๆกัน สำหรับงานวิจัยนี้มุ่งส่งเสริมความสามารถทางการฟัง พูดของนักเรียน และยึดรูปแบบกิจกรรมในการเรียนแบบมุ่งปฏิบัติงานของ Willis (1996) ที่มุ่งพัฒนากระบวนการคิด และเรียนรู้ภาษาควบคู่กับการส่งเสริมความสามารถทางภาษา ดังนี้

1. งานแบบจัดรายการ (Listing) ที่ช่วยกระตุ้นให้เกิดการพูดสนทนาระหว่างนักเรียนเป็นอย่างมาก โดยมีขั้นตอนคือ นักเรียนจะระดมความคิด และประสบการณ์ที่ตนเองมี แล้วแลกเปลี่ยนข้อมูล โดยที่ผลสำเร็จของงานจะเป็นรายการที่สมบูรณ์ เช่น รายการสิ่งของที่เจอในครัว รายการสิ่งของที่ต้องทำเมื่อวางแผนจะจัดงานเลี้ยง เป็นต้น

2. งานแบบจัดเรียงลำดับและแบบจัดประเภท (Ordering and sorting) ได้แก่ การเรียงลำดับเหตุการณ์ การกระทำ และการจัดลำดับความสำคัญของสิ่งต่างๆตามค่านิยมส่วนบุคคล

3. งานแบบเปรียบเทียบ (Comparing) ได้แก่ การเปรียบเทียบข้อมูลในแง่ของความเหมือนหรือความแตกต่างจากแหล่งข้อมูลต่างกัน เช่น การจับคู่แล้วชี้จุดจำเพาะที่เกี่ยวข้องกัน การบ่งชี้ความคล้ายและความต่าง

4. งานแบบแก้ปัญหา (Problem-solving) เป็นงานที่ต้องการความสามารถทางสติปัญญาและความสามารถในการเชิงเหตุผลของนักเรียน โดยกิจกรรมนั้นต้องมีความท้าทาย อาจเริ่มจากงานการแก้ปัญหาต่างๆ ซึ่งเกี่ยวข้องหรือใกล้ชิดกับชีวิตจริง เช่น การแสดงสมมติฐาน การอธิบายประสบการณ์ การเปรียบเทียบทางเลือกและประเมินเพื่อหาข้อตกลงพร้อมให้เหตุผล เป็นต้น

5. งานแบบแลกเปลี่ยนประสบการณ์ (Sharing personal experience) เป็นงานที่จะส่งเสริมให้นักเรียนได้พูดสนทนาอย่างอิสระเกี่ยวกับตนเอง และแลกเปลี่ยนประสบการณ์ระหว่างกันและมีการปฏิสัมพันธ์แบบสบาย (Casual social conversation)

6. งานแบบความคิดสร้างสรรค์ (Creative tasks) ซึ่งบางครั้งเรียกว่า โครงการงาน (Project) ที่เน้นการทำงานเป็นคู่หรือเป็นกลุ่มในลักษณะที่มีอิสระ และมีขั้นตอนของงานมากกว่าแบบอื่นๆ และอาจมีงานแบบอื่นๆหลายงานรวมอยู่ด้วย เช่น การจัดรายการ การเรียงลำดับ และการแก้ปัญหา บางครั้งอาจต้องมีการหาข้อมูลนอกห้องเรียน การทำงานจะมีลักษณะเป็นทีมและอาศัยทักษะการจัดการงานที่ดีเพื่อทำงานให้สำเร็จ

3.2 หลักการจัดกิจกรรม

การเรียนการสอนแบบเน้นภาระงานมีพื้นฐานมาจากหลักสูตรที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง แต่มีขอบเขตการสอนและการเรียนที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้น ซึ่งหลักทฤษฎีการเรียนแบบเน้นภาระงานได้ระบุเนื้อหาเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมว่ามีขั้นตอนดังนี้

1. มีการมอบหมายงานให้นักเรียนปฏิบัติ (Assigned work) หลังจากที่นักเรียนได้รับตัวป้อนทางภาษาไม่ว่าจะได้จากผู้สอน โดยตรงหรือจากสื่อของจริงก็ตาม ผู้สอนจะมอบหมายงานให้ปฏิบัติโดยใช้วาจาหรือใบงานก็ได้ โดยมีกระบวนการแนะนำในการทำกิจกรรมอย่างเป็นลำดับขั้นตอน เช่น ให้จับคู่ การรวมกลุ่ม หรือทำงานเป็นรายบุคคล จากนั้นนักเรียนทำการศึกษาข้อมูล ที่ให้ว่ามีจุดประสงค์อย่างไร จุดมุ่งเน้นของงานคืออะไร นักเรียนต้องรับผิดชอบในเรื่องใด และใช้เวลาในการทำงานเพียงใดจึงจะเหมาะสม

2. นักเรียนได้ใช้กระบวนการทางสติปัญญา (Cognitive process) เพื่อปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย โดยใช้สมองเป็นตัวปฏิบัติการ เช่น การคิดย้อนกลับ (Recall) การหาเหตุผล (Reasoning) การจัดระบบ (Organizing) การนำไปประยุกต์ใช้ (Application) และการแก้ปัญหา (Problem solving) เป็นต้น

3. มีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น (Interaction) ทั้งนี้การสร้างปฏิสัมพันธ์จะขึ้นอยู่กับประเภทของงานและลักษณะของงาน 2 แบบ คือ

3.1 การให้งานแบบทางเดียว หมายถึง ปฏิสัมพันธ์จากนักเรียนคนหนึ่งไปยังนักเรียนอีกคนหนึ่ง เช่น นักเรียนคนแรกจะบรรยายลักษณะบุคคลที่ปรากฏในรูปภาพของตน แล้วนักเรียนคนที่สองจะวาดรูปภาพให้ตรงตามคำบรรยายของนักเรียนคนแรก เป็นต้น

3.2 การให้งานแบบสองทาง หมายถึง ปฏิสัมพันธ์ที่เกิดจากแลกเปลี่ยนข้อมูลของนักเรียนทั้งสองฝ่าย เช่น นักเรียนคนแรกมีรูปภาพบุคคลและชื่อบุคคลกับรูปภาพ แต่ไม่มีหมายเลขกำกับ ส่วนนักเรียนคนที่สองมีรูปภาพบุคคลชุดเดียวกัน มีหมายเลขกำกับรูปภาพแต่ไม่มีชื่อของบุคคลเหล่านั้น ดังนั้นนักเรียนคนแรกและคนที่สองจะต้องแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกัน โดยใช้วิธีซักถาม บรรยาย บอกใบ้ หรืออาจใช้เทคนิคเฉพาะบุคคลอื่นๆ ประกอบ มีเป้าหมายเพื่อให้ข้อมูลของนักเรียนทั้งสองฝ่ายสมบูรณ์ถูกต้องตรงกัน

4. มีผลงานที่เสร็จสมบูรณ์ (Completed work) เมื่อนักเรียนได้ใช้กระบวนการคิดและกระบวนการปฏิสัมพันธ์แล้ว ขั้นตอนต่อไปคือ นำข้อมูลที่ได้รับนั้นมาผลิตผลงานเป็นชิ้นเป็นอัน เพื่อให้มองเห็นว่าตนได้ทำงานเสร็จสมบูรณ์แล้วจริงๆ ผลงานจะปรากฏในด้านการเขียน เช่น การเขียนสรุป เขียนรายงาน เขียนบทความ เขียนแผนภูมิ วาดรูปภาพ หรืออาจได้ผลงานจากการประดิษฐ์ ทำเครื่องดื่มน้ำได้ ประกอบอาหารได้ เป็นต้น

4. บทบาทของผู้สอน

Richard (1984) ได้เสนอบทบาทที่สำคัญ 3 ด้านสำหรับผู้สอน คือ ด้านการวางแผน ด้านการนำหลักสูตรไปใช้ และด้านการวัดและประเมินผล ซึ่งรายละเอียดดังนี้

1. เป็นผู้คัดเลือกตัวป้อนทางภาษา ตลอดจนเป็นผู้เสาะแสวงหาข้อมูล และสื่อของจริง ที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานในชั้นเรียน

2. เป็นผู้คัดเลือกกิจกรรมให้สอดคล้องกับตัวป้อนทางภาษาและขั้นตอนการปฏิบัติงาน ตามกระบวนการ กำหนดพฤติกรรมที่คาดหวังจากนักเรียนและผลของการปฏิบัติงาน

3. จัดชั้นเรียนให้เหมาะสมกับงานแต่ละชนิด เช่น งานรายบุคคล แบบจับคู่ กลุ่มย่อย หรือรวมทั้งชั้น

4. คอยเป็นผู้ให้ความช่วยเหลือ ชี้แนะแนวทาง ตลอดจนกำกับและติดตามขณะที่ นักเรียนปฏิบัติงานอยู่

5. เป็นผู้ประเมินงานร่วมกับนักเรียน รวมทั้งการให้ข้อมูลย้อนกลับเมื่อผู้เรียน ปฏิบัติงานเสร็จ

5. บทบาทของนักเรียน

การเรียนแบบเน้นภาระงานยึดหลักทฤษฎีการเรียนรู้โดยมีนักเรียนเป็นศูนย์กลาง โดยนักเรียนมีบทบาทสำคัญมากในกระบวนการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนแบบเน้นภาระงาน นักเรียนต้องให้ความร่วมมืออย่างเต็มที่ในการประกอบกิจกรรมเพื่อให้การเรียนการสอนเป็นไป อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีบทบาทในการปฏิบัติงานดังนี้

1. ต้องทำความเข้าใจตัวป้อนทางภาษา
2. ต้องนำลักษณะเด่น และคุณสมบัติของตนเองออกมาใช้เพื่อปฏิบัติงาน
3. ต้องมีความกระตือรือร้น มีความใส่ใจในงาน และกิจกรรมการเรียนรู้
4. ต้องมีความตระหนักในความแตกต่างทางการใช้ทักษะ สติปัญญา

ความสามารถ และความสามารถทางทักษะกระบวนการของเพื่อนร่วมชั้นเรียน

6. การจัดสภาพการณ์ในชั้นเรียน

การจัดสภาพการณ์ในชั้นเรียน หมายถึง การจัดชั้นเรียนให้เหมาะสมกับการปฏิบัติงาน และเหมาะสมกับลักษณะปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียน เช่น การปฏิบัติงานที่นักเรียนจะต้องเป็นผู้นำ

การเรียนด้วยตนเอง เช่น งานรายงานบุคคล แบบจับคู่ แบบกลุ่มย่อย และการปฏิบัติที่ครูเป็นผู้นำ การเรียนโดยเรียนรวมกันทั้งชั้น การจัดสภาพชั้นเรียนเหล่านี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อจำลองสถานการณ์

การใช้ภาษาเพื่อสื่อสารในชีวิตจริงภายนอกห้องเรียน ให้สัมพันธ์สอดคล้องกับกิจกรรมในชั้นเรียน ตามลักษณะของงาน เช่น การจัดรายการ การจัดประเภท การแก้ปัญหา การแลกเปลี่ยน

ประสบการณ์และความคิดเห็น และการปฏิบัติงานตามความคิดสร้างสรรค์ เป็นต้น

1.2 ขั้นตอนของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

Willis (1996) ได้กล่าวถึงขั้นตอนกระบวนการเรียนการสอนของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานไว้ 3 ขั้นตอน มีรายละเอียดดังนี้คือ

1. **ขั้นเตรียมภาษา** คือ ขั้นที่ผู้สอนจะเสนอหัวข้อในการสอน บอกศัพท์ วลีที่เป็นประโยชน์ โดยต้องแน่ใจว่านักเรียนเข้าใจงาน อาจให้นักเรียนดูตัวอย่างงานที่มีผู้เคยทำไว้ ส่วนผู้เรียนจะจดคำศัพท์ วลีที่สำคัญเพื่อเตรียมตัวในการทำงาน

2. **ขั้นปฏิบัติงานแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอนย่อย คือ**

2.1 **ขั้นทำงาน**จะเป็นขั้นตอนที่นักเรียนร่วมทำงานเป็นกลุ่มย่อยหรือเป็นคู่ ส่วนผู้สอนจะเฝ้าดูนักเรียนอยู่ห่างๆ และคอยกระตุ้นให้นักเรียนได้ใช้ภาษาในการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น

2.2 **ขั้นวางแผน** นักเรียนจะช่วยกันเตรียมตัวเป็นกลุ่มหรือคู่ ในการรายงานต่อชั้นเรียนว่าได้ปฏิบัติงานอย่างไร ค้นพบอะไรบ้าง ผู้สอนจะเป็นผู้ช่วยชี้แนะในการใช้ภาษาอยู่ห่างๆ และช่วยแก้การพูดของนักเรียนก่อนนำเสนอ เพื่อให้ให้นักเรียนเกิดความมั่นใจมากขึ้น

2.3 **ขั้นรายงาน** นักเรียนจะนำเสนองานต่อชั้นเรียน ส่วนผู้สอนจะทำหน้าที่เป็นประธานการนำเสนอ และให้ข้อมูลย้อนกลับบ้าง ทั้งนี้ให้นักเรียนที่เหลือร่วมประเมินการนำเสนอ งานแก่เพื่อนร่วมชั้นเรียน

3. **ขั้นมุ่งเน้นภาษา** เพื่อให้ให้นักเรียนได้รับการฝึกฝนการใช้ภาษา ในขั้นมุ่งเน้นภาษาแบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอนคือ

3.1 **การวิเคราะห์** นักเรียนสามารถตรวจสอบและอภิปรายรูปแบบภาษา (Language features) ที่ใช้ในงานปฏิบัติ โดยผู้สอนจะช่วยทบทวนรูปแบบทางภาษากับนักเรียนทั้งชั้นเรียน ให้คำศัพท์ วลีที่จำเป็นอื่นๆ เพิ่มเติม

3.2 **การฝึกฝน** นักเรียนจะฝึกรูปแบบทางภาษาเพิ่มเติม ฝึกคำศัพท์ วลีที่ได้จากผลการประเมินการนำเสนอผลงานจากเพื่อนและผู้สอน เพื่อสร้างความมั่นใจและความแม่นยำในการใช้

ทฤษฎีดังกล่าวข้างต้นนี้ เป็นกระบวนการที่ชี้ให้นักเรียนได้ปฏิบัติงานอย่างมีขั้นตอน มีเป้าหมายของการปฏิบัติงานที่ชัดเจน ช่วยเสริมสร้างแรงจูงใจ สร้างความตระหนักในการเรียนภาษา มีความรับผิดชอบ และความสนุกสนานให้กับนักเรียน

1.3 หลักการเลือกกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

Candlin (1987) กล่าวว่า หลักเกณฑ์ที่ควรนำมาพิจารณาเมื่อจะเลือกงานมาใช้ในกระบวนการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานควรเป็นงานที่มีลักษณะ ดังนี้

1. ส่งเสริมความสนใจด้านความหมาย จุดประสงค์และการเจรจาพูดคุยต่อรอง
2. ทำให้นักเรียนเกิดความสนใจอยากค้นหาข้อมูลที่เกี่ยวข้อง
3. สร้างจุดประสงค์จากความสนใจของนักเรียน
4. สามารถใช้ได้กับวิธีการสอน กระบวนการ และสื่อ ได้หลายแบบ
5. เปิดโอกาสให้นักเรียนใช้กลวิธีและทักษะที่นักเรียนมี เพื่อแก้ไขปัญหาต่างๆ

ของงาน

6. มีความเกี่ยวข้องกับความรู้ลึก และทัศนคติของนักเรียน
7. ทำทนาย เพื่อให้เกิดการเข้าร่วมกิจกรรม
8. ส่งเสริมให้นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมและแลกเปลี่ยนความรู้ทักษะที่ตนมี
9. มีการกำหนดปัญหาให้นักเรียนแก้ เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลางโดยมีครูเป็น

ผู้แนะนำ

10. มีการใช้ภาษาในการสื่อสารเพื่อแก้ปัญหา
11. มีการประเมินผลของงานและแสดงออกโดยครูและและนักเรียนช่วยเหลือกัน
12. พัฒนาความสามารถของนักเรียน เพื่อความสมบูรณ์ของงาน
13. เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้อภิปัญญา (Metacognition) และสนทนาในวงกว้าง (Metacommunication)

วงกว้าง (Metacommunication)

14. เปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกภาษา
15. ส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้ปัญหาและการแก้ไขปัญหา
16. ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนข้อมูล ประสบการณ์และความเชี่ยวชาญ
17. มีการเฝ้าดู และการให้ข้อมูลย้อนกลับแก่นักเรียนและงาน
18. ทำให้นักเรียนตระหนักว่าต้องเรียนตามกระบวนการ
19. ส่งเสริมให้มีการวิเคราะห์ข้อมูล และกระบวนการเรียนรู้ภาษา
20. ต้องได้รับผลตอบแทนที่คุ้มค่าแก่การลงทุน นั่นคือ รูปแบบของภาษาที่สอน

ควรเป็นประโยชน์ต่อการสื่อสารภายนอกห้องเรียนด้วย หรือมีการพัฒนาภูมิปัญญา และวุฒิภาวะของนักเรียนอีกด้วย

1.4 ประโยชน์ของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

การใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานในชั้นเรียนจะช่วยให้ผู้เรียนได้รับ

ประสบการณ์ตรง และสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับสถานการณ์ในชีวิตจริงทั้งโดยตรงและโดยอ้อมได้นั่นคือ ตัวป้อนทางภาษา กิจกรรมที่สอดคล้องกับตัวป้อนและกระบวนการเรียนจะช่วยพัฒนาความสามารถในการรับรู้แบบต่างๆ (Cognitive and metacognitive perception) พัฒนาความสามารถใน

การใช้ภาษา พัฒนากลวิธีในการสื่อสารและการเรียนรู้ Willis (1996) กล่าวว่า การที่นักเรียนปฏิบัติงานเป็นคู่หรือกลุ่ม ตามการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานมีข้อดี ดังนี้

1. ทำให้นักเรียนมีความมั่นใจที่จะใช้ภาษาที่ตนเองรู้ในกลุ่มเพื่อน โดยไม่กลัวว่าจะถูกแก้ไขสิ่งที่พูดผิดหน้าชั้นเรียน
2. ทำให้นักเรียนมีประสบการณ์ในการสร้างปฏิสัมพันธ์แบบทันทีทันใดในชั้นเรียน ต้องสร้างประโยชน์ของตนเองในขณะนั้นเพื่อสื่อสาร ในขณะที่เดียวกันก็ต้องคอยฟังสิ่งที่ผู้อื่นพูดด้วย
3. ทำให้นักเรียนมีโอกาสฝึกการแลกเปลี่ยนบทบาทในการพูด ถาม-ตอบและแสดงปฏิกิริยาต่อคำพูดของเพื่อน
4. ทำให้นักเรียนมีโอกาสสังเกตการสื่อความหมายของนักเรียนคนอื่น ซึ่งเป็นเหมือนการให้ข้อมูลย้อนกลับ เพื่อแก้ไขข้อผิดพลาดกันเองในระหว่างเพื่อนร่วมชั้นเรียน
5. ทำให้นักเรียนใช้ภาษาอย่างมีเป้าหมาย และเรียนรู้การร่วมมือกับเพื่อน เน้นการพูดสื่อสาร เพื่อความหมาย
6. ทำให้นักเรียนมีส่วนร่วมปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียนอย่างสมบูรณ์ มิใช่พูดเพียงประโยคเดียว นักเรียนจะได้เรียนรู้วิธีการเริ่มบทสนทนาและจบการสนทนา และการแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างการสนทนา
7. ทำให้นักเรียนได้มีโอกาสทดลองใช้กลวิธีในการสื่อสารหลายแบบ เช่น การตรวจสอบความเข้าใจ การจับความคิดของผู้อื่น
8. ทำให้นักเรียนมีความมั่นใจในการพูดมากขึ้น เมื่อพบว่าตนเองสามารถทำงานร่วมกับเพื่อนเพื่อให้งานเสร็จสมบูรณ์ โดยใช้ภาษาเป้าหมาย

2. ความสามารถทางการฟัง พูดภาษาอังกฤษ

2.1 ความหมายและความสำคัญของการฟัง พูดภาษาอังกฤษ

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2539 อ้างใน สัจจวาลย์ ข่ายแก้ว 2545) กล่าวว่า การพูดเป็นการถ่ายทอดความคิดความเข้าใจและความรู้สึกให้ผู้ฟังได้รับรู้และเข้าใจจุดมุ่งหมายของผู้พูด ดังนั้นทักษะการพูดจึงเป็นทักษะที่สำคัญที่สุดสำหรับบุคคลในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ทักษะการพูดเป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นมาก เพราะผู้ที่พูดได้ย่อมสามารถฟังผู้อื่นได้เข้าใจ

วิไลพร ชนสุวรรณ (2530 อ้างใน กัลยา บุรณศิริจรูญรัฐ 2546) กล่าวว่า ทักษะการฟังเป็นทักษะเบื้องต้นของทักษะทั้ง 4 ตามธรรมชาติของการเรียนรู้ภาษา (The Nature of Language Learning) ส่วนการพูดเป็นการแสดงออกซึ่งความคิดความต้องการทางหนึ่ง โดยเป็นการแสดงออกทางวาจาโดยใช้ภาษาสื่อ ดังนั้นความสำเร็จของการเรียนภาษาต่างประเทศจึงขึ้นอยู่กับว่าผู้เรียนสามารถฟัง พูดได้ดีเพียงใด

รัตนา ศิริลักษณ์ (2540) กล่าวว่า ทักษะการฟัง พูด เป็นการสื่อสารทางวาจาของบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไป ซึ่งต่างก็มีจุดประสงค์ที่จะสื่อความหมายของตนเอง อีกทั้งผู้ฟังจะต้องตีความในสิ่งที่ผู้พูดต้องการสื่อความหมาย และสามารถโต้ตอบด้วยภาษาที่ผู้ฟังสามารถเข้าใจได้ คือตรงกับความต้องการที่จะสื่อความหมายของผู้พูด ทักษะการฟัง พูด ไม่สามารถแยกออกจากกันได้ กล่าวคือ ทักษะการฟังเป็นทักษะด้านการรับ (Receptive Skill) และทักษะการพูดเป็นทักษะทางการแสดงออก (Productive Skill) อย่างไรก็ตามผู้ฟังสามารถตีความในสิ่งที่ได้ยินด้วยการเน้นเสียงหนักเบา ระดับสูงต่ำในประโยค การแสดงสีหน้าท่าทางได้ ถึงแม้ว่าผู้พูดจะใช้ภาษาไม่ถูกต้องก็ตาม การเรียนภาษาต่างประเทศก็เพื่อสามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่น ได้ตามความต้องการในสถานการณ์ต่างๆทั้งในชีวิตประจำวันและการประกอบอาชีพ การที่นักเรียนจะใช้ภาษาได้ถูกต้องคล่องแคล่วและเหมาะสมนั้นขึ้นอยู่กับทักษะการใช้ภาษา ดังนั้นการเรียนภาษาที่นักเรียนจะต้องมีโอกาสได้ฝึกทักษะการใช้ภาษาให้มากที่สุดทั้งในห้องเรียน และนอกห้องเรียน การจัดกระบวนการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับธรรมชาติและลักษณะเฉพาะของการเรียนภาษาจึงประกอบไปด้วยกิจกรรมที่หลากหลาย ทั้งกิจกรรมการฝึกทักษะทางภาษา และกิจกรรมการฝึกนักเรียนให้รู้วิธีการเรียนรู้ด้วยตนเองควบคู่ไปด้วย ซึ่งจะนำไปสู่การเรียนรู้ที่พึ่งตนเองได้ (Learner independence) และสามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต (Lifelong learning) และการใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือในการค้นคว้าหาความรู้ในการเรียนวิชาอื่นๆในการศึกษาต่อรวมทั้งเข้าใจกระบวนการพูดอย่างสร้างสรรค์ (วิชาการ, กรม 2544)

ศุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2532) ได้อธิบายความสามารถในการพูดว่าเป็นความสามารถในการผลิตภาษา (Productive Skill) ที่ผู้พูดจะต้องถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก ออกมาเป็นรหัสของภาษา หรือเป็นคำพูดให้ผู้อื่นเข้าใจ นอกจากจะเน้นหนักในคำและระดับเสียงสูงต่ำในประโยคแล้ว ผู้พูดยังได้แสดงออกซึ่งวัฒนธรรมและสภาพของผู้พูด คือ แสดงจุดมุ่งหมายในการพูดว่า ต้องการสื่ออะไร กับใคร ที่ไหน และพูดอย่างไร เป็นต้น โดยคำนึงถึงความเหมาะสมต่อสถานการณ์นั้น ๆ และผู้พูดยังต้องมีความคล่อง (Fluency) และความถูกต้อง (Accuracy) ไม่รีรอที่จะตอบโต้ มิฉะนั้นจะทำให้การสนทนาหยุดชะงัก ล้มเหลว เพราะผู้ฟังจะไม่สนใจอีกต่อไป และได้เสนอแนะว่า สิ่งที่ครูผู้สอนจะต้องคำนึงถึงเกี่ยวกับการสอนทักษะการฟัง พูด มีดังนี้

1. นักเรียนจะต้องมีความรู้ในด้านการออกเสียง การเลือกความหมายและกฎไวยากรณ์ของภาษา โดยสามารถนำสิ่งที่เรียนมาไปใช้ในสถานการณ์จริงได้ กล่าวคือ จะต้องมีความรู้ทางภาษา และทักษะทางการสื่อสาร
2. ครูควรเลือกเนื้อหาที่มีความยากง่ายเหมาะสมกับระดับชั้นของนักเรียน อีกทั้งควรเน้นบทสนทนาที่ไม่เป็นทางการ และควรเป็นตัวอย่างของการใช้ภาษาจริงในชีวิตประจำวัน โดย

สามารถชี้ให้เห็นกฎการพูดได้ คือรู้ว่าบทสนทนานั้นใครพูดกับใคร พูดเรื่องอะไร พูดที่ไหน พูดอย่างไร และผู้พูดมีจุดประสงค์อย่างไร

3. บรรยายภาคในการสอนทักษะการฟัง พูด ควรเป็นบรรยากาศที่ไม่เครียด โดยให้นักเรียนมีความสบายใจ และไม่อายที่จะพูด

4. ครูผู้สอนควรส่งเสริมให้นักเรียนสนใจกลวิธีที่จะพูดให้ผู้อื่นสนใจ เช่น รู้จักการเริ่มต้นการสนทนา การใช้เวลาคิดระหว่างสนทนา การจบการสนทนา และการรู้จังหวะที่จะหยุดพูดเพื่อฟังผู้อื่น เป็นต้น โดยผู้สอนอาจฝึกให้รู้จักใช้คำที่จะดำเนินการสนทนาให้เหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

Byrne (1979) ได้ให้ความเห็นสอดคล้องว่าความสามารถในการพูดเกี่ยวข้องกับการฟังโดยตรง โดยผู้พูดมีบทบาทเป็นผู้ส่งสารและรับสารในเวลาเดียวกันและการสนทนานั้นเป็นการสื่อสารแบบสองทาง และผู้พูดต้องมีความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อทำให้ผู้ฟังเข้าใจได้

กล่าวได้ว่าความสามารถทางการฟัง พูด คือ การที่ผู้พูดสามารถถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดออกมาเป็นคำพูดโดยคำนึงถึงความเหมาะสมต่อสถานการณ์นั้น ๆ เพื่อสื่อความหมายให้คู่สนทนาเข้าใจ และบรรลุจุดมุ่งหมายโดยผู้พูดยังเป็นผู้รับฟังในเวลาเดียวกันด้วยและสามารถโต้ตอบได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.2 องค์ประกอบของความสามารถทางการฟัง พูดภาษาอังกฤษ

การฟัง พูดเป็นการสื่อความระหว่างบุคคลกับบุคคล โดยใช้คำพูด (Oral communication) รวมไปถึงการใช้กิริยาท่าทาง สีหน้า ดวงตา และการเคลื่อนไหวทางร่างกายช่วยเสริมให้การสื่อสารทางคำพูดสมบูรณ์ยิ่งขึ้น นอกจากนี้ว่าทการหรือหรือการพูดนั้นยังเป็นกระบวนการที่ต่อเนื่องซึ่งเกี่ยวข้องทั้งผู้ส่งสารและผู้รับรวมไปถึงเครื่องมือในกระบวนการสื่อสาร และพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องโยงกัน ถ้าขาดสิ่งหนึ่งสิ่งใดการสื่อสารก็จะไม่เกิดขึ้น ชนิดสิริ ศุภพิมล (2545 อ้างใน ปิยธิดา วงศ์ไช 2547) ได้สรุปองค์ประกอบที่สำคัญของการฟัง พูดภาษาไว้ดังนี้ คือ

1. ผู้พูด ผู้พูดต้องแสดงถึงความสามารถทางการใช้ภาษา อารมณ์ บุคลิกภาพที่เหมาะสมเพื่อถ่ายทอดความรู้ ความคิดเห็น และความรู้สึก ผู้พูดต้องพยายามที่จะทำให้ผู้ฟังรับฟังการพูดได้ตั้งแต่ต้นจนจบด้วยความตั้งใจและสนุก ไม่ใช่เป็นการฝืนใจฟัง

2. ผู้ฟัง ผู้ฟังเป็นผู้รับสารหรือรับและตอบสนองความรู้สึกนึกคิดที่ผู้พูดส่งมา ถ้าไม่มีผู้ฟังการสื่อสารก็ไม่เกิดขึ้น ดังนั้นผู้ฟังเป็นองค์ประกอบสำคัญอีกอย่างหนึ่งที่ทำให้กระบวนการพูดสมบูรณ์ ดังนั้นผู้ฟังต้องเข้าใจลักษณะการฟังที่ดีและถูกต้อง แล้วปฏิบัติตามก็จะช่วยให้การสื่อความหมายดำเนินไปด้วยดี ถ้าผู้พูดและผู้ฟังศึกษาภูมิหลังของแต่ละฝ่ายพอสมควรแล้ว จะช่วยให้การสื่อความหมายได้ผลดียิ่งขึ้น

3. เครื่องมือในการสื่อสาร คือ กลวิธีในการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดของผู้พูดส่งไปยังผู้ฟัง รวมทั้งเสียงพูด สีหน้า ท่าทาง การเคลื่อนไหวร่างกายตลอดจนการใช้อุปกรณ์อื่นๆ เช่น รูปภาพ แผนภูมิ ของจริง ฯลฯ ที่ผู้พูดสามารถนำมาใช้ประกอบช่วยให้การพูดสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ทำให้ผู้ฟังเข้าใจ ได้ง่ายขึ้นและเข้าใจตรงตามที่คุณพูดนำเสนอ

4. เนื้อเรื่องที่พูดหรือสาระ คือ เนื้อเรื่องที่ผู้พูดนำเสนอต่อผู้ฟัง เป็นเรื่องที่ผู้พูดเตรียมมาอย่างดีและเกี่ยวข้องกับผู้ฟัง ผู้ฟังฟังแล้วจะได้ไม่เสียเวลาโดยเปล่าประโยชน์ ดังนั้นคำพูดที่นำมาพูดควรเป็นคำพูดที่เป็นความจริง เป็นคำพูดที่มีประโยชน์ต่อผู้ฟังและถ้อยคำเหล่านั้นต้องเป็นที่ฟังพอใจต่อผู้ฟัง เรื่องนี้ขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้พูดแต่ละคนจะกระทำได้ดีแค่ไหนเพียงใด

5. ผลที่เกิดขึ้นจากการพูด การพูดทุกครั้งต้องมีจุดมุ่งหมาย และหลังจากการพูดจะมีผลการพูดเกิดขึ้นอย่างใดอย่างหนึ่ง คือดีหรือไม่ดี ผู้พูดเปรียบเสมือนสิ่งเร้าที่กระตุ้นให้ผู้ฟังเกิดปฏิกิริยาตอบสนอง มีการแสดงออกตอบสนองการกระทำของผู้พูด ผู้พูดจะรับรู้ถึงผลที่เกิดขึ้นจากการพูดของตนได้โดยการสังเกตการแสดงออกของผู้ฟัง เช่น การขมวดคิ้ว การพยักหน้า การหัวเราะ ฯลฯ นั่นคือเครื่องบ่งบอกความรู้สึกของผู้ฟังที่มีต่อผู้พูด

วิลาวรรณ วงศ์ลังกา (2530 อ้างใน ชนิดสิริ สุกพิมล 2545) กล่าวว่า ใน การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ การสอนพูดควรสอดแทรกอยู่ในการสอนคำศัพท์ ไวยากรณ์ อ่านและเขียน ผู้สอนควรมีแบบฝึกหัดและกิจกรรมที่เหมาะสมให้นักเรียนได้ปฏิบัติ เพื่อช่วยให้นักเรียนพูดและเกิดความมั่นใจในการแสดงออก

Brumfit (1984) ได้เสนอกิจกรรมที่เกี่ยวกับทักษะการพูดภาษาอังกฤษซึ่งผู้สอนอาจเลือกใช้ให้เหมาะกับนักเรียนแต่ละระดับได้ดังนี้ คือ

1. ให้ตอบคำถาม ซึ่งผู้สอนหรือเพื่อนในชั้นเรียนเป็นผู้ถาม
2. บอกให้เพื่อนทำตามคำสั่ง
3. ให้นักเรียนถามหรือตอบคำถามของเพื่อนในชั้นเรียนเกี่ยวกับชั้นเรียนหรือประสบการณ์ต่าง ๆ นอกชั้นเรียน
4. ให้บอกลักษณะวัตถุสิ่งของต่างๆ จากภาพ
5. ให้เล่าประสบการณ์ต่างๆ ของนักเรียน โดยผู้สอนอาจให้คำสำคัญต่างๆ
6. ให้รายงานเรื่องราวต่างๆ ตามที่ได้กำหนดหัวข้อให้
7. จัดสถานการณ์ต่างๆ ในชั้นเรียนให้นักเรียนใช้บทสนทนาต่างๆ กันไป เช่น ร้านขายของ ร้านอาหาร ธนาคาร เป็นต้น
8. ให้เล่นเกมทางภาษา
9. ให้ได้ว่าที่ อภิปราย แสดงความคิดเห็นในหัวข้อต่างๆ

10. ให้ฝึกฝนการสนทนาทางโทรศัพท์
11. ให้อ่านหนังสือพิมพ์ไทย แล้วรายงานเป็นภาษาอังกฤษ
12. ให้แสดงบทบาทสมมติ

ในการพัฒนาทักษะการฟังนั้น McEvedy, M.R., Packham, G&Smith, P. (1986 อ้างใน กัลยา บุรณศิริจรูญรัฐ 2546) ได้กล่าวว่า แบบฝึกหัดการฟังที่ใช้ในห้องเรียนทั่วไปมักจะแตกต่างจากภาษาพูดที่ใช้กันทั่วไปในชีวิตจริง เนื่องจากแบบฝึกหัดการฟังในห้องเรียนนั้นมักใช้ภาษาพูดที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์อีกทั้งยังพูดเร็วกว่าเทปที่ใช้สอนทั่วไปเสียอีก นอกจากนี้ McEvedy (1986 อ้างใน กัลยา บุรณศิริจรูญรัฐ 2546) ยังได้กล่าวถึงปัญหาที่เป็นอุปสรรคสำคัญในการพัฒนาทักษะการฟังไว้ว่า นักเรียนมักเกิดความวิตกกังวลเมื่อฟังภาษาต่างประเทศแล้วไม่เข้าใจคำทุกคำในประโยค ทั้งๆที่ในความเป็นจริงแล้ว ผู้ฟังไม่จำเป็นต้องเข้าใจคำทุกคำในประโยคก็สามารถที่จะเข้าใจความหมายของประโยคนั้นๆได้ ในทางตรงกันข้าม หากผู้ฟังมุ่งสนใจไปที่คำแต่ละคำมากเกินไป จะทำให้ผู้ฟังไม่สามารถเข้าใจความหมายของประโยคทั้งหมดได้

ในทำนองเดียวกัน Grauberg (1997 อ้างใน กัลยา บุรณศิริจรูญรัฐ 2546) กล่าวว่า หากนักเรียนได้ฟังประโยคที่เร็ว ไม่ชัดเจน หรือมีคำศัพท์ที่นักเรียนไม่รู้มากเกินไป นักเรียนมักจะมุ่งความสนใจไปที่คำพูดที่ผ่านไปแล้ว และละเลยคำพูดที่กำลังจะตามมา ทำให้นักเรียนไม่เข้าใจในสิ่งที่ฟังได้ สำหรับการพัฒนาทักษะการฟังในห้องเรียนนั้น Grauberg (1997) แนะนำให้ผู้สอนคำนึงถึงสถานการณ์การพูดภาษาต่างประเทศในชีวิตจริงในการจัดกิจกรรมในห้องเรียน ซึ่งสถานการณ์การพูดภาษาต่างประเทศในชีวิตจริงนั้นสามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ ด้วยกัน คือ สถานการณ์ที่ผู้ฟังมีส่วนร่วมซึ่งได้แก่ การสนทนาทั่วไป และสถานการณ์ที่ผู้ฟังไม่มีส่วนร่วมซึ่งได้แก่ การฟังบรรยาย หรือ การฟังคู่สนทนาอื่นพูดคุยกัน โดยผู้สอนควรให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกทักษะการฟังจากการสนทนาจริง นอกเหนือจากการฝึกฟังจากเทป และสร้างสถานการณ์การฝึกฟังให้เหมือนการสนทนาในชีวิตจริง

การใช้ภาษาในห้องเรียนควรส่งเสริมให้เกิดความรู้และทักษะในการสื่อสารและปลูกฝังการสื่อสารทั้งในและนอกห้องเรียน และในการส่งเสริมดังกล่าว Grauberg (1997) แนะนำว่าผู้สอนควรนำเสนอกิจกรรมที่มีความหมายและจูงใจให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการสื่อสารและควรเน้นความคล่องในการสื่อสารเป็นเป้าหมาย และในการที่จะก่อให้เกิดความคล่องนั้นควรจัดให้มีเนื้อหา บทเรียน กิจกรรม และวิธีการเฉพาะที่ส่งเสริมการสื่อสารที่แท้จริงที่เรียกว่า Real World ฉะนั้นการที่จะพัฒนานักเรียนให้มีความสามารถในการพูดและความคล่องในการสื่อสาร นอกเหนือจากที่กล่าวมาแล้วข้างต้นผู้สอนควรคำนึงถึงองค์ประกอบที่เป็นข้อบ่งชี้ความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสาร Bartz (1979) แนะนำว่าองค์ประกอบที่สำคัญของการพูด มีดังนี้

1. ความคล่อง (Fluency) หมายถึง ความเร็วในการพูด ความราบรื่น ความต่อเนื่องและความเป็นธรรมชาติในการพูด
2. ความสามารถที่จะก่อให้เกิดความเข้าใจ (Comprehensibility) หมายถึงความสามารถของผู้พูดในการสื่อสารให้เป็นที่เข้าใจแก่ผู้อื่น
3. ปริมาณของการสื่อสาร (Amount of communication) หมายถึง ปริมาณของข้อมูลในการสื่อสารที่ผู้พูดสามารถสื่อความได้
4. คุณภาพของการสื่อสาร (Quality of communication) หมายถึง ความถูกต้องทางภาษาของข้อความสื่อสาร
5. ความพยายามในการสื่อสาร (Effort of communication) หมายถึง ความพยายามที่จะทำให้ผู้ฟังเข้าใจในสิ่งที่ตนพูดหรือทำท่าทางประกอบ

2.3 การวัดและประเมินทักษะการฟัง พูด

การวัดและประเมินผลการเรียนการสอน โดยทั่วไปสามารถจัดทำได้ 2 แบบ ได้แก่ การวัดผลโดยการสร้างข้อสอบขึ้นเป็นเครื่องมือวัด และการประเมินผลจากพฤติกรรมต่างๆ ไปของนักเรียนขณะที่เรียน โดยผู้สอนสามารถทำการวัดและประเมินผลได้ตลอดเวลาที่มีการเรียนการสอน (Informal testing) และทำการวัดผลอย่างเป็นทางการ (Formal testing) ทั้งที่เป็นข้อสอบย่อยหรือข้อสอบวัดผลการเรียนในตอนปลายภาค โดยวัตถุประสงค์ในการวัดผลการเรียนรู้จะต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการเรียนรู้และตรงกับความต้องการของนักเรียน อีกทั้งภาษาที่นำมาทดสอบควรเป็นภาษาที่ใช้ตามสภาพความเป็นจริงในชีวิตประจำวันและจะต้องคำนึงถึงความสามารถและประสบการณ์ของนักเรียนอีกด้วย

บารุง โตรัตน์ (2537) กล่าวว่า ในการวัดหรือทดสอบการฟังมี 2 ประเด็นหลัก ได้แก่ การทดสอบการฟังแยกเสียง (Discrimination) ซึ่งหมายถึงการทดสอบความสามารถในการบอกความแตกต่างและความคล้ายคลึงกันของเสียงในภาษาอังกฤษ และการทดสอบการฟังเพื่อความเข้าใจ (Comprehension) ซึ่งวัดว่าผู้ฟังเข้าใจเนื้อหาและจับใจความของสิ่งที่ฟังเป็นภาษาอังกฤษได้หรือไม่ โดยการวัดผลทักษะการฟังสามารถทำได้หลายวิธี เช่น การวัดความถูกต้องในการฟังเสียงตัวอักษร การฟังเสียงคำ การเน้นพยางค์ การฟังประโยคว่าประโยคแสดงความต้องการอะไร เช่น ขอร้อง คำสั่ง หรือ ห้ามไม่ให้ทำ การฟังแล้วสนทนาโต้ตอบ การฟังข้อความหรือเรื่องราวแล้วเข้าใจสามารถตอบคำถามได้ การฟังข้อความแล้วทำตามคำสั่งหรือวาดภาพได้ เป็นต้น Valette & Disick (1972 อ้างใน บารุง โตรัตน์ 2537) ได้เสนอแนวทางในการวัดและประเมินผลทักษะการฟังไว้ 5 ระดับ ดังนี้

1. ระดับทักษะกลไก ระดับนี้วัดความสามารถของนักเรียนในการแยกเสียงต่างๆ ในภาษาต่างประเทศโดยไม่ต้องเข้าใจความหมาย เช่น

- 1.1 บอกได้ว่าคำที่ได้ยินเป็นภาษาแม่หรือภาษาอังกฤษ
- 1.2 บอกได้ว่าคำที่ได้ยินมีเสียงเหมือนกันหรือต่างกัน
- 1.3 บอกได้ว่าคำที่ได้ยินมีจำนวน 3 คำ คำใดมีเสียงแตกต่างจากพวก
- 1.4 บอกเสียงเน้นหนักในคำที่ได้ยิน

2. ระดับความรู้ เป็นการวัดความสามารถในการเข้าใจความหมายของคำ หรือประโยคที่ได้ยิน เช่น

- 2.1 ปฏิบัติตามคำสั่งที่ได้ยิน
- 2.2 เลือกภาพได้ตรงกับประโยคที่ได้ยิน
- 2.3 เลือกประโยคที่มีความหมายเหมือนกับประโยคที่ได้ยิน

3. ระดับถ่ายโอน ระดับนี้เป็นการวัดความสามารถในการเข้าใจคำพูดที่คุ้นเคยแต่อยู่ในสถานการณ์ใหม่ เช่น

- 3.1 ฟังคำถามแล้วเลือกคำตอบที่เหมาะสม
- 3.2 เลือกคำที่เหมาะสมเติมลงในประโยคที่ได้ยิน
- 3.3 วาดภาพตามคำสั่งที่ได้ยิน
- 3.4 ตอบได้ว่าสิ่งที่ได้ยินนั้นถูกต้องหรือไม่

4. ระดับสื่อสาร ระดับนี้วัดความสามารถในการจับใจความสำคัญ และความหมายทั่วไปของข้อความที่ได้ยิน เช่น

- 4.1 ฟังข้อความแล้วตอบคำถามเกี่ยวกับใจความสำคัญ
- 4.2 ฟังข้อความแล้วสรุปเรื่องราวที่ฟัง
- 4.3 ฟังบทสนทนาหรือข้อความแล้วตอบคำถามหรือสรุปเรื่องที่ฟัง
- 4.4 ฟังบทเพลงแล้วตอบคำถาม

5. ระดับวิเคราะห์วิจารณ์ ระดับนี้วัดความสามารถของนักเรียนในการวิเคราะห์ความหมาย และรูปแบบของภาษาที่ได้ยิน เช่น

- 5.1 ฟังข้อความแล้วตอบคำถามเกี่ยวกับรูปของภาษา
- 5.2 ฟังบทสนทนาแล้วบอกอารมณ์ของผู้พูด
- 5.3 ฟังบทสนทนาแล้วบอกสถานที่
- 5.4 ฟังบทสนทนาหรือข้อความแล้วบอกได้ว่าสิ่งที่ได้ฟังนั้นสมเหตุสมผลหรือไม่

กาญจนา ปราบพาล (2530) ได้เสนอแนะวิธีการวัดความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษไว้ 3 แบบ คือ การพูดคุย การสัมภาษณ์ และการแสดงบทบาทสมมติ ขณะที่ศุภรัตน์ ภัทรานนท์ (2532) ได้สรุปว่าการวัดและประเมินผลทักษะการพูดสามารถทำได้โดยวิธีการต่างๆ ดังนี้

1. วัดเฉพาะทักษะการพูด เช่น พูดตามหัวข้อที่กำหนด
2. วัดทักษะการพูดสัมพันธ์กับทักษะอื่นๆ เช่น ฟัง-พูด อ่าน-พูด เขียน-พูด
3. วัดทักษะการพูดโดยตรง คือ ให้พูดในสถานที่จริง หรือสถานการณ์จำลอง
4. วัดทักษะการพูดทางอ้อม ใช้วิธีการสัมพันธ์กับการพูดโดยตรง เช่น การระลึกได้โดยการให้นักเรียนอ่านบทสนทนาที่มีข้อความบางตอนขาดหายไปแล้วเลือกคำตอบที่ให้มาเติมหรือเขียนให้สมบูรณ์
5. วัดจุดอ่อนขององค์ประกอบทางภาษา ได้แก่ ระบบเสียง ศัพท์ โครงสร้าง ไวยากรณ์ เป็นการวัดความสามารถทางภาษา
6. วัดทักษะรวมสรุป เป็นการวัดความสามารถในการสื่อสารความหมายด้วยการพูด ซึ่งต้องใช้ความรู้ทางภาษาและความสามารถอื่นๆ เช่น การทำกิจกรรมดังต่อไปนี้
 - 6.1 การพูดสนทนาเป็นกลุ่มหรือเป็นคู่
 - 6.2 การแสดงบทบาทสมมติ
 - 6.3 การพูดบรรยายภาพ หรืออ่านข้อความแล้วเล่าหรือพูดสรุป
 - 6.4 การพูดตามหัวข้อที่กำหนด
 - 6.5 การพูดอธิบาย บรรยาย รายงาน พูดโน้มน้าว โต้แย้ง
 - 6.6 การพูดภาษาอังกฤษจากเรื่องราวภาษาไทย
 - 6.7 ผู้สอนสัมภาษณ์นักเรียน หรือนักเรียนจับคู่สนทนากันเอง
 - 6.8 การตอบแบบทดสอบแบบเติมคำในช่องว่าง
 - 6.9 การตอบคำถามที่เกี่ยวข้องกับภาพ หรือชุดที่เกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น สามารถให้เหตุผลและสรุปอ้างอิงจากเนื้อเรื่องได้

ลม่อม ศรีเจริญ (2544 อ้างใน ปิยธิดา วงศ์ไพบูลย์ 2547) ได้สรุปแนวทางการประเมินความสามารถทางการพูดของนักเรียนจากแบบประเมินความสามารถตามมาตราส่วนของ The Schulz Communicative Competence Scale และ The Foreign Service Institute Scale และ The Bartz Scale คือ ความคล่องแคล่ว ความสามารถในการพูดให้ผู้อื่นเข้าใจ คำศัพท์ที่ใช้ในการสื่อสาร โครงสร้าง สำเนียง และความพยายามในการสื่อสาร ทั้งนี้ผู้วิจัยเลือกหัวข้อซึ่งเหมาะสมกับระดับและเนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ

1. ความคล่องแคล่ว

- 1.1 พูดตะกุกตะกัก ไม่ปะติดปะต่อกันจนไม่สามารถสื่อสารได้ คะแนน 0
- 1.2 พูดซ้ำมาก ไม่สม่ำเสมอ ยกเว้นประโยคสั้นๆ หรือประโยคที่ใช้กันอยู่ประจำ

คะแนน 1

- 1.3 มีความคล่องแคล่ว และพูดตะกุกตะกัก บางประโยคไม่สมบูรณ์ คะแนน 2
- 1.4 มีความคล่องแคล่วในการพูดบางครั้งบางคราว มีตะกุกตะกักบ้าง เพราะพูดใหม่

และต้องจัดเรียงคำ คะแนน 3

1.5 พูดได้อย่างสบายและราบรื่น แต่ยังรู้ว่าไม่ใช่เจ้าของภาษาเมื่อพิจารณาจากความเร็วและความสม่ำเสมอของการพูด คะแนน 4

- 1.6 พูดได้ทุกหัวข้ออย่างสบายและราบรื่นคล้ายเจ้าของภาษา คะแนน 5

2. ความสามารถพูดให้ผู้อื่นเข้าใจ

- 2.1 ไม่สามารถเข้าใจในสิ่งที่ผู้เรียนพูดเป็นส่วนมาก คะแนน 0
- 2.2 เข้าใจเพียงเล็กน้อยที่เป็นส่วนย่อยๆ หรือคำเดี่ยวๆ คะแนน 1
- 2.3 เข้าใจบางคำกล่าวและบางวลี คะแนน 2
- 2.4 เข้าใจเอกัตถประโยค (Simple sentence) ที่สั้นๆ คะแนน 3
- 2.5 เข้าใจคำพูดที่ผู้เรียนพูดเป็นส่วนใหญ่ คะแนน 4
- 2.6 เข้าใจคำที่ผู้เรียนพูดมาทั้งหมด คะแนน 5

3. ไวยากรณ์

- 3.1 คำพูดที่พูดเกือบทั้งหมดไม่ถูกต้อง คะแนน 0
- 3.2 มีคำพูดที่ถูกต้องตามโครงสร้างทางภาษาอย่างจำกัด คะแนน 1
- 3.3 มีคำพูดที่ถูกต้องบ้าง แต่ยังมีปัญหาด้านโครงสร้างทางภาษา คะแนน 2
- 3.4 มีคำพูดที่ถูกต้องพอสมควร แต่เมื่อฟังแล้วเข้าใจ คะแนน 3
- 3.5 มีคำพูดที่ถูกต้องเป็นส่วนมาก มีปัญหาโครงสร้างทางภาษาน้อยมาก คะแนน 4
- 3.6 คำพูดถูกต้องทั้งหมด ใช้โครงสร้างถูกต้องทั้งหมด คะแนน 5

4. สำเนียง

- 4.1 ออกเสียงผิดๆจนผู้ฟังไม่สามารถเข้าใจบ่อยครั้ง คะแนน 0
- 4.2 ออกเสียงผิดมากบ่อยครั้ง และลงเสียงหนักเบาผิดที่ คะแนน 1
- 4.3 สำเนียงยังเป็นไทย ทำให้ต้องตั้งใจฟัง และการออกเสียงผิดบ่อยครั้ง คะแนน 2
- 4.4 สำเนียงยังเป็นไทยอยู่บ้างและออกเสียงผิดบางครั้ง แต่ก็ยังสามารถเข้าใจได้

คะแนน 3

4.5 ออกเสียงไม่ผิดเด่นชัด แต่ยังไม่เหมือนเจ้าของภาษา คะแนน 4

4.6 ออกเสียงคล้ายเจ้าของภาษาแทบจะไม่มีสำเนียงไทย คะแนน 5

5. คำศัพท์

5.1 ใช้คำศัพท์ได้อย่างจำกัดในประโยคสนทนาง่ายๆ คะแนน 0

5.2 ใช้คำศัพท์ได้อย่างจำกัดในการสนทนาในเรื่องชีวิตประจำวัน คะแนน 1

5.3 ใช้คำศัพท์ได้มากขึ้นแต่ยังมีขีดจำกัดในการใช้ที่เหมาะสมในการสนทนา คะแนน 2

5.4 ใช้คำศัพท์ได้เหมาะสมตามหัวข้อเรื่องที่สนทนาได้ คะแนน 3

5.5 ใช้คำศัพท์ได้กว้างขวางในสถานการณ์ต่างๆได้ คะแนน 4

5.6 ใช้คำศัพท์ได้ถูกต้องเหมาะสม และหลากหลายในสถานการณ์ต่างๆ ได้ คะแนน 5

6. ความพยายามในการสื่อสาร

6.1 หยุดเงียบเป็นเวลานาน ไม่ใช้ความพยายามที่จะพูดให้จบ คะแนน 0

6.2 พยายามที่จะสื่อสารน้อยมาก แต่ยังคงขาดความกระตือรือร้น คะแนน 1

6.3 พยายามที่จะสื่อสารบ้าง แต่ยังคงแสดงความสนใจน้อย คะแนน 2

6.4 พยายามที่จะสื่อสารมากขึ้น แต่ไม่รู้จักใช้ท่าทางหรือสีหน้าประกอบ คะแนน 3

6.5 พยายามที่จะสื่อสารอย่างมาก และรู้จักใช้ท่าทางช่วย คะแนน 4

6.6 พยายามเป็นพิเศษที่จะสื่อสาร โดยใช้ภาษาพูดและท่าทางเพื่อแสดงออก คะแนน 5

ในส่วนของการประเมินความสามารถในการพูดในการปฏิบัติงาน Willis (1996) กล่าวว่านักเรียนมีส่วนร่วมในงาน การประเมินหรือการทดสอบจึงต้องเน้นด้านการพูดสนทนาติดต่อสื่อสาร และภาษาที่ใช้ในการปฏิบัติงานไว้คือ

1. ภาษาที่เกิดขึ้นทันทีขณะปฏิบัติงาน (Spontaneous language)
2. ภาษาที่เตรียมพร้อมเพื่อการนำเสนอหน้าชั้นเรียน (Planned language)

จากการวัดผลเกณฑ์การประเมินการพูดข้างต้น พอจะกล่าวได้ว่า เกณฑ์การวัดผลสามารถทำได้หลายวิธีการ อาจทำได้โดยสังเกตจากการทำงานเป็นกลุ่มของนักเรียน การวัดทักษะทางตรงและทางอ้อม เป็นต้น รวมถึงการกำหนดเกณฑ์การวัด การประเมินผล ในการให้คะแนนกับนักเรียน เพื่อทำค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของคะแนนที่ได้เชื่อถือได้

3. ความเชื่อมั่นในตนเอง

3.1 ความหมายของความเชื่อมั่นในตนเอง

Smith (1961 อ้างใน พูลเสริม ถิ่นพั่งงา 2525) ได้กล่าวถึงความเชื่อมั่นในตนเองว่าเป็น ความพึงพอใจในตนเอง ความภาคภูมิใจในตนเอง หรือการยอมรับตนเอง ถ้าหากบุคคลใดเกิดความรู้สึกว่ามีค่า ไม่เหมาะสม ไม่พึงพอใจในตนเอง เกิดความวิตกกังวล ขาดความอบอุ่นใจ และชอบพึ่งคนอื่นนั้นหมายถึงบุคคลนั้นขาดความเชื่อมั่นในตนเอง

นอกจากนี้ มานิดา ทองทวี (2526) ได้ให้ความหมายว่า ความเชื่อมั่นในตนเอง หมายถึง ความแน่ใจ ความมั่นใจของบุคคลที่จะเผชิญต่อความจริงหรือเหตุการณ์ ตลอดจนมีความตั้งใจ ในการกระทำสิ่งต่างๆ ให้สำเร็จ ถึงแม้จะมีเหตุการณ์หรือสิ่งใดที่เป็นอุปสรรค ก็ไม่ก่อให้เกิดความ ท้อถอยและยังคงตั้งใจทำสิ่งนั้นๆ ต่อไป โดยมั่นใจว่าตนเองสามารถทำสิ่งนั้นๆ ให้ลุล่วงได้ด้วยดี ในขณะที่ มาลี วงษ์แก้ว (2526) ให้ความหมายว่า ความเชื่อมั่นในตนเองเป็นคุณลักษณะของบุคคล ที่มีความกล้าในการคิดการพูด การกระทำ มีจิตมุ่งมั่น มีเหตุผล มีความรอบคอบ มีความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ สรุปได้ว่าความเชื่อมั่นในตนเอง หมายถึง ลักษณะของบุคคลที่สามารถเผชิญกับความ จริงและยอมรับในความสามารถของตนเอง มีความพึงพอใจและภาคภูมิใจในตนเอง ส่งผลให้มี ความกล้าในการคิด การพูด การกระทำสิ่งต่างๆ อย่างมีเหตุผล

3.2 ความสำคัญของความเชื่อมั่นในตนเอง

ความเชื่อมั่นในตนเองเป็นบุคลิกภาพอย่างหนึ่งที่ควรปลูกฝังและส่งเสริมให้พัฒนาอยู่ เสมอ เพราะคนที่มีความเชื่อมั่นในตนเองจะมีบุคลิกภาพดี มองโลกในแง่ดี กล้าแสดงออกในทางที่ ถูกที่ควร มีความรับผิดชอบในหน้าที่การงานของตน และสามารถประสบความสำเร็จในการ ปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม และยังเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่ทำให้บุคคลมีความคิดริเริ่มในการ ทำงาน

วินัย ธรรมศิลป์ (2527:7) ได้กล่าวถึงความสำคัญของความเชื่อมั่นในตนเองว่าเป็นสิ่งสำคัญ และสามารถปลูกฝังให้เกิดขึ้นได้ ผู้ที่มีความเชื่อมั่นในตนเองจะมีความรับผิดชอบในหน้าที่ของตน และสามารถทำงานได้ประสบผลสำเร็จ ยอมรับสถานการณ์ใหม่ๆ ปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมได้ดี และยังสามารถเข้าใจตนเองเกี่ยวกับคุณค่าของตนว่า เป็นคนที่มีความสามารถ มีความสำคัญ และ มีความสำเร็จ

พชรมนต์ เพ็ชรมงคล (2533:9) ได้กล่าวถึงความสำคัญของความเชื่อมั่นในตนเองว่าเป็น ความรู้สึกที่เป็นประ โยชน์ และสิ่งที่สำคัญที่สุดอย่างหนึ่ง ทำให้บุคคลมีชีวิตจิตใจ มีกำลังใจ ทำตามแผนการต่างๆ ที่จะนำไปสู่ความสำเร็จได้ ใครก็ตามที่ใช้ความเชื่อมั่นในตนเองควบคู่ไป กับความสามารถของตนจะทำให้เกิดความมั่นใจกับคนอื่นๆ ด้วย

3.3 ลักษณะของบุคคลที่มีความเชื่อมั่นในตนเอง

ลักษณะของบุคคลที่มีความเชื่อมั่นในตนเองอาจบรรยายได้ว่า เป็นคนที่มีความเข้าใจ เป็นอย่างดีเกี่ยวกับบทบาทของตนเองในสังคม คือมีลักษณะของการพึ่งพาตนเองได้ รู้จักนำตนเอง เมื่อเข้ากลุ่มก็สามารถเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดีได้ สามารถตัดสินใจในสิ่งต่างๆ ได้ด้วยตนเอง มีความ กล้าไม่ขลาดอาย มีความภาคภูมิใจในความสำเร็จ เมื่อไม่สำเร็จก็ไม่ท้อถอยที่จะพยายามต่อไปด้วย ความรับผิดชอบ นอกจากนี้แล้วบุคคลที่มีความเชื่อมั่นในตนเองไม่กลัวที่จะคิดสร้างความสัมพันธ์

กับผู้อื่น ไม่เฉยเมยต่อสิ่งแวดล้อม สามารถปรับตัวเข้ากับสังคมได้ดี Felsenthal (1972 อ้างใน นภาลักษณ์ รุ่งสุวรรณ 2535) ได้กล่าวถึงลักษณะทางสังคมของบุคคลที่มีความเชื่อมั่นในตนเองว่า คนเหล่านี้มักเป็นคนร่าเริง คล่องแคล่ว กระตือรือร้น มีความเปิดเผย สามารถรับฟังความคิดเห็น และค่านิยมหรือสิ่งที่ผู้อื่นเลือกยึดถือเป็นแนวทางในการดำรงชีวิต นอกจากนี้ยังรู้จักผิดถูก เมื่อตนเองผิดก็ยอมรับผิด คุณลักษณะของบุคคลที่มีความเชื่อมั่นในตนเองเป็นคุณลักษณะของบุคคล ที่มีวุฒิภาวะทางอารมณ์แล้ว

เลขา ปิยะอักษร (2524: 241) กล่าวว่า ความเชื่อมั่นในตนเองเป็นส่วนหนึ่งของความรู้สึกนึกคิดที่ดีของบุคคลที่มีต่อตนเอง ความนึกคิดเกี่ยวกับตน เป็นเรื่องของทัศนคติหรือประมวลความรู้ ความคิด ความเข้าใจและความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อตนเอง ถ้าบุคคลใดมีความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับตนเองในทางที่ดี การแสดงออกหรือพฤติกรรมของบุคคลนั้นก็สะท้อนให้เห็นว่าความภาคภูมิใจ ในการเป็นตัวของตัวเอง พึงพอใจและยอมรับทุกสิ่งที่ประกอบขึ้นมาเป็นตนเอง รวมทั้งมองเห็นคุณค่ามีความสามารถและความสำคัญในทุกเวลาและทุกสถานที่ ในทางตรงข้ามถ้าความคิดเรื่องตนของบุคคลใดเป็นไปในทางที่ไม่ดี บุคคลผู้นั้นก็จะมองเห็นว่าตนเองไม่มีค่า ไม่มีความสำคัญ ไม่เป็นที่ต้องการหรือยอมรับจากผู้อื่น ขาดความอบอุ่น รู้สึกช่วยตนเองไม่ได้เพราะไม่มีความสามารถ

วัลนา ศรีน้อย (2434: 34-35) กล่าวว่า บุคคลที่มีความเชื่อมั่นในตนเองจะมีลักษณะดังต่อไปนี้ คือ กล้าแสดงออก กล้าพูด กล้าตัดสินใจ กล้าแสดงความคิดเห็น กล้ากระทำ กล้าต่อสู้กับอุปสรรค กล้าเผชิญต่อความจริง สามารถแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง สามารถกระทำการต่างๆ ไม่ลังเล ไม่หวั่นไหวต่อคำติชมของผู้อื่น มีความพอใจในความสามารถของตน มีความสามารถในการชักจูงผู้อื่นให้คล้อยตามได้ สามารถคิดและกระทำการต่างๆ ด้วยความมั่นใจ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และสามารถควบคุมอารมณ์ให้อยู่ในสภาพปกติ

3.4 องค์ประกอบของความเชื่อมั่นในตนเอง

Smith (1980 อ้างใน มาลี วงษ์แก้ว 2536) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของความเชื่อมั่นในตนเอง สรุปได้ว่า บุคคลที่มีความเชื่อมั่นในตนเองจะไม่ยอมจำนนต่อสิ่งใดๆ โดยสิ้นเชิง ซึ่งต่างกับคนขี้ขลาดและไม่แน่ใจในตนเองที่ได้แต่เพื่อฝัน ใช้เวลาส่วนใหญ่ไปบนทางนี้กวาดภาพสิ่งที่ตนต้องการ หรือปรารถนาสิ่งใดก็ไม่กระทำตามลำดับขั้นแห่งความเป็นจริง เนื่องจากเกิดความหวาดกลัว หวั่นวิตก จึงกลายเป็นคนไม่ทำอะไรเลย ความเชื่อมั่นในตนเองจะเกิดขึ้นได้ด้วยปัจจัย 4 อย่าง คือ

1. รู้ในสิ่งที่ตนต้องการ
2. คิดในสิ่งที่ตนเองเห็นว่าจะกระทำสำเร็จ
3. สามารถตัดสินใจได้

4. ลงมือกระทำจริงๆ กับสิ่งที่ได้ตัดสินใจไปแล้ว
ส่วนปัจจัยสำคัญที่ทำให้คนเราขาดความเชื่อมั่นในตนเอง คือ

1. ขาดความรู้
2. ขาดความกล้าหาญในทางชอบธรรม
3. ความเกียจคร้าน

วรุณิ ธนวานิช (2524) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของความเชื่อมั่นในตนเองไว้ 3 ประการ
ดังนี้

1. รู้จักตนเอง รู้ทั้งกายและใจ ทั้งจุดดี และจุดอ่อน เข้าใจพฤติกรรมของตนเอง และรู้เท่าทัน
อารมณ์ต่างๆ ของตนเอง
2. พอใจตนเองในด้านกายและใจ เช่น พอใจในด้านน้ำเสียง ลีลาการพูด ความสุภาพ
อ่อนน้อม เป็นต้น
3. คิดคำนึงถึงสภาพปัจจุบันเสมอว่าจะพูดอะไรหรือจะทำอะไร คำพูดและการกระทำนั้น
จะมีผลอะไรติดตามมาบ้าง การรู้จักตัวอย่างรอบคอบ จะทำให้บุคคลปรับปรุงการกระทำของตนให้
เหมาะสม ซึ่งทำให้บุคคลมีแนวทางการปฏิบัติตนที่น่าพอใจ

ซูชีพ อ่อนโคกสูง (2516: 25-28) ได้สรุปพฤติกรรมที่เป็นองค์ประกอบของผู้ที่มีความมั่นใจ
ในตนเองไว้ดังนี้

1. กล้าในการคิด การพูด และการกระทำ
2. ใจคอมั่นคง ไม่เชื่องง่าย มีเหตุผล
3. รอบคอบ มีแผนงาน
4. มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ชอบทำสิ่งแปลกๆ ใหม่ๆ
5. กล้าเสี่ยง
6. ชอบแสดงตัว
7. ไม่วิตกกังวลจนเกินไป
8. เป็นผู้นำ
9. รักความยุติธรรม
10. ชอบช่วยเหลือหมุ่คณะ
11. ชอบอิสระ ไม่โอ้อวด
12. ตั้งจุดมุ่งหมายไว้สูง และคิดว่าจะทำสำเร็จได้
13. มีความเกรงใจ และเห็นใจผู้อื่น

วินัย ธรรมสืลป (2527: 23-24) ได้สรุปพฤติกรรมของผู้ที่มีความเชื่อมั่นในตนเองว่า ประกอบด้วยองค์ประกอบด้านต่างๆ 6 ด้าน ดังนี้

1. ด้านจิตใจมั่นคง หมายถึง ลักษณะของบุคคลที่มีจิตใจหนักแน่น แน่วแน่ ไม่หวั่นไหว ต่อเหตุการณ์ต่างๆ สามารถควบคุมอารมณ์ให้อยู่ในสภาพปกติได้ดี
2. ด้านกล้าแสดงออก หมายถึง ลักษณะของบุคคลที่กล้าพูด กล้ากระทำ กล้าแสดงความคิดเห็นในทางที่ถูกที่ควร ไม่ขี้อาย ไม่ประหม่า ไม่เคอะเขิน
3. ด้านเป็นผู้นำ หมายถึง ลักษณะของบุคคลที่มีความเสียสละ ชอบช่วยเหลือผู้อื่นอยู่เสมอ รักความยุติธรรม มีเหตุผล มีความรับผิดชอบ
4. ด้านกล้าตัดสินใจ หมายถึง ลักษณะของบุคคลที่กล้ากระทำต่อสิ่งต่างๆ ด้วยความคิดเห็นของตนเอง ไม่ลังเลใจ ไม่หวั่นต่อคำติชมของผู้อื่น
5. ด้านกล้าเผชิญความจริง หมายถึง ลักษณะของบุคคลที่กล้ายอมรับสภาพความเป็นจริงของตนเอง และสิ่งแวดล้อม มีความพอใจในความสามารถของตนเอง ชอบการต่อสู้แข่งขัน และมีความอดทน
6. ด้านความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ หมายถึง ลักษณะของบุคคลที่ชอบคิด ชอบกระทำในสิ่งแปลกๆ ใหม่ๆ อยู่เสมอ ชอบการแก้ปัญหาด้วยตนเอง ไม่พึ่งพาคนอื่นอยู่ตลอดเวลา

3.5 การสร้างความเชื่อมั่นในตนเอง

เด โช สวานนท์ (2516: 25) ได้เสนอแนวทางปฏิบัติเพื่อสร้างความเชื่อมั่นในตนเองไว้ ดังนี้

1. ไม่แะแสดงอดีตที่ผิดพลาด และสามารถเริ่มต้นใหม่ได้
2. ไม่ยอมพูดในเรื่องที่ก่อให้เกิดความรู้สึกท้อแท้ ถดถอย
3. เชื่อในความสามารถพิเศษที่มีอยู่ในตนเอง และตระหนักว่ายังมีความสามารถที่ปิดบังซ่อนเร้นในตนเองยังมีอีกมาก
4. คิดในด้านบวก และพึงคิดถึงอุปสรรคแต่เพียงพอประมาณ
5. สร้างภาพความเป็นผู้มีชัยชนะในความคิดเสมอ
6. สะสมความสำเร็จเล็กๆ น้อยๆ ในชีวิต เพื่อเป็นบันไดไปสู่ความเชื่อมั่นในตนเองอย่างแท้จริงในปัจจุบัน

นอกจากนี้ ความเชื่อมั่นในตนเองสามารถเกิดจากการได้รับความรัก ความเอาใจใส่จากบิดามารดา การส่งเสริมให้แสดงความคิดเห็น การมีอิสระในการตัดสินใจด้วยตนเอง เมื่อพบปัญหา ก็สามารถแก้ไขได้ (สมพงษ์ ธีระพัฒน์ 2519) และจากการยอมรับของครูอาจารย์ ซึ่งครูจะเป็นบุคคลภายนอกบ้านคนแรกที่นักเรียนจะยึดถือเป็นที่พึ่ง ครูไม่ได้เพียงแต่สอนให้ความรู้ด้านวิชาการเท่านั้น

แต่ครูจะต้องเข้าใจพฤติกรรมที่นักเรียนแสดงออกด้วย ถ้าครูปฏิบัติต่อนักเรียนด้วยการให้ความรัก ความอบอุ่น และให้นักเรียนฝึกช่วยตนเอง จัดกิจกรรมให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ และให้เขาได้ประสบความสำเร็จจากงานที่ได้ทำ จะส่งเสริมความเชื่อมั่นในตนเอง สาเหตุที่สำคัญ อีกประการหนึ่งเกิดจากการฝึกฝนอบรมเพิ่มเติมเป็นพิเศษอยู่เสมอๆ จนมีทักษะและความสามารถ สูงขึ้น นอกจากนี้ความเชื่อมั่นในตนเองยังขึ้นอยู่กับระดับอายุ ระดับพัฒนาการ และกลุ่มเพื่อน ที่เล่นร่วมกัน หรือทำงานร่วมกัน ตลอดจนสถานการณ์ที่กำลังเผชิญอยู่ (Breckenridge 1995 อ้างใน วินัย ธรรมศิลป์ 2527)

3.6 ปัจจัยส่งเสริมความมั่นใจในตนเองของนักเรียน

ความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนจะเกิดขึ้นได้ต้องอาศัยประสบการณ์ และสิ่งแวดล้อม รอบตัว ผู้ที่เป็นปัจจัยสำคัญที่ก่อให้เกิดความเชื่อมั่นในตนเอง คือ พ่อแม่ ครู และบุคคลที่รู้จัก ซึ่งบุคคลเหล่านี้เป็นผู้มีส่วนร่วมในการสร้างประสบการณ์ และสิ่งแวดล้อมที่ส่งเสริมความเชื่อมั่น ในตนเอง ดังนั้นสิ่งแวดล้อมทางบ้าน สิ่งแวดล้อมทางโรงเรียน และสิ่งแวดล้อมทางสังคม จึงเป็น ปัจจัยสำคัญที่ส่งเสริมความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนได้เป็นอย่างดี ปัจจัยที่ส่งเสริมให้นักเรียน มีความเชื่อมั่นในตนเองมี ดังนี้

1. ครอบครัวกับการส่งเสริมความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียน สถาบันครอบครัวมีความ สำคัญและมีอิทธิพลต่อการพัฒนาบุคลิกภาพของนักเรียนแต่ละคน เพราะเด็กมักจะเลียนแบบ พฤติกรรมของผู้ใหญ่ที่ใกล้ชิดเสมอ การที่เด็กแสดงพฤติกรรมออกมาแล้วเป็นที่ยอมรับของบุคคล ในครอบครัวจะทำให้เด็กมีความเชื่อมั่นในตนเอง และเกิดการเรียนรู้ที่จะแสดงพฤติกรรมนั้นๆ อยู่ เสมอจนกลายเป็นลักษณะเฉพาะตัว นอกจากนี้ ประเพณี ความเชื่อ ค่านิยมในสังคม และศาสนา ก็เป็นสิ่งที่เด็กได้รับถ่ายทอดผ่านทางครอบครัวทั้งสิ้น (กวินทร์ ธรรมบุตร, 2522)

2. ครูผู้สอนกับการส่งเสริมความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียน ในการส่งเสริมความเชื่อมั่น ในตนเองให้กับนักเรียนนี้ นอกจากสถาบันครอบครัวแล้วสถาบันทางการศึกษายังเป็นอีกสถาบัน หนึ่งที่จะช่วยให้นักเรียนทุกคนรู้สึกอบอุ่นเมื่ออยู่กับครูผู้สอน ด้วยการแสดงความเป็นมิตรกับนักเรียน พุดคุยกับนักเรียนอย่างเป็นกันเอง อดทนที่จะฟังนักเรียนพูดอย่างตั้งใจ เปิดโอกาสให้นักเรียน แสดงออกอย่างเต็มที่และยอมรับในความสามารถที่มีอยู่ต่างกัน โดยไม่เปรียบเทียบความสามารถ ของแต่ละคนกับคนที่มีความสามารถเหนือกว่า แต่ควรยกย่องหรือชี้ให้เห็นว่าทุกคนต่างมี ความสามารถพิเศษต่างกัน และนักเรียนแต่ละคนควรแสดงความสามารถที่มีของตนให้เต็มที่ (แจ่มจันทร์ เกียรติกุล, 2531)

3. เพื่อนกับการส่งเสริมความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียน เพื่อนมีส่วนร่วมในการส่งเสริม หรือบั่นทอนความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนเช่นกัน เพราะเมื่อนักเรียนเริ่มออกจากบ้านมาสู่

โรงเรียน หรือออกจากบ้านไปสู่มุมชนที่ต้องการพบปะกับคนวัยเดียวกัน อิทธิพลของเพื่อนจะเข้ามา มีบทบาทกับการมีความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนมากขึ้น เพราะนักเรียนจะชอบอยู่กับเพื่อนที่อยู่ในวัยเดียวกัน มีความคิดอ่านใกล้เคียงกัน และมีรสนิยมคล้ายคลึงกัน ดังนั้นปฏิริยาที่เพื่อนๆ แสดงออกกับนักเรียนในเชิงยอมรับ หรือปฏิเสธจะมีผลต่อความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับตนเองของนักเรียนแต่ละคน ที่ส่งผลไปถึงการมีหรือไม่มี ความเชื่อมั่นในตนเองได้อีกด้วย

4. ผู้ใกล้ชิดหรือบุคคลที่นักเรียนรู้จักกับการส่งเสริมความเชื่อมั่นในตนเอง ผู้ใกล้ชิด นอกเหนือจากพ่อแม่สำหรับสังคมไทยนั้น ส่วนใหญ่ได้แก่ ปู่ย่า ตายาย หรือญาติสนิทที่ช่วยพ่อแม่เลี้ยงดู บุคคลเหล่านี้ถ้ายังมีโอกาสใกล้ชิด หรือเลี้ยงดูอยู่เป็นเวลานานเท่าใด ก็จะมีอิทธิพลต่อการมีหรือไม่มี ความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียน ได้มากเท่านั้น นอกจากนี้บุคคลที่นักเรียนรู้จัก ก็มีผลต่อการส่งเสริมหรือบั่นทอนความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียน กล่าวคือถ้านักเรียนได้พบ บุคคลที่มีน้ำใจ นักเรียนก็จะขี้มเข้มและเป็นกันเองมากกว่าที่จะทำหน้าตาดูดัน หรือคอยสำรวจความบกพร่องของนักเรียนอยู่เสมอ ย่อมทำให้เกิดความกล้าที่จะเข้าไปมีความสัมพันธ์ใกล้ชิด ในทางตรงกันข้ามถ้าบุคคลที่นักเรียนรู้จักมีลักษณะตรงกันข้ามกับที่กล่าวข้างต้น แม้ว่านักเรียน จะมีความเชื่อมั่นในตนเองอยู่บ้าง แต่ทำที่ที่ได้รับจากบุคคลอื่นก็อาจบั่นทอนความรู้สึกเชื่อมั่นในตนเองลงได้ และถ้านักเรียนมีความเชื่อมั่นในตนเองอยู่น้อยด้วยแล้ว ทำที่ดังกล่าวก็จะยิ่งทำให้นักเรียนขาดความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้น

3.7 การพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเอง

Garrison (1965 อ้างใน กายสิทธิ์ ศรีใจ 2545) ได้กล่าวถึงพัฒนาการของความรู้สึกมีคุณค่าในตัวเองว่า มีความเกี่ยวข้องกับ ความเชื่อมั่นในตนเอง เพราะการก่อตัวของนิสัย และความรับผิดชอบทำให้เกิดความเชื่อมั่นในตนเอง และทำให้เกิดความรู้สึกว่าตนเองมีคุณค่า ซึ่งนิสัยแต่ละอย่างเกิดจากการฝึกกิจกรรมต่างๆ ที่ได้ใช้ความรับผิดชอบ และความสามารถในการริเริ่ม ถ้านักเรียนพัฒนาความสามารถในตนเองให้ดีขึ้นแล้ว นักเรียนจะเชื่อถือตนเอง และเชื่อมั่นในความสามารถของตน คิดว่าตนเองมีคุณค่า และทำให้เกิดความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้น ความเชื่อมั่นในตนเองนั้นพัฒนามาจากการเรียนรู้และประสบการณ์ของบุคคล คือนักเรียนได้กระทำ สิ่งที่นักเรียนพอใจ และได้รับผลสำเร็จในสิ่งนั้น

Myers (1983) ได้กล่าวถึงความมั่นคงและการยืนยันที่จะกระทำในแต่ละบุคคลว่า ทำให้เกิดความเชื่อมั่นในตนเอง พฤติกรรมต่างๆ ที่แสดงถึงความเชื่อมั่นในตนเอง เช่น การแสดงออกต่อหน้าชุมชนโดยไม่ประหม่า มีความมั่นคงในอารมณ์ และมีความมั่นใจในความสามารถของตนเอง ที่จะกระทำการสิ่งต่างๆ ให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี นอกจากนั้นยังมีความสามารถในการสื่อสารความรู้สึก และเนื้อหาอย่างชัดเจน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อมั่นในตนเองที่ศึกษาโดย Goor (1974) พบว่านักเรียนที่มีความคิดสร้างสรรค์สูง มีความเชื่อมั่นในตนเองสูงจะมีความสามารถในการแก้ปัญหา กล้าแสดงออก ความคิดเห็นใหม่ๆ ในการแก้ปัญหาได้ดีกว่านักเรียนที่มีความเชื่อมั่นในตนเองต่ำอีกด้วย สอดคล้องกับ Pajeres and Valiante (1997) ที่ได้ศึกษาอิทธิพลของความเชื่อมั่นในตนเองที่มีต่อความสามารถในการเขียนของนักเรียนในระดับประถมศึกษา พบว่าความเชื่อมั่นในตนเองเป็นตัวเชื่อมโยงระหว่างความถนัด ความวิตกกังวล การมองเห็นประโยชน์ที่ได้รับกับความสามารถในการเขียน โดยความเชื่อมั่นในตนเองมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความถนัดและการมองเห็นประโยชน์ที่จะได้รับ แต่มีความสัมพันธ์เชิงลบกับความวิตกกังวล และความเชื่อมั่นในตนเองมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความสามารถในการเขียน เช่นเดียวกับ Huang and Chang (1996) ได้ศึกษาความเชื่อมั่นในตนเองที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 2 ในระดับปริญญาตรีที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาหลัก พบว่าความเชื่อมั่นในตนเองของผู้เรียนสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แต่อย่างไรก็ตาม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเกิดขึ้นจากการยอมรับในความสามารถของตนเอง และยังพบอีกว่าการให้การสนับสนุนของผู้สอนและงานที่ได้รับมอบหมายให้ทำมีอิทธิพลต่อความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนอีกด้วย

อุไรวรรณ ศรีวิวงศ์ (2543) ได้ใช้โครงการหนังสือพิมพ์โรงเรียนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ และความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ พบว่าความสามารถในการเขียนและความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเองของผู้เรียนเพิ่มขึ้น เช่นเดียวกับการวิจัยของ ชนิดลีรี สุภพิมล (2545) ที่ศึกษาการพัฒนาความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษและความเชื่อมั่นในตนเองของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยแม่โจ้ โดยใช้กิจกรรมกระบวนการมุ่งสัมพันธ์ พบว่า มีจำนวนนักศึกษาที่ผ่านเกณฑ์ความสามารถในการพูดที่กำหนดไว้ 60% และความเชื่อมั่นในตนเองเพิ่มสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน งานวิจัยของสายพิณ หัวเมืองแก้ว (2545) ก็ศึกษาเรื่องความเชื่อมั่นในตนเองเช่นเดียวกัน โดยมีหัวข้อเรื่อง การพัฒนากิจกรรมการพูดบันทึกได้ตอบเป็นภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการฟัง-พูด สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และได้เปรียบเทียบความเชื่อมั่นในตนเองก่อนและหลังการเรียน พบว่า ผู้เรียนมีความกล้าในการพูด มีความวิตกกังวลลดลง และมีความพยายามในการพูดมากขึ้น ส่งผลให้มีความเชื่อมั่นในตนเองเพิ่มขึ้นด้วย สอดคล้องกับ ปริศนา มียาตะ (2546) ที่ศึกษาเรื่อง การสอนที่ยืดรูปแบบวาทกรรมเพื่อส่งเสริมความสามารถทางการพูด นำเสนอและความเชื่อมั่นในตนเองของนักศึกษาระดับปริญญาตรี พบว่า นักศึกษามีความสามารถทางการพูดนำเสนอและความเชื่อมั่นในตนเองสูงขึ้นหลังการเรียนด้วยการสอนที่ยืดรูปแบบวาทกรรม

จากงานวิจัยข้างต้น แสดงให้เห็นว่ามีองค์ประกอบหลายๆ อย่างรวมทั้งวิธีการสอน
 อื่นๆ วิธีที่จะสร้างความเชื่อมั่นในตนเองให้กับนักเรียน เช่น การสร้างความรู้สึกระบาย
 ความสำเร็จให้กับนักเรียน การยอมรับจากคนรอบข้าง การช่วยเหลือสนับสนุนกันและกัน
 ซึ่งความเชื่อมั่นในตนเองนั้นมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาบุคลิกภาพในตัวบุคคล โดยเฉพาะ
 อย่างยิ่งความเชื่อมั่นในการเรียนการสอนภาษาเพราะผู้ที่มีความเชื่อมั่นในตนเอง จะเป็นผู้ที่มีจิตใจ
 มั่นคง กล้าแสดงออก มีความเป็นผู้นำ กล้าตัดสินใจ ยอมรับความเป็นจริง และมีความคิดริเริ่ม
 สร้างสรรค์ ดังนั้นจึงมีความจำที่จะต้องปลูกฝัง และสร้างความเชื่อมั่นในตนเองให้กับนักเรียน
 การใช้ภาระงานในการเรียนการสอนสามารถเพิ่มความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนได้
 เช่นกัน เนื่องจากความเชื่อมั่นในตนเองมีความสัมพันธ์เชิงลบกับความวิตกกังวล นักเรียนที่มีความ
 วิตกกังวลน้อยก็จะมีเชื่อมั่นในตนเองเพิ่มขึ้น โดยมีการปลูกฝังอย่างถูกวิธี โดยการทำให้
 นักเรียนได้ค้นพบความมั่นใจที่แต่ละคนมีต่อการกระทำต่างๆ ซึ่งการใช้ภาระงานจะเป็นกิจกรรม
 ที่จะสร้างความมั่นใจและแก้ไขจุดบกพร่องที่บั่นทอนความมั่นใจของนักเรียนอย่างเป็นขั้นตอน
 เพื่อให้นักเรียนยอมรับในความสามารถของตนเองที่แตกต่างไปจากนักเรียนคนอื่นๆ และพัฒนา
 ความเชื่อมั่นในตนเองให้อยู่ในระดับที่เหมาะสมกับนักเรียนแต่ละคน

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

Coleman (1987 อ้างใน ลม่อม ศรีเจริญ 2544) ได้สร้างแบบเรียนประกอบการสอนที่ใช้
 กิจกรรมมุ่งปฏิบัติงานเพื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และนำไปทดลองใช้กับผู้เรียนระดับปริญญาตรี
 ในประเทศอินโดนีเซีย ที่เป็นชั้นเรียนที่มีขนาดใหญ่มากมีผู้เรียนประมาณ 55 คน ในการเรียน
 ได้กำหนดแบบเรียนให้ผู้เรียนได้ทำงานเป็นกลุ่ม มีการกำหนดกิจกรรมที่มีการแก้ปัญหาที่มีความ
 เกี่ยวโยงกับเรื่องราว หรือเหตุการณ์ในชีวิตประจำวันให้ผู้เรียนต้องพบ เมื่อสำเร็จการศึกษาพบว่า
 ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นต่อการเรียนที่ใช้กิจกรรมแบบมุ่งเน้นปฏิบัติงานเป็นอย่างมาก

Nunan (1991) ได้ทำการศึกษากิจกรรมที่มุ่งเน้นกิจกรรมเพื่อการสื่อสาร และได้สรุป
 แนวคิดจากการศึกษาไว้ว่า งานเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตร แบบเรียนและวิธีการที่ช่วยให้นักเรียน
 ได้เรียนรู้ภาษา ทั้งนี้งานที่ให้นักเรียนได้ปฏิบัติควรสะท้อนสถานการณ์ที่นักเรียนจะต้องเผชิญ
 ในโลกแห่งความเป็นจริง และงานควรต้องเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน และสอดคล้องกับ
 จุดมุ่งหมายของหลักสูตร ผลการศึกษายังพบอีกว่า นักเรียนยังช่วยแก้ไขในสิ่งที่นักเรียนคนอื่น
 ทำผิดในการใช้ภาษา นักเรียนใช้ภาษาในการปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันอย่างมากในชั้นเรียน แสดงให้
 เห็นว่าการเรียนแบบเป็นกลุ่มย่อยมีประสิทธิผลในการกระบวนกาสื่อสาร โดยใช้ภาษาเป้าหมาย
 มากกว่าการให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับครูเพียงอย่างเดียว จะเห็นได้ว่าตัวป้อนที่ใช้เป็นปัญหาหรือ

งานนั้นจะต้องมีความหมายต่อนักเรียน เหมาะกับระดับและใกล้ชิดตัวนักเรียนสามารถทำความเข้าใจได้ไม่ยาก และสร้างความตระหนักแก่นักเรียน ได้ว่าสิ่งที่เรียนรู้สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริงในโลกภายนอกห้องเรียน ทั้งนี้กิจกรรมที่ได้ปฏิบัติในห้องเรียนต้องถือว่าเป็นการฝึกฝนก่อนนำไปใช้จริงมากกว่าที่จะเป็นกิจกรรมสำหรับการเรียนการสอนเพียงอย่างเดียว ในงานวิจัยของ Massi (2001) ที่ใช้กิจกรรมเน้นภาระงานกับนักศึกษามหาวิทยาลัยในประเทศอาร์เจนตินา ในหลักสูตรภาษาอังกฤษทั่วไป (English for General Purpose) ผลการวิจัยพบว่าผู้เรียนประสบความสำเร็จในการสื่อสารอย่างคล่องแคล่ว นอกจากนี้การเรียนโดยใช้กิจกรรมเน้นภาระงานยังช่วยส่งเสริมการเป็นผู้ที่สามารถเรียนรู้ด้วยตนเองได้อีกด้วย Savage (1999) ได้ศึกษาการส่งเสริมให้นักเรียนมีความสามารถด้วยตนเอง โดยการกำหนดภาระงานให้เป็นเวลา 8 สัปดาห์ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนสามารถกำหนดทิศทางการเรียนได้ด้วยตนเอง

ในประเทศไทยได้มีการทดลองใช้กิจกรรมการเรียนแบบเน้นภาระงานกับผู้เรียนที่มีอายุมากกว่า 16 ปีขึ้นไป ซึ่งตรงกับช่วงวัยของนักเรียนระดับก้าวหน้า โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อเสริมทักษะการพูด คือ งานวิจัยของ วรณี โตสงวน (2530) ที่ได้ศึกษาการใช้กิจกรรมเสริมโดยการกำหนดภาระงานและใช้กิจกรรมมุ่งปฏิบัติงานในการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการเกษตร 1 พบว่า คะแนนของกลุ่มตัวอย่างมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่ผู้เรียนกลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุม และในงานวิจัยของลม่อม ศรีเจริญ (2544) ได้วิจัยพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษเทคโนโลยีเกษตร โดยใช้กิจกรรมมุ่งเน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมความสามารถทางการพูด ผลการวิจัยพบว่า บทเรียนที่ใช้กิจกรรมมุ่งเน้นภาระงานมีประสิทธิภาพมาก และส่งเสริมความสามารถทางการพูดของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี รวมไปถึงการช่วยเสริมบรรยากาศในชั้นเรียนได้ในระดับดี นอกจากนี้ วิชัย ดีพร้อม (2538) ได้ทำการวิจัยการพัฒนากิจกรรมมุ่งปฏิบัติงานเพื่อใช้ในวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ ซึ่งผลของการวิจัยพบว่าผู้เรียนมีความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น ส่วนงานวิจัยของปิยธิดา วงศ์ใจ (2547) ได้ทำการวิจัยพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษที่ใช้กิจกรรมมุ่งเน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมความสามารถทางการพูดของผู้เรียนผู้ใหญ่ พบว่า บทเรียนที่ใช้กิจกรรมมุ่งเน้นภาระงานมีประสิทธิภาพมาก และช่วยส่งเสริมความสามารถทางการพูดของผู้เรียนผู้ใหญ่ให้อยู่ในระดับดี เนื่องจากผู้เรียนผู้ใหญ่จะมีพื้นฐานความรู้ทางภาษาอยู่ก่อนแล้ว กระบวนการเน้นภาระงานจะเป็นตัวช่วยผลักดันให้ผู้เรียนคิดสร้างสรรค์งานออกมาผ่านการพูดภาษาอังกฤษ รวมทั้งผู้เรียนมีความสนใจในการร่วมทำกิจกรรมการเรียนการสอนเนื่องจากได้เสนอแนะความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนที่เน้นภาระงานในหัวข้อเรื่องที่น่าสนใจจึงทำให้บรรยากาศในชั้นเรียนเป็นไปอย่างราบรื่นและผู้เรียนมีความสุขสนุกสนานกับการเรียนเป็นอย่างมาก

จากงานวิจัยข้างต้น แสดงให้เห็นว่ามีองค์ประกอบหลายอย่างรวมทั้งวิธีการอีกหลายวิธี ที่จะสร้างความเชื่อมั่นในตนเองให้กับนักเรียน เช่น การสร้างความรู้สึกระสบความสำเร็จให้กับนักเรียน การยอมรับจากคนรอบข้าง การช่วยเหลือสนับสนุนกันและกัน ซึ่งความเชื่อมั่นในตนเอง นั้นมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาบุคลิกภาพในตัวบุคคล โดยเฉพาะอย่างยิ่งความเชื่อมั่นในตนเองในการเรียนภาษาเพราะผู้ที่มีความเชื่อมั่นในตนเองจะเป็นผู้มีจิตใจมั่นคงกล้าแสดงออก มีความเป็นผู้นำ กล้าตัดสินใจ ยอมรับความเป็นจริง และมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่จะต้องปลูกฝังและสร้างความเชื่อมั่นในตนเองให้กับนักเรียนเพื่อสร้างพื้นฐานที่ดีต่อไปในอนาคต

การใช้การเรียนแบบเน้นภาระงานด้านการท่องเที่ยวสามารถเพิ่มความเชื่อมั่นในตนเองให้กับนักเรียนได้เช่นกัน เนื่องจากการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ปฏิบัติงานด้วยตนเองเริ่มตั้งแต่เลือกหัวข้อเรื่องที่สนใจได้อย่างอิสระนั้นทำให้นักเรียนเกิดความมั่นใจในตนเองที่จะปฏิบัติงานเนื่องจากนักเรียนมีพื้นความรู้เกี่ยวกับเรื่องนั้นๆ อยู่แล้ว ในขั้นปฏิบัติงานนักเรียนต้องพูดคุยสารระหว่างกัน ให้มากที่สุดเพื่อให้งานสำเร็จจะช่วยส่งเสริมความมั่นใจในตนเองให้นักเรียนได้เนื่องจากนักเรียนจะได้ฝึกการใช้ภาษาร่วมกันจนเกิดความรู้สึกลับใจ ไม่เคอะเขินที่จะพูดภาษาอังกฤษ และในขั้นฝึกภาษานักเรียนจะนำข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นในขั้นปฏิบัติงานมาวิเคราะห์ มีการแก้ไขปัญหาการใช้ภาษาร่วมกัน และฝึกฝนการใช้ภาษาอีกครั้งในตอนท้าย เป็นการสร้างความเชื่อมั่นในการใช้ภาษาให้กับนักเรียนแต่ละคน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการดำเนินการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะทางการฟัง พุคภาษาอังกฤษและความเชื่อมั่นในตนเอง โดยการเรียนแบบเน้นภาระงานด้านการท่องเที่ยวของนักเรียนระดับก้าวหน้า ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. กำหนดกลุ่มเป้าหมาย
2. การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายในการทำวิจัยในครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวาริชียงใหม่ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 3 (อ.42101) ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 24 คน

2. การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีขั้นตอนดังนี้

- 2.1 ศึกษางานวิจัยและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนแบบเน้นภาระงาน และการฟัง พุคภาษาอังกฤษ
- 2.2 ศึกษาจุดประสงค์การสอนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 3 (อ. 42101) ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ แผนการสอนที่ใช้การเรียนแบบเน้นภาระงานด้านการท่องเที่ยวจำนวน 5 แผน แผนละ 4 คาบ คาบละ 60 นาที ใช้เวลาในการสอนทั้งสิ้น 20 คาบ ผู้วิจัยทำการคัดเลือกเนื้อหาการท่องเที่ยว-พุดและกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบเน้นภาระงานด้านการท่องเที่ยว จากแบบเรียนภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตประจำวันและอยู่ในความสนใจของนักเรียน

ผู้วิจัยนำเนื้อหาที่คัดเลือกแล้วไปสร้างแผนการสอน โดยให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ วิธีการสอน และองค์ประกอบทั้ง 4 ด้าน ของความเชื่อมั่นในตนเอง ซึ่งการสร้างแผนการสอนแบบเน้นภาระงานมี 3 ขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นก่อนปฏิบัติงาน คือ ขั้นที่ผู้สอนเตรียมความพร้อมทางภาษาให้แก่ นักเรียน เช่น การสอนและทบทวนคำศัพท์ที่จำเป็นในการปฏิบัติงาน ทั้งนี้การทบทวนคำศัพท์ใช้กิจกรรมแบบระดมสมอง (Brainstorming) มากกว่าการบอกคำศัพท์ตรงๆ เป็นกิจกรรมทางภาษาที่ช่วยกระตุ้นความรู้เดิมของนักเรียน นอกจากนี้ผู้สอนได้ให้แผนภาพ (Mind Mapping) กับนักเรียนก่อนการเรียนการสอนในครั้งต่อไป เพื่อให้ให้นักเรียนเข้าใจคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องและจำเป็นต้องใช้เกี่ยวกับหัวข้อที่จะเรียนในคาบต่อไปได้ หลังจากนั้นผู้สอนกำหนดทีมงานที่จะต้องปฏิบัติ โดยมีงานให้นักเรียนได้เลือกปฏิบัติตามความสนใจและตามความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการปฏิบัติงาน ผู้สอนอธิบายคำสั่งในการทำงานพร้อมยกตัวอย่าง และชี้แจงเกณฑ์การประเมินงาน

2. ขั้นปฏิบัติงาน คือ ขั้นที่นักเรียนได้ปฏิบัติงานที่ตนเองเลือกอย่างอิสระ โดยมีผู้สอนคอยสังเกตและชี้แนะอยู่ห่างๆ ทั้งนี้ผู้สอนได้ลดบทบาทเป็นเพียงผู้ช่วยทางภาษาระหว่างที่นักเรียนปฏิบัติงานและเตรียมงาน นักเรียนจะทำการวางแผนในการนำเสนอผลงานของตนเองเป็นคู่หรือกลุ่ม ขึ้นอยู่กับรูปแบบการทำงานในแต่ละครั้ง ในการนำเสนอผลงานของแต่ละกลุ่มต่อชั้นเรียน เพื่อนร่วมชั้นเรียนและผู้สอนสามารถให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับงานที่ได้นำเสนอ

3. ขั้นมุ่งเน้นภาษา เป็นขั้นที่นักเรียนแต่ละกลุ่มทำการวิเคราะห์ผลที่ได้จากการประเมินของกลุ่มอื่นและกลุ่มตนเอง รวมถึงการประเมินจากผู้สอนมาพิจารณาข้อผิดพลาดและปัญหาที่เกิดขึ้น จากนั้นนักเรียนและผู้สอนช่วยกันแก้ไขข้อผิดพลาดทางภาษาที่เป็นปัญหาร่วมกัน และมีการฝึกฝนเพิ่มเติม เพื่อให้มีความเข้าใจในการใช้ภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยนำแผนการสอนไปให้ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสม หลังจากนั้นผู้วิจัยทำการปรับปรุงแก้ไขแผนการสอนก่อนนำไปทดลองจริง

ตาราง 1 ขอบข่ายของแผนการสอน และกิจกรรมการสอนฟัง พูดที่เน้นภาระงานด้านการท่องเที่ยว

Content	Enabling Objectives	Task	Type of Tasks
Lesson 1 Are you interested in our trip?	Students should be able to: 1. talk about transportation; 2. compare service and prices of transportation; 3. persuade customers.	Each group will get some authentic brochures introducing an interesting place in Chiang Mai. Members of each group needs to select a place to visit and make a real brochure as if they were travel agencies. Then, students have to present their travel agency with hand-made brochure to the class.	Listing/ Ordering and Sorting
Lesson 2 Come and join us!	Students should be able to: 1. talk about touring places; 2. calculate and compare a price of the trip.	After watching a video presentation about tourist sites in Chiang Mai, each group have to choose the most interesting place which attracts tourists to visit and then the group has to prepare a video presentation. Finally, the group presents a video presentation to the class.	Problem solving/ Decision making
Lesson 3 Can you make it a bit cheaper?	Students should be able to: 1. present and give information about a product; 2. talk about prices and bargain	Each student will get a handout introducing a market place in Chiang Mai in particular area and attractions for shopping. Each group has to choose a souvenir and prepare an oral presentation of the chosen item. Then, students perform a skit of shopping scene with the authentic material.	Problem solving/ Decision making
Lesson 4 Have you ever joined Songkran festival?	Students should be able to: 1. present and give information about a tourist place; 2. talk about the importance of a tourist place.	Each student will get a handout introducing many interesting festivals in Chiang Mai and attractions for joining the event. Each group has to choose their most favorite festival and make a project by creating an authentic material introducing a festival.	Sharing personal experience

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ตาราง 1 (ต่อ)

Content	Enabling Objectives	Task	Type of Tasks
Lesson 5 It's not exactly what I'm looking for!	Students should be able to: 1. talk about tourist attractions in Thailand; 2. compare the prices of the package tour of travel agencies; 3. persuade customers by introducing interesting places in a country.	Each group will get a few brochures of travel agencies introducing many interesting tourist spots in Thailand and attractions for persuading customers to buy a package. Each group has to make up their own brochure and touring package. *Remark: You have limited budget of 20,000 baht for a package for two persons. Each group has to create your own package to anywhere in Thailand which can be the most appreciated and attractive to customers. The winner team will get a certificate from the chief of English Department after the presentation.	Listing / Comparing/ and Problem solving

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่

3.2.1 แบบประเมินความสามารถทางการฟัง พูดภาษาอังกฤษในการปฏิบัติงานของนักเรียน เป็นการประเมินความสามารถทางการฟัง พูด ก่อนและหลังการเรียนแบบเน้นภาระงานด้านการท่องเที่ยว และในขณะที่นักเรียนปฏิบัติงานที่กำหนดให้ในแต่ละบทเรียน ที่นักเรียนพูดสนทนาเป็นคู่หรือเป็นกลุ่ม ส่วนเกณฑ์ที่ใช้ประเมินความสามารถในการพูด ผู้วิจัยปรับมาจากเกณฑ์การประเมินสมรรถภาพทางการสื่อสารของ Schulz (The Schulz Communicative Competence scale) ประกอบด้วยเกณฑ์ 3 ด้านต่อไปนี้ ด้านแรกคือ ความสมบูรณ์ของงาน มีรายละเอียดชัดเจน เนื้อหาครบถ้วนตามที่กำหนด มีการเชื่อมโยงเนื้อหาที่มีความต่อเนื่องและมีรายละเอียดสนับสนุนเรื่องที่พูดเหมาะสม ด้านที่สอง พิจารณาเรื่องความสามารถในการสื่อสาร เช่น สามารถแสดงความคิดและสรุปความคิดได้ชัดเจน มีการปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนในกลุ่มอย่างทั่วถึง มีความมั่นใจในการนำเสนองาน พูดได้เป็นธรรมชาติและราบรื่น และ ด้านสุดท้ายคือ ความถูกต้องในการพูด โดยพิจารณาความสามารถในการใช้ศัพท์ได้ในวงกว้าง ใช้ศัพท์ได้หลากหลายและเหมาะสม ใช้ไวยากรณ์ได้ถูกต้อง หลังจากนั้นผู้วิจัยได้นำแบบประเมินความสามารถทางการฟัง พูด ภาษาอังกฤษให้ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องและเหมาะสม ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ผ่านของการพูดนำเสนอคือ ร้อยละ 50 และกำหนดไว้ว่าร้อยละ 80 ของผู้เรียนต้องผ่านเกณฑ์

ตาราง 2 เครื่องมือการให้คะแนนความสามารถในการฟัง พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานด้านการท่องเที่ยว และขณะปฏิบัติงาน รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 3 (อ. 42101)

คะแนน	ระดับคุณภาพ 1	ระดับคุณภาพ 2	ระดับคุณภาพ 3	ระดับคุณภาพ 4	ระดับคุณภาพ 5
ความสมบูรณ์ของงาน	งานที่นำเสนอมีความน่าสนใจและมีรายละเอียดที่ชัดเจนน้อยมาก เสนอเนื้อหาตามที่กำหนดน้อยมาก ขาดความเชื่อมโยงของเนื้อหา ไม่มี ความต่อเนื่องในการพูดและไม่สามารถแสดงรายละเอียดสนับสนุนเรื่องที่พูดได้ ควรปรับปรุงการแสดงความคิดและการสรุปความคิดเห็น	งานที่เสนอน่าสนใจและมีรายละเอียดที่ชัดเจนน้อย เสนอเนื้อหาตามที่กำหนดน้อย ขาดการเชื่อมโยงเนื้อหา มีความต่อเนื่องและมีรายละเอียดสนับสนุนเรื่องที่พูดน้อย แสดงความคิดและสรุปความคิดได้ไม่ดี	งานที่เสนอมีความน่าสนใจและมีรายละเอียดที่ชัดเจนดีพอใช้ เสนอเนื้อหาตามที่กำหนดบางส่วน มีการเชื่อมโยงเนื้อหาได้ดีพอใช้ มีความต่อเนื่องและมีรายละเอียดสนับสนุนเรื่องที่พูดดีพอใช้ สามารถแสดงความคิดและสรุปความคิดได้ดีพอใช้	งานที่เสนอมีความน่าสนใจและมีรายละเอียดชัดเจนดี เสนอเนื้อหาส่วนใหญ่ตรงตามที่กำหนด มีการเชื่อมโยงเนื้อหาได้ดี มีความต่อเนื่องและมีรายละเอียดสนับสนุนเรื่องที่พูดได้เหมาะสมดี สามารถแสดงความคิดและสรุปความคิดได้ดี	งานที่เสนอมีความน่าสนใจและมีรายละเอียดชัดเจนดีมาก เสนอเนื้อหาครบถ้วนตามที่กำหนด มีการเชื่อมโยงเนื้อหา มีความต่อเนื่องและมีรายละเอียดสนับสนุนเรื่องที่พูดดีมาก สามารถแสดงความคิดและสรุปความคิดได้ชัดเจนดีมาก
ความสามารถในการสื่อสาร	ไม่สามารถสื่อสารได้อย่างชัดเจน ไม่มีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ขาดความมั่นใจในการนำเสนอ งานไม่สามารถพูดได้เป็นธรรมชาติ พูดเหมือนท่องบท ขาดความเร็วและความสม่ำเสมอในการพูด	สามารถสื่อสารได้ชัดเจนน้อย มีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นน้อย มีความมั่นใจในการนำเสนอ งานน้อย ไม่สามารถพูดได้เป็นธรรมชาติ และไม่ราบรื่น ขาดความเร็วและความสม่ำเสมอในการพูด	สามารถสื่อสารได้ชัดเจนดีพอใช้ มีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นในบางครั้ง มีความมั่นใจในการนำเสนอ งานดีพอใช้ พูดได้เป็นธรรมชาติและราบรื่นพอใช้ มีความเร็วและความสม่ำเสมอในการพูดพอใช้	สามารถสื่อสารได้ชัดเจนค่อนข้างดี มีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นค่อนข้างบ่อย มีความมั่นใจในการนำเสนอ งานดี พูดได้ค่อนข้างเป็นธรรมชาติและราบรื่น มีความเร็วและความสม่ำเสมอในการพูดดี	สามารถสื่อสารได้ชัดเจนดีมาก มีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นอย่างทั่วถึงและบ่อยครั้ง มีความมั่นใจในการนำเสนอ งานดีมาก พูดได้เป็นธรรมชาติและราบรื่นดีมาก มีความเร็วและความสม่ำเสมอในการพูดดีมาก
ความถูกต้องในการพูด	งานที่นำเสนอมีความน่าสนใจและมีรายละเอียดชัดเจนน้อยมาก เสนอเนื้อหาตามที่กำหนดน้อยมาก ขาดความเชื่อมโยงของเนื้อหา ไม่มี ความต่อเนื่องในการพูดและไม่สามารถแสดงรายละเอียดสนับสนุนเรื่องที่พูดได้ ควรปรับปรุงการแสดงความคิดและการสรุปความคิด	สามารถใช้ศัพท์ต่างๆ ที่คุ้นเคย ใช้คำศัพท์ได้จำกัดมาก มีข้อผิดพลาดในการใช้ไวยากรณ์มาก ส่วนใหญ่เป็นประโยคแบบความเดียวสั้นๆ ออกเสียงได้ไม่ชัดเจน มีการเน้นจังหวะขึ้นลงน้อย ทำให้การสื่อความหมายคิดเพี้ยนบ่อยครั้ง	ใช้ศัพท์ได้ดีพอใช้ในเรื่องที่พูด แต่บางครั้งจำเป็นต้องกล่าวใหม่ เพื่อให้ได้คำที่ต้องการ มีข้อผิดพลาดในการใช้ไวยากรณ์ 5-6 แห่ง ออกเสียงได้ดีพอใช้ เน้นจังหวะขึ้นลงดีพอใช้	มีการใช้ศัพท์ได้หลากหลาย และเหมาะสมดี มีข้อผิดพลาดในการใช้ไวยากรณ์ 3-4 แห่ง ออกเสียงชัดเจน เน้นจังหวะขึ้นลงได้ค่อนข้างถูกต้อง	มีการใช้ศัพท์ในวงกว้าง ใช้ศัพท์ได้หลากหลายและเหมาะสมมาก มีข้อผิดพลาดในการใช้ไวยากรณ์ 1-2 แห่ง ออกเสียงชัดเจนดีมาก จังหวะขึ้นลงถูกต้อง

3.2.2 แบบวัดความเชื่อมั่นในตนเอง ผู้วิจัยพัฒนามาจากแบบวัดความเชื่อมั่นในตนเองของ สมหวัง คันทรส (2528) และชนิดสิริ พัวพิมล (2545, อ้างใน ปริศนา มียาตะ, 2546) มีทั้งหมด 24 ข้อ เป็นการถามเกี่ยวกับความคิดเห็น ความรู้สึก และการปฏิบัติงานในการเรียนแบบเน้นภาระงาน โดยกำหนดพฤติกรรมออกเป็น 4 กลุ่ม คือ 1. ฟังพาตนเอง ตัดสินใจด้วยตนเอง

3. ไม่ประหม่า ไม่ขี้ขลาด 3. มีความพยายามในการพูด 4. ไม่วิตกกังวล โดยผู้วิจัยวัดความเชื่อมั่น

4. ในตนเองในการฟัง พูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนที่เน้นภาระงานด้านท่องเที่ยว โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ข้อความในเชิงบวก หมายถึง ข้อความแสดงถึงลักษณะของการมีความเชื่อมั่นในตนเอง ใช้เกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

จริงมากที่สุด	ให้คะแนน	5	คะแนน
จริงมาก	ให้คะแนน	4	คะแนน
จริง	ให้คะแนน	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน	2	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน	1	คะแนน

ข้อความในเชิงลบ หมายถึง ข้อความแสดงถึงลักษณะของการขาดความเชื่อมั่นในตนเอง ใช้เกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

จริงมากที่สุด	ให้คะแนน	1	คะแนน
จริงมาก	ให้คะแนน	2	คะแนน
จริง	ให้คะแนน	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน	4	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน	5	คะแนน

โดยเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนของความเชื่อมั่นในตนเองให้ได้อยู่ในระดับต่างๆ ดังนี้

4.50-5.00	คะแนน อยู่ในระดับ	สูงมาก
3.50-4.49	คะแนน อยู่ในระดับ	สูง
2.50-3.49	คะแนน อยู่ในระดับ	ปานกลาง
1.50-2.49	คะแนน อยู่ในระดับ	ต่ำ
1.00-1.49	คะแนน อยู่ในระดับ	ต่ำมาก

4. การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง แบบกลุ่มเดียวก่อนและหลังการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานด้านการท่องเที่ยว (One-Group Pretest-Posttest Design) ซึ่งมีรูปแบบของการทดลองดังต่อไปนี้

O_1	หมายถึง	ความสามารถทางการฟัง	พูดภาษาอังกฤษก่อนการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานด้านการท่องเที่ยว
T_1	หมายถึง	ความเชื่อมั่นในตนเองก่อนการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานด้านการท่องเที่ยว	
X	หมายถึง	การสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานด้านการท่องเที่ยว	
O_2	หมายถึง	ความสามารถทางการฟัง	พูดภาษาอังกฤษหลังการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานด้านการท่องเที่ยว
T_2	หมายถึง	ความเชื่อมั่นในตนเองหลังการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานด้านการท่องเที่ยว	

ขั้นตอนการดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลมีขั้นตอน ดังนี้

1. ประเมินความสามารถทางการฟัง พูดภาษาอังกฤษ และสำรวจความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนก่อนการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานด้านการท่องเที่ยว
2. ผู้วิจัยดำเนินการสอนนักเรียน โดยการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานด้านการท่องเที่ยว จำนวน 20 คาบ คาบละ 60 นาที
3. ประเมินความสามารถทางการฟัง พูดภาษาอังกฤษ และสำรวจความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนหลังการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานด้านการท่องเที่ยว
4. เก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการทางสถิติ

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ SPSS for Windows เพื่อหาค่าทางสถิติต่อไปนี้

- 4.1 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความสามารถทางการฟัง พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการทดลองเรียนรู้แบบเน้นภาระงานด้านการท่องเที่ยว
- 4.2 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนก่อนและหลังการทดลองเรียนรู้แบบเน้นภาระงานด้านการท่องเที่ยว

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยทำการประเมินความสามารถทางการฟัง พุคภาษาอังกฤษ และความเชื่อมั่นในตนเอง ของนักเรียนก่อนและหลังการเรียนแบบเน้นภาระงานด้านการท่องเที่ยว ทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยมีผลของการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ความสามารถทางการฟัง พุคภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อน และหลังการเรียนแบบเน้นภาระงานด้านการท่องเที่ยว ผลการประเมินสรุปได้ดังนี้

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความสามารถทางการฟัง พุค ภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการเรียนแบบเน้นภาระงานด้านการท่องเที่ยว

การทดลอง	จำนวน ผู้เรียน	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน
ก่อนเรียน	24	15	7.20	1.71
หลังเรียน	24	15	11.08	2.09

จากตาราง 3 แสดงให้เห็นว่า ค่าเฉลี่ยของความสามารถทางการฟัง พุคภาษาอังกฤษของ นักเรียนก่อนการเรียนแบบเน้นภาระงานด้านการท่องเที่ยวเท่ากับ 7.20 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.71 ส่วนค่าเฉลี่ยของความสามารถทางการฟัง พุคภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการเรียน แบบเน้นภาระงานด้านการท่องเที่ยวเท่ากับ 11.08 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.09 สรุปได้ ว่าความสามารถทางการฟัง พุคภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการเรียนแบบเน้นภาระงานด้าน การท่องเที่ยวสูงกว่าก่อนการเรียน เป็นไปตามสมมติฐาน

ตาราง 4 คะแนนความสามารถทางการฟัง พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระหว่างการเรียนรู้
แบบเน้นภาระงานด้านการท่องเที่ยวจำแนกแต่ละบทเรียน

ผู้เรียน คนที่	แผนที่ 1 (15)	แผนที่ 2 (15)	แผนที่ 3 (15)	แผนที่ 4 (15)	แผนที่ 5 (15)	รวม (75)	ร้อยละ %	ความหมาย ผ่าน/ไม่ผ่าน
1	5	7	7	9	10	38	50.60	ผ่าน
2	9	10	12	10	12	53	70.60	ผ่าน
3	10	12	12	10	12	56	74.60	ผ่าน
4	7	7	9	9	11	43	57.30	ผ่าน
5	7	8	9	10	11	45	60.00	ผ่าน
6	9	9	11	10	12	51	68.00	ผ่าน
7	8	8	10	8	11	45	60.00	ผ่าน
8	8	10	10	8	13	49	65.30	ผ่าน
9	6	8	8	10	12	44	58.60	ผ่าน
10	10	13	10	12	10	55	73.30	ผ่าน
11	6	6	7	8	11	38	50.60	ผ่าน
12	8	10	9	11	13	51	68.00	ผ่าน
13	8	7	8	8	11	42	56.00	ผ่าน
14	4	6	7	9	12	38	50.60	ผ่าน
15	10	10	12	10	10	52	69.30	ผ่าน
16	6	8	8	10	13	45	60.00	ผ่าน
17	10	12	10	12	12	56	74.60	ผ่าน
18	5	8	9	11	13	46	61.30	ผ่าน
19	8	9	8	13	13	51	68.00	ผ่าน
20	6	8	8	10	12	44	58.60	ผ่าน
21	10	10	12	12	13	57	76.00	ผ่าน
22	10	12	12	13	12	59	78.60	ผ่าน
23	9	10	11	12	13	55	73.30	ผ่าน
24	5	8	7	9	11	40	53.30	ผ่าน
ค่าเฉลี่ย	7.67	9.00	9.42	10.17	11.79			
ส่วนเบี่ยง	3.56	3.42	3.08	2.31	1.00			
เบนมาตรฐาน (แยกตามแผนการเรียน)								

จากตาราง 4 แสดงให้เห็นว่าความสามารถทางการฟัง พูดของนักเรียนทั้งหมดผ่านเกณฑ์ที่กำหนดคือ 50% ผ่านเกณฑ์ 60 % ขึ้นไปมีจำนวนเท่ากับร้อยละ 70.83 ผ่านเกณฑ์ 70% มีจำนวนเท่ากับร้อยละ 29.17

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนก่อนและหลังการเรียนแบบเน้นภาระงานด้านการท่องเที่ยว

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนก่อนและหลังการเรียนแบบเน้นภาระงานด้านการท่องเที่ยว

การทดลอง	จำนวนผู้เรียน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ก่อนเรียน	24	2.75	0.08
หลังเรียน	24	4.48	0.02

จากตาราง 5 แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่เรียน โดยการเรียนแบบเน้นภาระงานด้านการท่องเที่ยวมีค่าเฉลี่ยความเชื่อมั่นในตนเองก่อนการเรียนเท่ากับ 2.75 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.08 ส่วนค่าเฉลี่ยความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนหลังการเรียนแบบเน้นภาระงานเท่ากับ 4.48 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.02 ซึ่งสรุปได้ว่านักเรียนมีความเชื่อมั่นในตนเองเพิ่มขึ้นเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถทางการฟัง พูดภาษาอังกฤษ และความเชื่อมั่นในตนเอง โดยการเรียนแบบเน้นภาระงานด้านการท่องเที่ยว ของนักเรียนระดับก้าวหน้านี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางการฟัง พูดภาษาอังกฤษ และความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนก่อนและหลังการเรียนแบบเน้นภาระงานด้านการท่องเที่ยว กลุ่มเป้าหมายในการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวาริชียงใหม่ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 3 (อ.42101) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 24 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ แผนการสอนการฟัง พูดด้วยกิจกรรมที่เน้นภาระงานด้านการท่องเที่ยว เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบทดสอบความสามารถในการฟัง พูดภาษาอังกฤษ และแบบวัดความเชื่อมั่นในตนเอง วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

1. ความสามารถทางการฟัง พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนสูงขึ้นหลังการเรียนแบบเน้นภาระงานด้านการท่องเที่ยว
2. ความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนสูงขึ้นหลังการเรียนแบบเน้นภาระงานด้านการท่องเที่ยว

อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้มีประเด็นที่น่าสนใจและสามารถนำมาอภิปรายได้ดังนี้คือ

1. นักเรียนที่ได้เรียน โดยการเรียนแบบเน้นภาระงานด้านการท่องเที่ยว มีความสามารถทางการฟัง พูดภาษาอังกฤษหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง เนื่องจากสาเหตุหลายประการ ดังนี้

ประการแรก กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานด้านการท่องเที่ยวนี้ส่งเสริมกระบวนการคิดของนักเรียนนำไปสู่การพูดคุยสื่อสารระหว่างเพื่อนนักเรียนด้วยกันในขณะปฏิบัติงาน ช่วยพัฒนาความสามารถทางการพูดของนักเรียน ซึ่งชนิดของงานจะช่วยให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกการฟัง พูด ภาษาอังกฤษมากขึ้นตามชนิดของต่างๆ ดังนี้

งานแบบจัดรายการ (Listing) เป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการพูดสนทนาระหว่างนักเรียน ซึ่งนักเรียนจะต้องระดมความคิด และประสบการณ์ที่ตนมีเกี่ยวกับหัวข้อที่สนใจ แล้วแลกเปลี่ยนข้อมูลกันโดยใช้การพูดคุยสื่อสารแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกัน อันนำไปสู่การพูดคุยสื่อสารกันโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อทำให้ ผลสำเร็จออกมาเป็นรายการที่สมบูรณ์ เช่น รายการสิ่งที่จะพบในห้องพักในโรงแรม รายการสินค้าที่นักท่องเที่ยวนิยมซื้อไปเป็นของฝาก เป็นต้น

งานแบบจัดเรียงลำดับและแบบจัดประเภท (Ordering and sorting) นักเรียนจะต้องเรียงลำดับเหตุการณ์ การกระทำ และการจัดลำดับความสำคัญของสิ่งต่างๆ ในงานประเภทนี้นักเรียนจะต้องปรึกษาหารือกันเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดและช่วยกันวางแผนงานที่เหมาะสม เป็นการพัฒนาทักษะการฟัง พูดซึ่งนักเรียนจะต้องร่วมมือกันในการปฏิบัติงาน ผลสำเร็จที่ออกมาจะเป็นรายการที่สมบูรณ์ เช่น การวางแผนการเดินทางท่องเที่ยวไปต่างจังหวัดเมื่อมีงบประมาณจำกัด เป็นต้น

งานแบบเปรียบเทียบ (Comparing) นักเรียนจะต้องเปรียบเทียบข้อมูลความเหมือนหรือแตกต่างจากแหล่งข้อมูลที่ต่างกัน การพูดคุยสื่อสารระหว่างนักเรียนจะช่วยให้นักเรียนเข้าใจในความเหมือนหรือความแตกต่างของสิ่งที่สนใจ ผลสำเร็จที่ออกมาจะเป็นรายการที่สมบูรณ์ เช่น การเปรียบเทียบการนำเที่ยวของบริษัทนำเที่ยวต่างๆ ที่มีเสนอให้กับลูกค้าในด้านราคา หรือคุณภาพ เป็นต้น

งานแบบแก้ปัญหา (Problem-solving) นักเรียนต้องใช้สติปัญญา และความสามารถในการใช้เหตุผลของนักเรียนในการตัดสินใจแก้ไขปัญหาที่พบ กิจกรรมนี้ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการพูดสนทนาระหว่างกันเป็นอย่างมาก เนื่องจากนักเรียนไม่สามารถคิดและตัดสินใจในปัญหาที่เกิดขึ้นได้เพียงลำพัง จำเป็นต้องมีการปรึกษาหารือเพื่อหาแนวทางที่ดีที่สุดในการแก้ไขปัญหา ผลที่สำเร็จออกมาจะเป็นงานที่สมบูรณ์ เช่น การตัดสินใจเลือกสถานที่เพื่อไปท่องเที่ยวต่างจังหวัดเมื่อมีงบประมาณจำกัด เป็นต้น

งานแบบแลกเปลี่ยนประสบการณ์ (Sharing personal experience) นักเรียนจะได้พูดสนทนากันอย่างอิสระเกี่ยวกับตนเอง และแลกเปลี่ยนประสบการณ์ระหว่างกัน เป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกฝนการพูดสนทนากันอย่างเป็นกันเอง ผลที่สำเร็จออกมาจะเป็นงานที่สมบูรณ์ เช่น งานนำเสนอแผ่นภาพโปสเตอร์เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญในจังหวัดเชียงใหม่ งานสัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ เป็นต้น

จากงานที่กำหนดให้นักเรียนปฏิบัติทั้งหมด งานแบบแก้ไขปัญหา (Problem solving) เป็นงานที่นักเรียนทำได้ค่อนข้างดีและนักเรียนส่วนใหญ่ชอบ เพราะนักเรียนมีโอกาสร่วมกันคิดร่วมกันตัดสินใจ และหาทางออกร่วมกันในการปฏิบัติงาน โดยภาระงานที่กำหนดให้นักเรียนปฏิบัติคือ สมมติว่านักเรียนมีงบประมาณ 20,000 บาทที่จะใช้ในการเดินทางไปเที่ยวต่างจังหวัด ให้นักเรียนวางแผนการใช้จ่ายเงินท่องเที่ยว แล้วจัดทำแพ็คเกจทัวร์ในราคาที่กำหนดเสนอขายให้กับนักท่องเที่ยว สุดท้ายให้นักเรียนนำเสนอแพ็คเกจทัวร์นั้นต่อเพื่อนร่วมชั้นเรียน นักเรียนสามารถร่วมกันปฏิบัติงานได้เป็นอย่างดีโดยมีพัฒนาการในการติดต่อสื่อสารดีขึ้นกว่าในบทเรียนแรก

รูปแบบงานส่วนใหญ่จะเป็นแบบให้นักเรียนหาข้อมูลที่ขาดหายไปมาเติมให้ครบ (Information gap activity) ที่ช่วยให้นักเรียนมีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นอย่างอิสระ และแลกเปลี่ยนข้อมูลกับผู้อื่นเพื่อปฏิบัติงานให้สำเร็จตามที่ได้รับมอบหมาย ช่วยให้เกิดการใช้ภาษาในการสื่อสารแบบสองทางทั้งในระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง ทั้งนี้ลักษณะของงานที่ใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอนนี้เป็นการสื่อสารทั้งแบบคาดเดาคำตอบได้ และแบบที่คาดเดาคำตอบไม่ได้ โดยรูปแบบงานแบบที่คาดเดาคำตอบไม่ได้นั้นช่วยฝึกให้นักเรียนสามารถสื่อสารโต้ตอบในเหตุการณ์เฉพาะหน้าได้ เพราะในชีวิตจริงไม่สามารถคาดเดาได้ว่าจะต้องพบกับใครและจะต้องใช้ภาษาในสถานการณ์อย่างไร จะต้องใช้โครงสร้าง หรือคำศัพท์แบบไหนในการโต้ตอบ ดังนั้นตัวงานที่ใช้ในบทเรียนที่เน้นภาระงานด้านการท่องเที่ยวนี้จึงเป็นตัวป้อนภาษาที่สำคัญมาก เพราะเป็นสิ่งที่ช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ ช่วยให้เกิดกระบวนการคิด (Cognitive process) ของนักเรียนมีการพัฒนาไปอย่างมีระบบ ช่วยให้นักเรียนมองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมในชั้นเรียนกับการใช้ภาษาในชีวิตจริง และนำไปประยุกต์ใช้ในอกชั้นเรียนได้ดียิ่งขึ้น (Brosnan อ้างใน Nunan 1989) ในบางครั้งเมื่อนักเรียนไม่สามารถปฏิบัติงานได้สมบูรณ์เนื่องจากข้อจำกัดทางด้านภาษา ผู้วิจัยได้ร่วมแลกเปลี่ยนและร่วมแสดงความคิดเห็นในประเด็นนั้นๆ กับนักเรียน เพื่อให้นักเรียนเกิดแนวทางในการคิดและพยายามที่จะใช้ความคิดของตนเองและความสามารถทางภาษาที่นักเรียนมีอยู่ให้มากที่สุด เพราะหากผู้วิจัยช่วยนักเรียนโดยตรงโดยการบอกให้ก็จะไม่เป็นการฝึกให้นักเรียนเกิดการคิด และจะมีผลต่อการปฏิบัติงานในครั้งต่อไปคือ นักเรียนจะไม่พยายามคิดแก้ไขปัญหาคำถามด้วยตนเอง ทั้งนี้ในการร่วมแสดงความคิดเห็นกับนักเรียนนั้น ผู้วิจัยจะคอยระวังไม่ให้นักเรียนเป็นฝ่ายถามเพียงฝ่ายเดียว เนื่องจากเป็นการให้ข้อมูลเพียงทางเดียว ดังนั้นผู้วิจัยจึงใช้คำถามแบบย้อนกลับบ่อยครั้ง เพื่อช่วยกระตุ้นความคิดของนักเรียน

ทั้งนี้ตัวงานที่มอบหมายในแต่ละบทเรียนเป็นรูปแบบการปฏิบัติงานที่จำลองบริบทจริงที่ต้องใช้โครงสร้างทางภาษา และคำศัพท์ที่ใช้เป็นปกติในชีวิตจริง ดังนั้นเมื่อนักเรียนปฏิบัติงานได้สำเร็จ นักเรียนจึงรู้สึกว่าคุณเองก็สามารถพูดสื่อสารกับชาวต่างชาติได้ เนื่องจากตัวงานที่กำหนด

เป็นตัวแทนที่จำลองการใช้ภาษาจากชีวิตประจำวัน ดังนั้นเมื่อนักเรียนสามารถพูดนำเสนองานได้เอง จึงทำให้นักเรียนรู้สึกว่าคุณเองก็สามารถใช้ภาษาในชีวิตจริงได้ สร้างความมั่นใจในการพูด มีความสนใจในบทเรียนมากยิ่งขึ้น ช่วยให้เห็นคุณค่าของตัวงานและบทเรียนอันส่งผลให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้ภาษา (Willis, 1996) นอกจากนี้ตัวงานที่นักเรียนสามารถเลือกได้ช่วยให้นักเรียนสามารถพูดในการนำเสนอได้มากกว่าตัวงานที่ผู้วิจัยกำหนดให้เนื่องจากตัวงานที่นักเรียนเลือกเป็นตัวงานที่สอดคล้องกับความรู้เดิมของนักเรียน และนักเรียนมีความรู้เดิมเกี่ยวกับเนื้อหาต่างๆ บ้างแล้ว และยังเป็นเนื้อหาที่นักเรียนให้ความสนใจ กระตุ้นให้นักเรียนมีความต้องการพูดมากขึ้น ซึ่งบทบาทของผู้วิจัยในที่นี้เป็นผู้มีส่วนร่วมในการทำงานร่วมกับนักเรียนให้สำเร็จ คอยช่วยเหลือชี้แนะแนวทางแก่นักเรียนมากกว่าเป็นผู้สอน (Richard 1984)

ประการที่สอง ขั้นตอนการปฏิบัติการสอนมีความชัดเจน ช่วยให้นักเรียนปฏิบัติงานได้ถูกต้อง โดยผู้วิจัยมีการอธิบายขั้นตอนการทำงาน และการนำเสนออย่างเป็นลำดับขั้นตอน พร้อมยกตัวอย่างในการปฏิบัติงานเพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ถูกต้อง จนทำให้นักเรียนใช้ภาษาในการปฏิบัติงานได้บรรลุวัตถุประสงค์ของแต่ละบทเรียน ผู้สอนเองก็มีบทบาทสำคัญที่จะคอยสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนแต่ละคนว่า ได้รับข้อมูลหรือมีข้อมูลตัวป้อนทางภาษาที่เหมาะสม และเพียงพอหรือไม่ ผู้สอนกระตุ้นให้เกิดการซักถามและเกิดการทำงานร่วมกัน ส่งเสริมให้นักเรียนได้มีปฏิสัมพันธ์ต่อกันดีขึ้น เนื่องจากชั้นเรียนนี้มีขนาดเล็กจึงช่วยให้ความสนใจและแรงจูงใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนทั้งส่วนบุคคลและเป็นกลุ่มเพิ่มขึ้นตามแนวการจัดชั้นเรียน (สมสวรรค์ พันธุ์เทพ 2540)

ในขั้นปฏิบัติงานผู้วิจัยได้ให้งานแก่นักเรียน โดยที่นักเรียนสามารถเลือกปฏิบัติงานได้อย่างอิสระตามความสนใจในเนื้อหา ความสามารถที่มี และสอดคล้องกับความรู้เดิมของผู้เรียนเอง ซึ่งสอดคล้องกับการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางอย่างมาก เพราะนักเรียนมีโอกาสเลือกเรียนได้ตามความสนใจและตามความถนัด โดยผู้วิจัยได้ทำหน้าที่เสนอบทเรียนและชี้แนะในตอนแรก และลดบทบาทลงเป็นผู้กระตุ้นให้นักเรียนเกิดการพูด และคอยสังเกตการปฏิบัติงานของนักเรียนในการเรียนบางครั้งผู้สอนเองก็ร่วมเป็นผู้เรียนด้วย เพราะต้องฟังพาดูอาศัยกันและกันในด้านข้อมูลและภาษา ผู้สอนและนักเรียนวางแผนและเรียนรู้จากกัน ผู้สอนจึงไม่เป็นผู้นำหรือผู้ตามโดยตลอด เกิดการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ดังนั้นนักเรียนจึงเป็นผู้ปฏิบัติงานโดยใช้ภาษาด้วยตนเองเป็นส่วนใหญ่

2. ความมั่นใจในตนเองของนักเรียนเพิ่มขึ้นหลังการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานด้านการท่องเที่ยว ทั้งนี้สามารถอภิปรายได้ดังต่อไปนี้

ประการแรกเกี่ยวข้องกับกระบวนการเรียนการสอนที่ใช้กิจกรรมที่เน้นภาระงานด้านการท่องเที่ยว ซึ่งเป็นกลวิธีหนึ่งในกลวิธีการเรียนรู้ภาษาที่ช่วยสร้างความเชื่อมั่น หรือความมั่นใจในตนเอง ช่วยลดความวิตกกังวล ความอายที่จะต้องใช้ภาษาต่างประเทศ ทำให้ประสบความสำเร็จในการเรียนได้ และยังเป็น การสนับสนุนนักเรียนให้มีความพยายามในการเรียนรู้ภาษาต่อไป การเรียนแบบเน้นภาระงานเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนใช้ภาษาในการพูดคุย ปรึกษาหารือ มีการวางแผนงานร่วมกัน นักเรียนสามารถเลือกชิ้นงานที่จะปฏิบัติได้ด้วยตนเองเนื่องจากนักเรียนมีพื้นฐานความรู้เดิมเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งเป็นสิ่งใกล้ตัวของนักเรียน ทำให้นักเรียนมีความมั่นใจในการทำงานมากขึ้น ตลอดจนนักเรียนได้ทำงานร่วมกับเพื่อนในชั้นเรียนเดียวกัน มีการปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันพัฒนาการสื่อสารโดยใช้ภาษาในการพูดได้มากขึ้นเป็นลำดับ อีกทั้งการเรียนแบบเน้นภาระงานเน้นการปฏิบัติงานเป็นขั้นตอน เมื่อนักเรียนรู้ขั้นตอนในการปฏิบัติงานและมีแนวทางในการปฏิบัติงานแล้วนั้นนักเรียนก็มีความมั่นใจในตนเองในการปฏิบัติงานมากยิ่งขึ้น

การใช้กิจกรรมต่างๆ ในการเรียนแบบเน้นภาระงานด้านการท่องเที่ยวเป็นตัวส่งเสริมความมั่นใจในตนเองของนักเรียน เริ่มตั้งแต่การจัดรายการ การจัดเรียงลำดับหรือการจัดประเภท เป็นงานที่ช่วยกระตุ้นให้เกิดการพูดสนทนาระหว่างนักเรียน ให้นักเรียนได้ระดมความคิด เสนอสิ่งที่ตนเองรู้ มีการจัดเรียงความสำคัญ เป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เริ่มต้นการออกความคิดและเสนอความคิดเห็น อีกทั้งแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ความรู้กับเพื่อนในกลุ่มได้ การเปรียบเทียบสอนให้นักเรียนรู้จักการแยกแยะและเปรียบเทียบความแตกต่างของสิ่งต่างๆ รอบตัว งานแก้ปัญหาเป็นงานที่นักเรียนได้แสดงความคิดเห็น หาทางแก้ไข โดยใช้ประสบการณ์จริงของนักเรียน เปรียบเทียบหาทางเลือกและหาแนวทางสรุปเพื่อหาข้อตกลงพร้อมทั้งให้เหตุผล และสุดท้ายการแลกเปลี่ยนประสบการณ์เป็นงานที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้พูดสนทนาเกี่ยวกับตนเอง สังคม หรือสิ่งแวดล้อมได้อย่างอิสระ มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ระหว่างกันและมีปฏิสัมพันธ์แบบกันเอง โดยกิจกรรมต่างๆ เหล่านี้ล้วนเป็นตัวส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ภาษาได้อย่างอิสระ เต็มประสิทธิภาพ ส่งผลให้นักเรียนมีความมั่นใจในการฟัง พูดภาษาอังกฤษ และสามารถนำภาษาไปใช้ในชีวิตจริงได้อย่างมั่นใจ เกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษามากขึ้น

ประการที่สอง บรรยากาศในการเรียนช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีความเชื่อมั่นในตนเองเพิ่มขึ้น ซึ่งการเรียนภายใต้สภาพความผ่อนคลาย สนุกสนาน และมีเวลาให้นักเรียนเตรียมตัวก่อนนำเสนองาน ส่งผลให้นักเรียนมีสมาธิก่อนการเรียน ซึ่งมีผลโดยตรงในการลดความเครียดและความวิตกกังวลของนักเรียน การเกิดความพร้อม ปลอดโปร่ง ผ่อนคลายก่อนการเรียนของนักเรียน

นั้นช่วยส่งเสริมให้นักเรียนเรียนรู้เนื้อหาด้วยความรู้สึกเต็มใจ สามารถนำเสนองานได้เต็มที่ มีประสิทธิภาพ และมีความสุขในการเรียน ยิ่งไปกว่านั้น เนื้อหาในบทเรียนเหมาะสมกับนักเรียน อยู่ในความสนใจของนักเรียน และสอดคล้องกับชีวิตจริงเพราะเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ซึ่งเป็นพื้นที่ที่นักเรียนอาศัยอยู่ เมื่อนักเรียนมีพื้นความรู้เดิมเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวในท้องถิ่นของตนเองแล้วนั้นนักเรียนก็สามารถเรียนรู้ได้ง่ายยิ่งขึ้น ผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมที่เน้นสภาพแวดล้อมที่เป็นจริงในการใช้ภาษา โดยมีเนื้อหาเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ สินค้าพื้นเมืองที่มีขายในท้องถิ่น เทศกาลเด่นประจำจังหวัดเชียงใหม่ และวัฒนธรรมประเพณีของคนในท้องถิ่น เป็นต้น ผู้วิจัยได้ให้นักเรียนเลือกหัวข้อ สถานที่ และสิ่งที่นักเรียนต้องการนำเสนอ เตรียมภาษาและฝึกฝนภาษาด้วยตนเอง ไม่มีการบังคับทำให้บรรยากาศในชั้นเรียนมีความเป็นกันเอง และนักเรียนรู้สึกว่าคุณเองมีข้อมูลเพียงพอและถูกต้องในการพูด เนื่องจากมีเวลาได้เตรียมตัว และร่วมฝึกกิจกรรมทางภาษากับเพื่อนในชั้นเตรียมความพร้อมแล้ว สามารถนำเสนองานได้อย่างราบรื่นในชั้นปฏิบัติงาน ส่งผลให้นักเรียนมีความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้น

อีกประการหนึ่ง ครูผู้สอนช่วยส่งเสริมความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียน เริ่มต้นจากการที่ผู้สอนสร้างบรรยากาศที่อบอุ่นและจัดสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียนให้เหมาะสมกับผู้เรียน และกิจกรรมการเรียนมีส่วนช่วยให้นักเรียนสามารถปฏิบัติงานได้อย่างราบรื่นและรู้สึกผ่อนคลาย เมื่อนักเรียนได้ปฏิบัติงานในห้องเรียนที่มีสภาพแวดล้อมเอื้ออำนวยในการปฏิบัติงานอย่างเต็มที่ นักเรียนก็จะมีความมั่นใจในการทำงานมากขึ้น การที่ผู้สอนแสดงท่าทางเป็นมิตรกับนักเรียน พูดคุยกับนักเรียนอย่างเป็นกันเอง อดทนที่จะฟังนักเรียนพูดอย่างตั้งใจ เปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงอย่างได้อย่างเต็มที่ และยอมรับความสามารถของนักเรียนที่มีอยู่ต่างกัน โดยไม่มีการเปรียบเทียบ พร้อมทั้งสนับสนุนให้กำลังใจนักเรียนในการนำเสนอผลงานของตนอย่างเต็มที่ที่จะส่งผลให้นักเรียนเชื่อมั่นในความสามารถของตน และในขณะที่นักเรียนปฏิบัติงานอยู่นั้นผู้สอนจะทำหน้าที่คอยเป็นผู้เอื้ออำนวยในกิจกรรมต่างๆ ในการเรียนการสอนให้แก่แก่นักเรียน หากนักเรียนมีปัญหาหรือมีข้อสงสัยในการปฏิบัติงานนักเรียนก็สามารถปรึกษาครูผู้สอนเพื่อขอคำแนะนำหรือแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับครูผู้สอนได้เช่นเดียวกัน ส่งผลให้นักเรียนรู้สึกมั่นใจในการปฏิบัติงานมากขึ้น

สรุปได้ว่าการเรียนแบบเน้นภาระงานด้านการท่องเที่ยวเป็นการเรียนที่มุ่งเน้นความต้องการและความสำเร็จของนักเรียนเป็นสำคัญ ให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการเตรียมบทเรียนและกิจกรรมการเรียน พร้อมทั้งเป็นผู้ลงมือปฏิบัติงานด้วยตนเอง ช่วยส่งเสริมความสนใจ และความตั้งใจในการเรียนรู้เป็นอย่างมาก เกิดความคิดรวบยอดและสามารถเข้าใจความหมายต่างๆ ด้วยตนเอง เมื่อนักเรียนได้ลงมือปฏิบัติงานด้วยตนเองแล้วก็เกิดความมั่นใจในตนเอง มีการฝึกฝนการใช้ภาษากับ

เพื่อนในกลุ่ม และให้ข้อเสนอแนะย้อนกลับไปยังเพื่อนในกลุ่ม เป็นการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างกัน ได้นำข้อเสนอแนะนั้นไปปรับปรุงการใช้ภาษาของตนเองก่อให้เกิดความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้นและมีความเชื่อมั่นในตนเองสูงขึ้น มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษอีกด้วย

ข้อเสนอแนะด้านการเรียนการสอน

1. การให้เวลานักเรียนในการปฏิบัติงาน หากต้องการให้นักเรียนพัฒนาความสามารถทางการสื่อสารโดยเฉพาะทักษะการฟัง พูด ผู้สอนไม่ควรใช้เวลาในการเตรียมตัวนานจนเกินไป หรือขยายเวลาในการเตรียมตัวออกไป เพราะในสถานการณ์จริง นักเรียนแทบจะไม่มีเวลาในการเตรียมภาษาที่จะใช้ในการสนทนาโต้ตอบแบบฉับพลัน ดังนั้นกิจกรรมหรือตัวงานที่ควรฝึกให้นักเรียนได้คิดและพูดโดยใช้เวลาที่เหมาะสมกับสภาพความเป็นจริงของชั้นเรียน
2. ในขั้นเตรียมก่อนการปฏิบัติงาน การเตรียมความพร้อมทางด้านภาษา เช่น คำศัพท์ และโครงสร้างทางภาษาผู้สอนต้องมีความรอบคอบในการเลือกคำศัพท์และโครงสร้างที่สามารถครอบคลุมและเหมาะสมกับการปฏิบัติงาน เพราะการนำเสนอคำศัพท์หรือโครงสร้างที่มากเกินไป อาจทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายได้ ในทางกลับกันหากมีข้อมูลน้อยเกินไปอาจทำให้นักเรียนไม่สามารถปฏิบัติงานได้ดี และทำให้เกิดความตึงเครียดในการเตรียมตัวเพื่อนำเสนองานเนื่องจากได้ตัวป้อนทางภาษาไม่เพียงพอ
3. ในช่วงแรกนักเรียนยังไม่คุ้นเคยกับรูปแบบการเรียนการสอนที่ต้องพูด และแสดงออก ดังนั้นผู้สอนจึงต้องสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนให้มีความเป็นกันเอง และสร้างความคุ้นเคยระหว่างนักเรียนและนักเรียนกับผู้สอนให้มากที่สุด ซึ่งจะมีผลต่อความกล้าที่จะพูดและการแสดงความคิดเห็นของนักเรียนมาก ถึงแม้ว่านักเรียนยังมีการใช้ภาษาที่หนึ่งในการสื่อสาร ผู้สอนควรมีการผ่อนคลาย เพื่อที่จะไม่เป็นการปิดกั้นความคิดและความกล้าแสดงออกของนักเรียน
4. ชื่นนำเสนองาน หากนักเรียนมีจำนวนไม่มากควรจัดห้องเรียนแบบวงกลม หรือครึ่งวงกลมแล้วให้นักเรียนนำเสนอผลงานจากที่นั่งของตนดีกว่าการนำเสนอหน้าชั้นเรียน เนื่องจากการนำเสนอหน้าชั้นเรียนอาจทำให้ผู้เรียนรู้สึกวิตกกังวล เกิดความเครียด และประหม่าในการพูด นอกจากนี้การที่ผู้สอนนั่งอยู่กับนักเรียนและมีการพูดคุยเสมือนเป็นนักเรียนทำให้นักเรียนเกิดความกล้าที่จะพูดแลกเปลี่ยนและซักถามกับเพื่อนร่วมชั้น และกับผู้สอนอย่างเป็นกันเองได้มากขึ้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาและวิจัยตัวแปรอื่นๆ เพิ่มเติมนอกจากความสามารถทางการฟัง พูด เช่น การศึกษาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ และความสามารถในการแก้ปัญหาโดยการเรียนแบบเน้นภาระงานด้านการท่องเที่ยว

2. ควรมีการวิจัยเพื่อทดลองใช้การเรียนแบบเน้นภาระงานด้านการท่องเที่ยวกับผู้เรียนในระดับอื่นๆ เช่น การศึกษาการเรียนแบบเน้นภาระงานกับนักศึกษาในระดับปริญญาตรีที่ศึกษาด้านการท่องเที่ยว การโรงแรม หรือประชาสัมพันธ์

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

บรรณานุกรม

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. **หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2544**
(ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533).

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2539) **หลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539**
ในหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533).
หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)
กรุงเทพฯ : ครูสภาลาดพร้าว.

กายสิทธิ์ ศรีใจ. (2547). **การใช้กิจกรรมที่เน้นกลวิธีจิตพิสัยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง
ภาษาอังกฤษและความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา. วิทยานิพนธ์
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.**

กาญจนา ปราบพาล. (2530). **การทดสอบและการประเมินผลการเรียนการสอนภาษา. กรุงเทพฯ:**
สถาบันภาษาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

กวินทร์ ธรรมบุตร. (2522). **การศึกษาเปรียบเทียบพัฒนาการทางการคิดโดยยึดตนเองเป็น
ศูนย์กลางของเด็กที่มีความแตกต่างกันในด้านการอบรมเลี้ยงดูและการยอมรับของ
กลุ่มเพื่อน. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร.**

กัลยา บุรณ์ศิริจรรจง. (2546). **การใช้แนวคิดที่เน้นความเข้าใจ เพื่อเพิ่มพูนความสามารถ
ในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและเจตคติเชิงบวกต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา
ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.**

แจ่มจันทร์ เกียรติกุล. (2531). **การศึกษาความเชื่อมั่นในตนเอง และวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัย
ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูต่างกันและอยู่ในชั้นเรียนของครูที่มีพฤติกรรมทางวาจาและท่าทาง
แตกต่างกัน. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร.**

ชนิดสิริ ศุภพิมล. (2545). **การพัฒนาความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษและความเชื่อมั่น
ในตนเองของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาโดยใช้กิจกรรมกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์.
วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.**

ชูชีพ อ่อน โคนสูง. (2513). **ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแสดงตัว ความวิตกกังวล ความเชื่อมั่น**

ในตนเองกับคุณธรรมแห่งพลเมืองดี. ปรินญาณินพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต
วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร.

เดโช สวานานนท์. (2516). จิตวิทยาสำหรับครู และผู้ปกครอง. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ :
โอเดียนสโตร์.

นภาลักษณ์ รุ่งสุวรรณ. (2533). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีความเชื่อมั่นในตนเองต่างกัน. วิทยานิพนธ์ปรินญาณินพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

บำรุง ไตรรัตน์. (2537). วิธีการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ. แผนกบริการกลาง
มหาวิทยาลัยศิลปากร นครปฐม.

ปริศนา มียาตะ. (2546). การสอนที่ยึดรูปแบบวาทกรรมเพื่อส่งเสริมความสามารถทางการพูด
นำเสนอและความเชื่อมั่นในตนเองของนักศึกษาระดับปริญญาตรี. วิทยานิพนธ์
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ปิยะธิดา วงศ์ไข่. (2547). การพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษที่ใช้กิจกรรมมุ่งปฏิบัติงานเพื่อส่งเสริม
ความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนผู้ใหญ่. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร
มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

พชรมนต์ เพ็ชรคงชล. (2533). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความเชื่อมั่นในตนเอง
ในการเรียนวิชาภาษา กับ วัฒนธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จากการสอนแบบ
นาฏกรรม และการสอนตามคู่มือแนวการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์. ปรินญาณินพนธ์
การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

พูลเสริม ถิ่นพังงา. (2528). การศึกษาเปรียบเทียบทักษะกระบวนการวิทยาศาสตร์ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์และความเชื่อมั่นในตนเอง
ในระดับต่างกัน. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
เชียงใหม่.

มานิดา ทองทวี. (2526). การเปรียบเทียบผลการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มและรายบุคคลที่มีต่อ
ความเชื่อมั่นในตนเอง. ปรินญาณินพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร.

มาลี วงศ์แก้ว. (2526). ผลการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มต่อการพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนไทยนิยมสงเคราะห์ กรุงเทพมหานคร. ปรินญา
ณินพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

- รัตนา ศิริลักษณ์. (2540). การพัฒนาบทเรียนที่ใช้กิจกรรมการละครเพื่อส่งเสริมทักษะฟัง-พูด สำหรับ นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ลม่อม ศรีเจริญ. (2547). การพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษเทคโนโลยีการเกษตร 1 โดยใช้กิจกรรม การเรียนแบบเน้นงานปฏิบัติของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- เลขา ปิยะอัจฉริยะ. (2524). การพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองของเด็ก. เอกสารการสอนชุดวิชา การพัฒนาพฤติกรรมเด็ก. กรุงเทพฯ : สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- วัลนา ศรีน้อย. (2534). ผลของการใช้โปรแกรมฝึกพฤติกรรมที่เหมาะสมในการแสดงออกที่มีต่อ พฤติกรรมที่เหมาะสมในการแสดงออก และความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นประถม ศึกษปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วารุณี ธนารานิช. (ตุลาคม-พฤศจิกายน 2524). “ทำอะไรจึงจะเชื่อมั่นในตนเอง”. วารสารแนะแนว. 15: (50-52).
- วิไลพร ธนสุวรรณ. (2530). เทคนิคการสอนภาษาอังกฤษ. เอกสารประกอบการสอนกระบวนวิชา ED.SEC 451. ภาควิชามัธยมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วิชัย ดีพร้อม. (2538). การพัฒนากิจกรรมมุ่งปฏิบัติงานเพื่อใช้ในวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วินัย ธรรมศิลป์. (2527). การสร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพด้านความเชื่อมั่นในตนเองสำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดเชียงใหม่. ปริญญาโทศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- วิลาวรรณ วงศ์ลังกา. (2530). ปัจจัยที่ส่งเสริมการสอนภาษาอังกฤษที่ดีในระดับมัธยมศึกษาที่มี ความพร้อมต่างกันทางด้านอุปกรณ์ช่วยสอนภาษา. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วรรณิ โตสงวน. (2530). การใช้กิจกรรมเสริมโดยมุ่งปฏิบัติงานในการสอนภาษาอังกฤษเกษตร ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์.
- ศุภรัตน์ ภัทรานนท์. (2532). ระดับความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยม ศึกษตอนปลาย. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมพงษ์ ติระพัฒน์. (2519). ความสัมพันธ์ระหว่างวิธีการอบรมเลี้ยงดู และความรับผิดชอบ. ปริญญาโทศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร.

สมหวัง คันทรส. (2529). ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถภาพการประเมินค่าทางภาษาแบบต่างๆ ตามทฤษฎีโครงสร้างสมองของกิลฟอร์ดกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มทักษะภาษาไทย ความเชื่อมั่นในตนเองและความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.

วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สังวาลย์ ข่ายแก้ว. (2545). การใช้กิจกรรมการเรียนการสอนเนื้อหาสิ่งแวดล้อมเพื่อพัฒนาทักษะ การพูดภาษาอังกฤษและความตระหนักรู้ในการรักษาสิ่งแวดล้อมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สายพิน หัวเมืองแก้ว. (2545). การพัฒนากิจกรรมการพูดบันทึกโต้ตอบเป็นภาษาอังกฤษเพื่อ ส่งเสริม ความสามารถด้านการฟัง-พูด สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. (2532). การสอนทักษะทางภาษาและวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2537). วิธีการสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.

อุไรวรรณ ศรีธิวงศ์. (2543). การใช้โครงการหนังสือพิมพ์โรงเรียนเพื่อส่งเสริมความสามารถ ในการเขียนภาษาอังกฤษและความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

Bartz, W.H. (1979). **Testing oral communication in the foreign language classroom language in education**-Theory and practice.

Breen, M.P. (1987). Learner contributions to task design. In C.N. Candlin and Murphy (eds.), **Lancaster practical papers in English language education: Vol. 7.** Englewood Cliffs NJ: Prentice-Hall.

Brumfit, C. (1984). **Communicative methodology in language teaching.** Cambridge: Cambridge University Press.

Byrne, D. (1986). **Teaching oral English.** London: Longman.

Candlin, C. (1987). **Towards task-based language learning.** In C.N. Candlin and Murphy (eds.), Englewood Cliffs NJ: Prentice-Hall.

Coleman, H. (1987). Little tasks make large return: Task-based language learning in large crowds. **Lancaster practical papers in English language education, (Lancaster),** 7, 15-24.

- Garrison, K. C. (1965). **Psychology of adolescence**. 6 ed., New Jersey, Prentice- Hall Inc.
- Goor, A. (1974). **Problem solving process of creative and non-creative students**. Dissertation Abstract.
- Grauberg, W. (1997). **The elements of foreign language teaching**. Great Britain: WBC Book Manufacturers Ltd.
- Huang, S.C. and Chang, S.F. (1996). Self-efficacy of English as a second language learner: An example of four learners. **ERIC Document Reproduction No. ED396536. [18 May 1998]**.
- Long, M. H. and Crookes, G. (1992). Three Approaches to task-based syllabus design. **TESOL Quarterly**, 26 (1).110-115.
- Massi, P. M. (2001). Interactive in the EFL Class: A Report of Tasks. **The Internet TESOL Journal**, Vol. 12 (6). 50-55.
- McEvedy, M.R. Packham, G.& Smith, P. (1986). **Listening effectively**. Melbourne: Thomas Nelson Australia.
- Myers, D. G. (1983). **Social psychology**. Tokyo: McGraw-Hill Inc.
- Nunan, D. (1988). **The learner centered curriculum**. Cambridge: Cambridge University Press.
- Nunan, D. (1989). **Designing tasks for the communicative classroom**. Cambridge: Cambridge University Press.
- Nunan, D. (1991). Communicative tasks and the language curriculum. **TESOL Quarterly**, 25 (2). 59-65.
- Pajeres, F. & Valiante, G. (1997). Influence of self-efficacy on elementary students' writing. **The Journal of Education Research**. 90(6), 353-359.
- Pattison, P. (1987). **Development communication skills**. Cambridge: Cambridge University Press.
- Prabhu, N. S. (1987). **Second language pedagogy**. Oxford: Oxford University Press.
- Richard, J.C. (1989). **Context of language testing**. Cambridge : Cambridge University Press.
- Smith, P. (1980). **Group processes and personal change**. New York: Harper and row.
- Taylor, D. (1994). "Inauthentic authenticity or authentic inauthenticity?" **TESOL-EJ** (2). Available: www.kyoto-su.ac.jp/information/tesl-ej/ej02/a.l.html.
- Willis, J. (1996). **A framework for task-based learning**. London : Longman.

ภาคผนวก

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ภาคผนวก ก

ขั้นตอนการทำงาน

รายละเอียด

ขั้นเตรียมความพร้อม

ผู้สอนทำการอภิปรายเกี่ยวกับภาษาที่ใช้และเตรียมความพร้อมแก่นักเรียน ดังนี้

- เตรียมความพร้อมด้านภาษา
- เตรียมความพร้อมด้านเนื้อหา
- เตรียมความพร้อมด้านตัวงาน

เพื่อสร้างเนื้อหาให้สอดคล้องกับงาน

ขั้นปฏิบัติงาน

นักเรียนได้ปฏิบัติงาน 3 ขั้นตอน คือ

- ปฏิบัติงานที่เลือกโดยใช้ภาษาเป้าหมาย
- วางแผน และทบทวนการทำงานก่อนรายงานผล
- รายงานเพื่อสรุปการทำงานต่อชั้นเรียน

ขั้นปฏิบัติงาน

นักเรียนร่วมกันอภิปรายและวิเคราะห์การใช้ภาษาจากกระบวนการทำงาน จากนั้นช่วยกันทบทวนและบันทึกข้อมูลทางภาษาที่จำเป็น ผู้สอนช่วยฝึกภาษาเพื่อสร้างความแม่นยำและความมั่นใจในการใช้ภาษา

แผนภูมิ 2 แสดงขั้นตอนการปฏิบัติงานตามแนวของ Willis

ภาคผนวก ข**แบบทดสอบความสามารถทางการฟัง พูดภาษาอังกฤษ****Listening-Speaking Test Task**Pre-test and Post-test

(Work in group of 4) Supposed three of you are a group of tourists, who are now being in Bangkok and preparing a trip to Chiang Mai next week. You have budget of 10,000 baht per each. You need some information about the way to go to Chiang Mai and ask about the transportation from someone. Use the given timetable of transportation. Decide how to get to Chiang Mai including your reasons. You have 5 minutes to prepare the conversation and 15 minutes to present it. Please note that everyone in your group has a chance to speak.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

Passport to Stay

DOWNTOWN HOTELS

Amari Rincome Hotel โรงแรมอมาริ รินค่อม

This hotel is located close to the historic walled city, Doi Suthep, and the shopping area along Nimmanahaeminda Road. All the rooms here have balconies and are decorated in a modern Thai style.

- 📍 1 Nimmanahaeminda Rd., T. Suthep, A. Muang, Chiang Mai
- ☎ 0 5322 1130, 0 5322 1044
- ☎ 0 5322 1915
- ✉ rincome@amari.com
- 🌐 www.amari.com

Amora Rydges Tapae Chiangmai Hotel

โรงแรมอมอร่า ริตเจดส์ ต้าเป๋

This hotel is registered under the A.D.F Australia Pty. Ltd. (ADFA) which is a part of Australia's Rydges Hotels and Resorts. This place offers top-class accommodation and a variety of cuisine. The hotel is within walking distance of various attractions like the Night Bazaar and temples.

- 📍 22 Chaiyapoom Rd., T. Chang Mai, A. Muang, Chiang Mai
- ☎ 0 5325 1531-8061
- ☎ 0 5325 1465
- ✉ hr-cn@amoragroup.com
- 🌐 www.amorachiangmai.com

At Niman แอ๊ด นิมมาน

At Niman is inspired by the impression of the cultural inheritance left by the Himalayas for the great mountain of Chiang Mai, Doi Suthep, the cultural bound from India to Lanna. This stylish hotel reflects both Asian and local styles yet this is coupled with the comfort of international accommodation.

- 📍 37 Soi 9 Nimmanahaeminda Rd., T. Suthep, A. Muang, Chiang Mai
- ☎ 0 5322 4949
- ☎ 0 5389 5600
- ✉ info@aaitaam.com
- 🌐 www.aaitaam.com/niman.html

Ayatana Hamlet and Spa อายตะนะ แฮมเลต แอนด์ สปา

Relaxing in the luxurious natural ambience and absorbing the contemporary Lanna decor, guests are individually pampered with personalized therapeutic treatments designed to provide deep relaxation and a sense of total wellbeing.

- 📍 99/9 Moo 14, Suthep Rd., A. Muang, Chiang Mai
- ☎ 0 5381 1388, 0 5381 1588, 0 5381 1599
- ☎ 0 5381 1488
- ✉ info@ayatana-resort.com
- 🌐 www.ayatana-resort.com

Bann Tazala บ้านท่าศาลา

This boutique hotel draws its inspiration from the rich cultural heritage of the Lanna Kingdom as well as other exotic Asian sources. The rooms are meticulously crafted to mirror traditional Lanna architectural style, while some ornamental highlights make ancient China come alive in the rooms. Each room offers several useful facilities for guests.

- 📍 55/5 Moo 1 Chiang Mai - Sankampaeng Rd., T. Tasala, A. Muang, Chiang Mai
- ☎ 0 5385 0111
- ☎ 0 5385 1211
- ✉ info@bann tazala.com
- 🌐 www.bann tazala.com

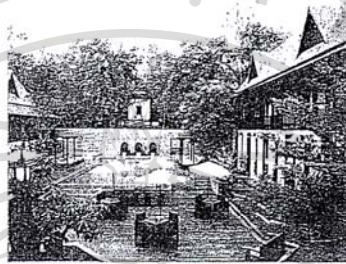
Bann Tazala บ้านท่าศาลา

Buarawong Residence Hotel

โรงแรมบัวระวง เรสซิเดนซ์

This hotel provides comfortable rooms at very reasonable rates. The location offers easy access to the city centre and the markets.

- 📍 129/9 Ragang Rd., T. Changkran, A. Muang, Chiang Mai
- ☎ 0 5327 3283
- ☎ 0 5382 0602
- 🌐 www.buarawong.com

Ayatana Hamlet and Spa อายตะนะ แฮมเลต แอนด์ สปา

Central Duangtawan Hotel

โรงแรมเซ็นทรัล ดวงตะวัน

This city hotel is located near the famous Night Bazaar and provides varied facilities like restaurants, bars, a magnificent pool, and a fitness centre.

- 📍 132 Loi Kroh Rd., T. Changkran, A. Muang, Chiang Mai
- ☎ 0 5390 5000-3 ☎ 0 5327 5429
- ✉ cdcm@chr.co.th
- 🌐 www.centralhotelsresorts.com

Chiang Mai Gate Hotel โรงแรมเชียงใหม่เกต

This place is decorated in traditional Lanna Thai style and has a Chiang Mai Gate wing. There are 124 rooms (superior, standard, and deluxe). It is located near the heart of the city, within a 20-minute walk of historic Thapae Gate and old temples, and only a 10-minute ride to the airport and the famous Night Bazaar.

- 📍 11/10 Suriyawong Rd., T. Haiya, A. Muang, Chiang Mai
- ☎ 0 5320 3895-9
- ☎ 0 5327 9085
- ✉ rsv@chiangmaigatehotel.com
- 🌐 www.chiangmaigatehotel.com

Chiang Mai Grandview Hotel

โรงแรมเชียงใหม่แกรนด์วิว

Enjoy your vacation by relaxing in the peace and quiet of this resort style hotel. Stay in a private colonial style cottage with your own terrace surrounded by exotic fruit trees or in a deluxe suite with your own private balcony.

- 📍 24 Chiang Mai - Lampang Rd., T. Changpuak, A. Muang, Chiang Mai
- ☎ 0 5322 0100-9

Chiang Mai Orchid Hotel โรงแรมเชียงใหม่ออร์คิด

All rooms are designed and decorated as living testimony to the artistic elegance of the Lanna Thai era combined with the most modern, state of the art facilities. Each room has a scenic view of beautiful Chiang Mai.

- 📍 23 Huaykaew Rd., A. Muang, Chiang Mai
- ☎ 0 532 22099, 0 532 22091-3
- ☎ 0 532 21625
- ✉ info@chiangmaiorchid.com
- 🌐 www.chiangmaiorchid.com

Chiang Mai Plaza Hotel โรงแรมเชียงใหม่พลาซ่า

The hotel's traditional Northern Thai decoration takes its theme from the Lanna era. It's located in the heart of the city and for shopoholics, it's just a few minutes walk from the famous Night Bazaar.

- 📍 92 Sridornchai Rd., A. Muang, Chiang Mai
- ☎ 0 5390 3161-80
- ☎ 0 5327 9457
- 🌐 www.cnxplaza.com

Chiang Mai Ratanakosin Hotel

โรงแรมเชียงใหม่รัตนโกสินทร์

This Roman styled building stands out as offering something special and that is confirmed by the Lanna treatment of the spacious, comfortable, and attractive interior. The hotel is situated near the River Ping on a site chosen for its quietness and beauty.

- 📍 190 Rattanakosin Rd., T. Chang Mai, A. Muang, Chiang Mai
- ☎ 0 5323 4800-4 ☎ 0 5387 6176
- ✉ info@cm-ratanakosin.com
- 🌐 www.cm-ratanakosin.com

D2hotel chiang mai โรงแรมดีทูเชียงใหม่

The modern decoration makes D2hotel the new place to stay in Chiang Mai. This stylish hotel offers a varied selection of irresistible Oriental and Western cuisine.

- 📍 100 Changkran Rd., T. Changkran, A. Muang, Chiang Mai
- ☎ 0 5399 9999 ☎ 0 5399 9900
- 🌐 www.d2hotels.com

Eurana Boutique Hotel โรงแรมยูรานาบูติค

This place has European-Lanna interior design and decoration. It's in the heart of the city within easy reach of many interesting places and tourist attractions. There are 3 types of comfortable accommodation and several facilities like the library corner, swimming pool, internet corner, and fitness center.

- 📍 7/1 Soi 7 Moonmuang Rd., A. Muang, Chiang Mai
- ☎ 0 5321 4522, 0 5321 2456, 0 5321 9402-4
- ☎ 0 5322 3042
- 🌐 www.euranahotel.com

Holiday Inn Chiang Mai Hotel

โรงแรมฮอลิเดย์อินน์เชียงใหม่

This is the tallest building in the city and guest rooms offer views of the River Ping and Doi Suthep. Business travellers will appreciate the comprehensive business centre and beautifully appointed meeting rooms. At the day's end, relax with live music in the Vienna Lounge or enjoy dining in one of the Sheraton's three restaurants.

- 📍 318/1 Chiang Mai - Lamphun Rd., T. Wat Gate, A. Muang, Chiang Mai
- ☎ 0 5327 5300 ☎ 0 5327 5299

Lotus Pang Suan Kaew โรงแรมโลตัสปางสวนแก้ว

This large property has two wings, Suthep Wing and Huay Kaew Wing, and offers beautiful mountain and city views. The economical room rates make it appropriate for both groups and families and for seminars or leisure.

- 📍 21 Huaykaew Rd., T. Suthep, A. Muang, Chiang Mai
- ☎ 0 5322 4333
- ☎ 0 5322 4493
- ✉ info@lotuspskhotel.com, lotuspskhotel@hotmail.com
- 🌐 www.lotuspskhotel.com

Manathai Hotel & Resort โรงแรมมานะไทย

Manathai Village is a small boutique hotel, located in the heart of old Chiang Mai where centuries-old temples mix with contemporary architecture. The hotel is positioned next to the famous Night Bazaar.

- 📍 39/9 Soi 3 Thapae Rd., T. Changkran, A. Muang, Chiang Mai
- ☎ 0 5328 1666-9
- ☎ 0 5328 1665
- 🌐 www.manathai.com
- ✉ reservations-chiangmai@manathai.com, reservations@manathai.com

Manathai Hotel & Resort โรงแรมมานะไทย

✈ Airlines Time Table ✈ By Chang Puak Magazin

Nok Air
www.nokair.co.th

Chiang Mai Office Tel.: 0 5392 0999
Bangkok Office Tel.: 0 2545 2678

Reservation Tel.: 1318

From Chiang Mai to Bangkok

TG 125	0700	0810	Daily
TG 101	0830	0940	Su Fr We Fr Sa
TG 922	1015	1125	Su Mo Tu Fr Sa
TG 107	1225	1335	Mo Tu Th Sa
TG 111	1405	1515	Daily
TG 113	1515	1625	Daily
TG 115	1725	1835	Daily
TG 117	1915	2025	Daily
TG 642	2100	2220	Daily

From Chiang Mai to Bangkok

DD 8307	1040	1150	Daily
DD 8315	1455	1605	Daily
DD 8319	1700	1810	Daily
DD 8327	2200	2310	Daily

From Bangkok to Chiang Mai

DD 8314	1320	1430	Daily
DD 8318	1520	1630	Daily
DD 8326	2025	2125	Daily

From Bangkok to Chiang Mai

TG 100	0630	0740	Daily
TG 102	0815	0925	Daily
TG 104	0920	1030	Daily
TG 110	1205	1315	Daily
TG 112	1525	1635	Daily
TG 126	1900	2010	Daily
TG 124	2215	2325	Daily

Orient Thai Airlines
www.orient-thai.com

Chiang Mai Office Tel.: 0 5390 4609
Bangkok Office Tel.: 0 2267 2999

From Chiang Mai to Bangkok

OX 121	0755	0905	Daily
OX 127	1130	1240	Daily
OX 125	1705	1815	Daily
OX 129	2115	2225	Daily

From Bangkok to Chiang Mai

OX 121	0945	1055	Daily
OX 131	1315	1425	Daily
OX 123	1930	2040	Daily
OX 129	2115	2225	Daily

From Chiang Mai to Mae Hong Son

TG 192	0910	0945	Mo Th Sa
TG 192	1035	1110	Tu We Fr Su
TG 196	1435	1510	Daily
TG 198	1635	1710	Daily

From Mae Hong Son to Chiang Mai

TG 193	1005	1040	Mo Th Sa
TG 193	1330	1205	Tu We Fr Su
TG 197	1530	1605	Daily
TG 199	1730	1805	Daily

Air Asia
www.airasia.com

Chiang Mai Office Tel.: 0 5339 2217
Bangkok Office Tel.: 0 2515 9999

Bangkok Airways
www.bangkokair.com

Chiang Mai Office Tel.: 0 5327 6176
Bangkok Office Tel.: 0 2265 5555

From Chiang Mai to Bangkok

FD 3233	0820	0930	Daily
FD 3239	1140	1250	Daily
FD 3235	1435	1545	Daily
FD 3237	2255	0005	Tu Fr Sa

From Bangkok to Chiang Mai

FD 3232	0645	0755	Daily
FD 3238	1000	1110	Daily
FD 3234	1250	1400	Daily
FD 3236	2110	2230	Tu Fr Sa

From Chiang Mai to Bangkok

PG 603	1510	1720	Daily
PG 629	1750	1920	Tu Th Sa

From Bangkok to Chiang Mai

PG 600	0710	0920	Daily
PG 602	1130	1440	Tu Sa

From Chiang Mai to Samui

PG 609	0950	1220	Tu Th Sa

Useful Numbers

Airlines:

Airport counter	: 0 5327 0222
Air Mandalay	: 0 5381 8049
China Airline	: 0 5320 1268
Lao Airline	: 0 5322 3401
Phuket Air	: 0 5392 2118
Silk Air	: 0 5327 6459

Others:

Immigration Office	: 0 5327 7510
Grace Dental Care	: 0 5389 4568
Arcade Bus Station	: 0 5324 2664
Train Station	: 0 5324 5363-4
Taxi Meter	: 0 5327 9291
Rajavej Hospital	: 0 5380 1999

ลิขสิทธิ์ภาพถ่ายและข้อมูล
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

Train Shedule

Chiang Mai Railways Station
27 Chareon Muang Rd

Chiang Mai Office Tel.: 0 5324 5363-4
Bangkok Office Tel.: 0 2223 3762

From Chiang Mai to Bangkok

Rapid 102	06.55	21.20
Sprinter 12	08.30	20.20
Express 52	16.00	06.05
Special Express 14	16.45	06.25
Special Express 217.50	06.50	
Sprinter 10	20.30	08.25
Rapid Train 110	21.50	12.30

From Bangkok to Chiang Mai

Rapid 101	06.00	21.10
Sprinter 9	08.30	19.45
Express 109	14.30	05.35
Special Express 118.00	06.50	
Sprinter 11	19.25	07.20
Special Express 13	19.40	08.55
Express 51	21.30	12.05

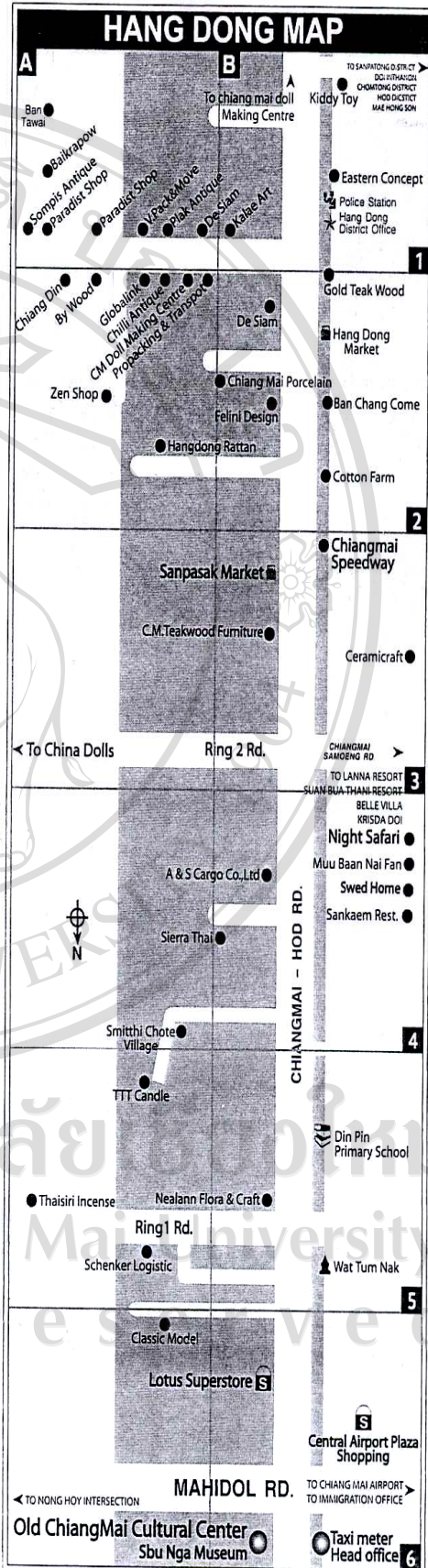
Bus Shedule

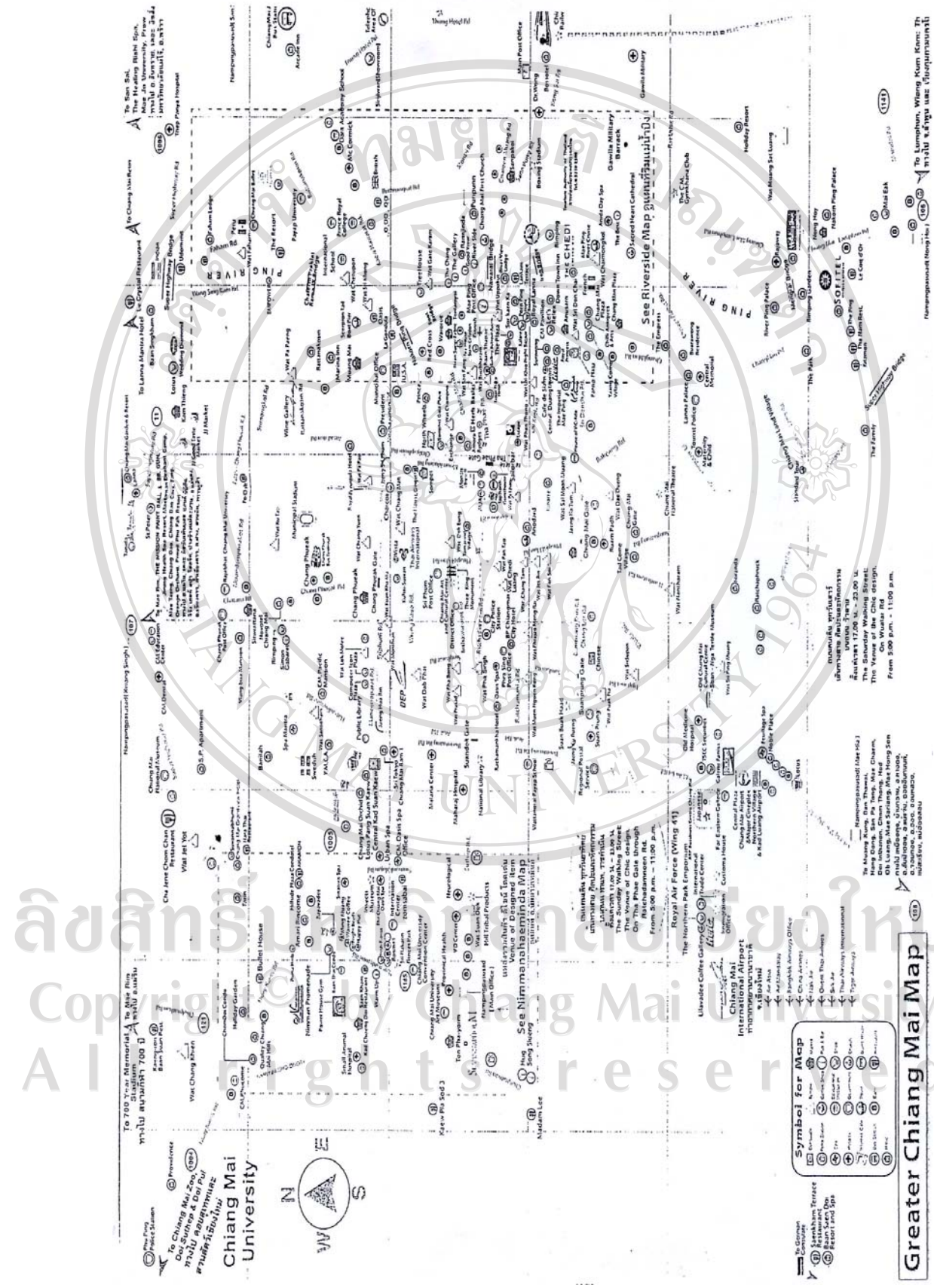

Chiang Mai Arcade Bus Station
Keo Nawarat Rd

Chiang Mai Office Tel.: 0 5324 2664

- From Chiang Mai to Bangkok*
Air Conditioned Bus Daily from 06.30 - 21.00
- From Chiang Mai to Lampang*
Air Conditioned Bus Daily from 06.30 - 21.00
- From Chiang Mai to Chiang Rai*
Normal Bus & Air Bus Daily from 06.00 - 17.30
- From Chiang Mai to Mae Sai*
Normal Bus & Air Bus Daily from 07.45 - 17.00
- From Chiang Mai to Pai*
Bus at 07.00 / 09.00 / 10.30 / 12.30
- From Chiang Mai to Mae Hong Son*
Bus at 07.00 / 09.00 / 10.30 / 12.30 / 20.00
- From Chiang Mai to Udon Thani (Lao Border)*
Air Conditioned Bus Daily 19.30 / 20.00 / 20.30

Symbol for Map

1	Bus
2	Motorcycle
3	Tram
4	Truck
5	Tractor
6	Tricycle
7	Tricycle
8	Tricycle
9	Tricycle
10	Tricycle
11	Tricycle
12	Tricycle
13	Tricycle
14	Tricycle
15	Tricycle
16	Tricycle
17	Tricycle
18	Tricycle
19	Tricycle
20	Tricycle
21	Tricycle
22	Tricycle
23	Tricycle
24	Tricycle
25	Tricycle
26	Tricycle
27	Tricycle
28	Tricycle
29	Tricycle
30	Tricycle
31	Tricycle
32	Tricycle
33	Tricycle
34	Tricycle
35	Tricycle
36	Tricycle
37	Tricycle
38	Tricycle
39	Tricycle
40	Tricycle
41	Tricycle
42	Tricycle
43	Tricycle
44	Tricycle
45	Tricycle
46	Tricycle
47	Tricycle
48	Tricycle
49	Tricycle
50	Tricycle
51	Tricycle
52	Tricycle
53	Tricycle
54	Tricycle
55	Tricycle
56	Tricycle
57	Tricycle
58	Tricycle
59	Tricycle
60	Tricycle
61	Tricycle
62	Tricycle
63	Tricycle
64	Tricycle
65	Tricycle
66	Tricycle
67	Tricycle
68	Tricycle
69	Tricycle
70	Tricycle
71	Tricycle
72	Tricycle
73	Tricycle
74	Tricycle
75	Tricycle
76	Tricycle
77	Tricycle
78	Tricycle
79	Tricycle
80	Tricycle
81	Tricycle
82	Tricycle
83	Tricycle
84	Tricycle
85	Tricycle
86	Tricycle
87	Tricycle
88	Tricycle
89	Tricycle
90	Tricycle
91	Tricycle
92	Tricycle
93	Tricycle
94	Tricycle
95	Tricycle
96	Tricycle
97	Tricycle
98	Tricycle
99	Tricycle
100	Tricycle

Greater Chiang Mai Map

See Riverside Map opposite page 67

From 8:00 p.m. - 11:00 p.m.

Chiang Mai University

Copyright © Chiang Mai University

ลิขสิทธิ์ในภาพถ่ายใหญ่

ภาคผนวก ก

แบบวัดความเชื่อมั่นในตนเอง

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้มีทั้งหมด 24 ข้อ คำตอบของนักเรียนแต่ละข้อ ไม่มีการตัดสินว่าถูกหรือผิด เพราะเป็นข้อเท็จจริงเฉพาะตัวของนักเรียนซึ่งไม่จำเป็นต้องตรงกับผู้อื่นและจะไม่มีการนำไปเปิดเผยที่ใด จะนำผลไปวิจัยโดยส่วนรวมเท่านั้น ขอให้นักเรียนตอบให้ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

วิธีตอบแบบสอบถาม หลังจากที่ได้อ่านข้อความแล้ว ให้นักเรียนตอบโดยทำเครื่องหมาย × ลงในช่องว่างที่ตรงกับระดับความรู้สึกของนักเรียน โดยหมายเลข 5 = จริงมากที่สุด หมายเลข 4 = จริงมาก หมายเลข 3 = จริง หมายเลข 2 = จริงน้อย หมายเลข 1 = จริงน้อยที่สุด

ตาราง 6 แบบวัดความเชื่อมั่นในตนเองก่อนและหลังการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานด้านการท่องเที่ยว

ข้อความ	5	4	3	2	1
1. ฉันมักเป็นตัวแทนกลุ่มออกไปพูดภาษาอังกฤษเสมอ					
2. ฉันมักอาสาทำกิจกรรมที่ใช้ภาษาอังกฤษก่อนเพื่อนเสมอ					
3. ฉันชอบพูดแสดงความคิดเห็นเมื่อการเปิด โอกาสให้แสดงความคิดเห็นและติชมต่างๆ					
4. ฉันรู้สึกไม่พร้อมเมื่อผู้สอนให้พูดภาษาอังกฤษในชั้นเรียน					
5. ฉันไม่ค่อยทำกิจกรรมที่ต้องพูดในชั้นเรียน					
6. บ่อยครั้งที่อยากแสดงความคิดเห็นแต่ไม่กล้า เพราะกลัวสิ่งที่คิดจะไม่ถูก					
7. ฉันคิดว่าถ้าพูดหรือออกเสียงภาษาอังกฤษผิดไปบ้างก็ไม่ไร เรื่องร้ายแรงอะไร					
8. ฉันไม่ค่อยตื่นเต้นจนลืมเรื่องสำคัญต่างๆ					
9. ฉันสามารถใช้น้ำเสียงและท่าทางประกอบการพูดได้ค่อนข้างดี					
10. ฉันรู้สึกอายมากเมื่อพูดหรือออกเสียงภาษาอังกฤษผิด					
11. ขณะที่พูดภาษาอังกฤษฉันไม่สบตาผู้ฟัง					
12. ฉันมักพูดตะกุกตะกักเมื่อต้องออกไปพูดภาษาอังกฤษหน้าชั้นเรียน					
13. ฉันไม่รู้สึกรู้สึกหวัดเมื่อรู้ว่าต้องออกไปพูดนำเสนอ					

ข้อความ	5	4	3	2	1
14. แม้ว่ารู้สึกกลัวบ้างเวลาต้องพูดภาษาอังกฤษ แต่ฉันก็สามารถควบคุมอารมณ์ไว้ได้					
15. ฉันคิดว่าผู้สอนและเพื่อนน่าจะเข้าใจเรื่องที่ผมเตรียมมาพูดได้					
16. ฉันกลัวว่าผู้สอนและเพื่อนจะไม่เข้าใจเรื่องที่ผมพูด					
17. ฉันกลัวการขัดจังหวะจากผู้ฟังเพราะจะทำให้เกิดความสับสนในการพูด					
18. ถ้าเพื่อนหัวเราะหรือซุบซิบกันขณะที่ผมกำลังพูด ผมคิดว่าผมกำลังทำอะไรผิดร้ายแรง					
19. เมื่อพูดหรือออกเสียง ไม่ถูกต้อง ผมจะพยายามพูดใหม่ให้ถูกต้อง					
20. ถ้าผู้ฟังไม่เข้าใจสิ่งที่ผมพูด ผมจะอธิบายจนผู้ฟังเข้าใจให้ได้					
21. ผมมักหาโอกาสฝึกพูดภาษาอังกฤษด้วยตนเอง โดยใช้สื่อต่างๆ เช่น เทป วีดีโอ ฯลฯ					
22. ผมไม่ค่อยได้ใช้ทำทางประกอบการพูดเพื่อช่วยให้ผู้ฟังเข้าใจ					
23. ผมไม่ค่อยชอบทำกิจกรรมการพูดภาษาอังกฤษ เพราะรู้สึกว่าตนเองพูดไม่ค่อยเก่งนัก					
24. ผมไม่อยากพูดต่อ ถ้าเพื่อนทำท่าทางไม่เข้าใจในสิ่งที่ผมพูด					

ภาคผนวก ง

แผนการสอนการฟัง พูดแบบเน้นภาระงานด้านการท่องเที่ยว

Lesson Plan 1

Are you interested in out trip?

Subject:	English Foundation 3
Duration:	4 periods (60 minutes/period)
Language functions:	Asking and giving information
Structures:	Present simple tense, future simple tense, passive voice and relative clauses
Terminal Objectives:	Students should be able to make a plan for a trip.
Enabling Objectives:	Students will be able to: 1. talk about transportation; 2. compare the prices and service of transportation; 3. persuade customers; 4. make an advertisement for a travel agency.

Procedures:

Pre-task

1. Teacher asks students how they can get to Phuket from Chiang Mai. Students suggest that they can get there by an airplane, a train, a bus, or even their own cars.
2. Teacher asks students about the advantages of transportation. Students give their ideas about the advantages. Then teacher make short lists about the advantages of transportation on the blackboard. Teacher may help students find more vocabulary about it.
3. Teacher asks students about the prices of transportation. Students estimate the price of airplane's ticket, train fee, bus fee, and gas. Students make a list of prices of transportation in their notebooks.

4. Teacher introduces to brochures and shares ideas about the importance of brochures.
Students study the information about brochures from the handout.
5. Teacher gives students Task 1 and explains the instructions to students by showing an example of a brochure of a travel agency before giving presentation script for students to consider and conclude the content.
6. Teacher divides students in groups of four and assigns students in each group prepare their presentation.
7. Students review the language used for the presentation.
8. Students evaluate the creativity of brochures and survey the brochures in their community.
9. Students share the information about brochures in their community, identify vocabulary and language form which may be useful for their presentation.
10. Students do exercise about writing brochures in English and design their brochures.
Teacher helps them correct the English brochures.

Task-cycle

Task 1: Each group will get some authentic brochures introducing an interesting place in Chiang Mai. Members of each group needs to select a place to visit and make a real brochure as if they were travel agencies. Then, students have to present their travel agency with hand-made brochure to the class.

-Prepare

11. Students in each group prepare the information and the language for the presentation.

-Planning

12. Every group rehearses their presentation to class.

-Report

13. Every group presents their brochures and answers the listeners' questions.

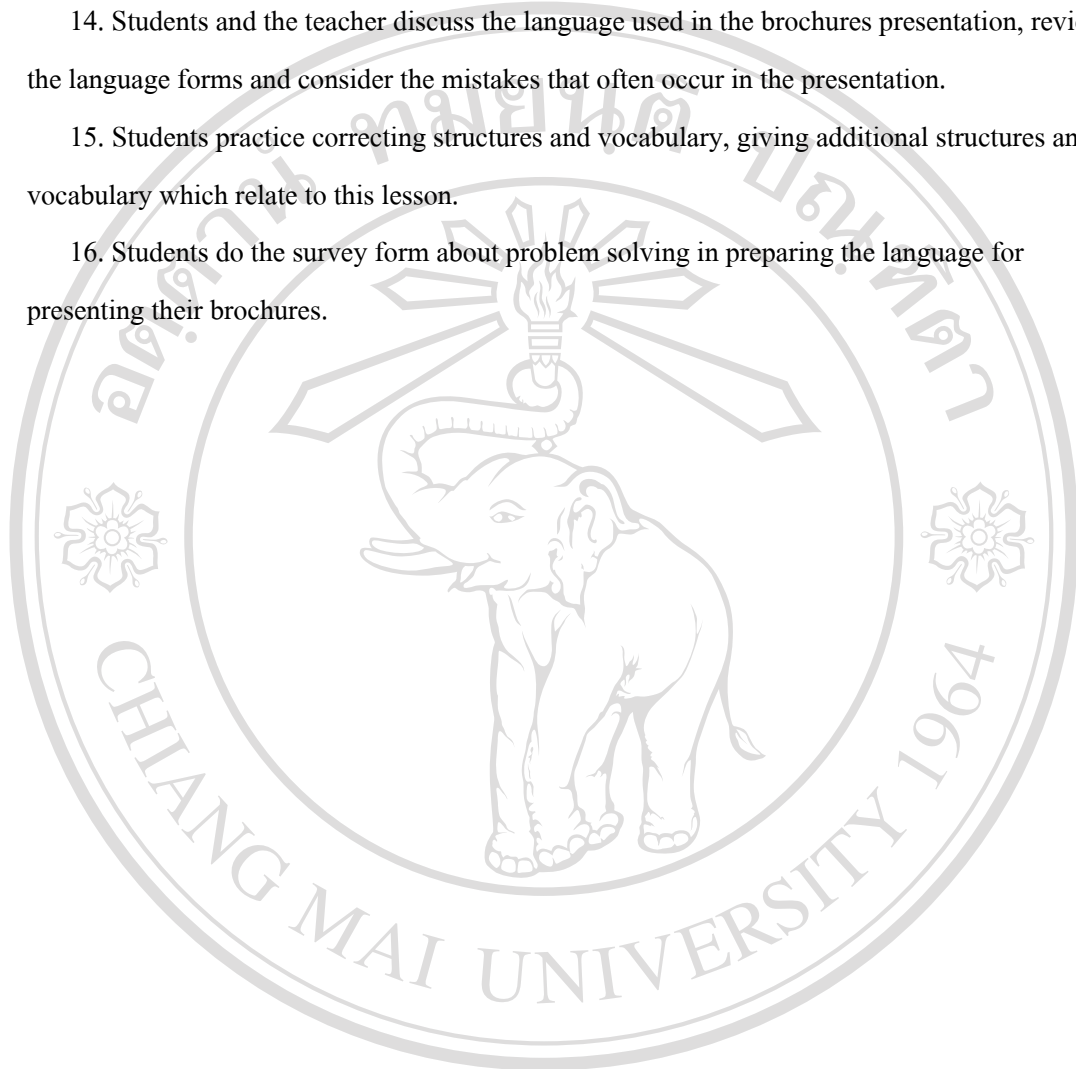
Language Focus

-Analysis and practice

14. Students and the teacher discuss the language used in the brochures presentation, review the language forms and consider the mistakes that often occur in the presentation.

15. Students practice correcting structures and vocabulary, giving additional structures and vocabulary which relate to this lesson.

16. Students do the survey form about problem solving in preparing the language for presenting their brochures.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

USEFUL EXPRESSIONS

1. The temple is located at.....(place).....

museum on.....(road).....

city in.....(area).....

e.g. The temple Wat Luang Chiang Saen is located in the center of Chiang Saen district of Chiang Rai.

The museum is located on Chiang Mai-Lampang road.

2. The temple has been known as.....

The market has its importance as.....

e.g. Bann Tawai has been known as the major cultural attraction of Chiang Mai for foreign tourists.

Kad Luang market has its importance as the center of all kinds of souvenir from Chiang Mai.

3. A wide range of.....(plural nouns).....are.....

A great number of.....(plural nouns).....are.....

e.g. At present, a wide range of wood carvings and other decorative items are sold in Bann Tawai.

A great number of ancient temples have been found in the center of Chiang Saen district.

4. The temple contains.....

The village comprises of.....

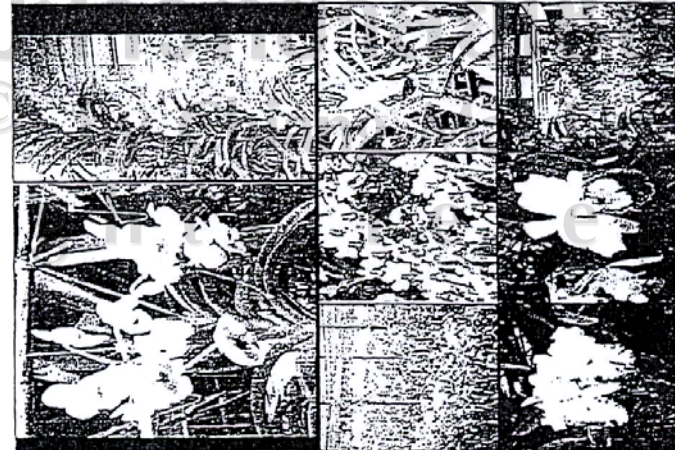
The museum consists of.....

e.g. This temple contains a Holy Relic of the Lord Buddha.

Bann Tawai comprises of wood-carving shops, antique shops, and other decorative item shops.

Baan Tawai

The village of wood-carving handicrafts

How it became the village of wood-carving

For forty years, the art of wood carving has been passed down from generation to generation. During BE 2500-2505, the first three villagers, Pho Naan Daeng Puntusa, Pho Jaima Inkaew and Pho Huen Puntusart had left Baan Tawai to learn how to carve at Nomsilp, a manufacture shop on Wua Lai Street, Chiangmai Gate. They brought their new found skill back to Baan Tawai. The village gradually became renowned for its woodcarving expertise.

Baan Tawai is the village of wood-carving handicrafts. It has been known as the major cultural attraction of Chiangmai for Thai and foreign tourists. The best quality and bargains of wood carving items can be found in Baan Tawai.

At present, a wide variety of wood carvings and other decorative items e.g. wood carving, wood-strips, gold leaf wood, antique wood, silverware, lacquer ware, hand-woven textile, basketry and earthenware, can be found in Baan Tawai at Baan Tawai handicraft Center and Baan Tawai Song Fang Klong Center.

Examples of Tourism Brochures: Baan Tawai

A History Of Wat Luang Chiang Saen

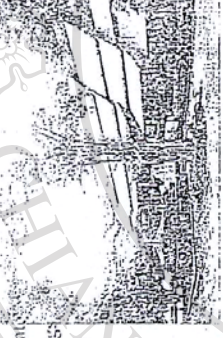
The temple complex comprises an ancient and historic Chedi, built in the shape of a bell, an important altar for a Lanna style Buddha (Viharn) and domestic quarters for a community of monks and young boys, whom the temple supports and schools.

The central and most important building of the Wat (temple) complex is the VIHARN, (temple altar) at present protected by a temporary roof structure. Behind the Viharn and adjoining it is the big bell shaped Chedi, the largest in the Province of Chiang Rai.

In the course of excavations executed by the Department of Archeology, and efforts to strengthen the foundations of the Chedi, records were found that detail the history of the Chedi Lunnig.

According to legend King Saen Phu (after whom the market town of which the temple complex is part was named) built the Chedi in approx 12 th AD (1834 by the Thai Calendar) in the year of the horse.

Praya (Duke) Muang Kaew strengthened the foundations of the Chedi in the 15th AD (2058 by the Thai calendar). Historical records were found under the Chedi during excavation and extended, confirming the building of the Chedi and Viharn by King Saen Phu in the 12 th AD.

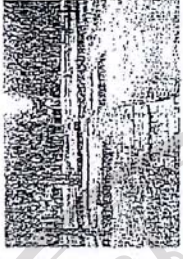
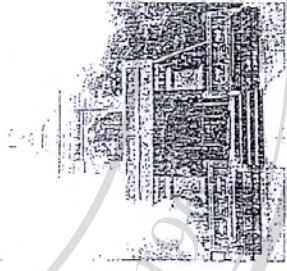

The old records state that the first building were started around 50AD, during a full moon. King Saen Phu extended the Chedi to occupy 8 wa, approx 32 meters square with a height to equal the base of 32 m.

The Viharn contains a Holy Relic of the Lord Buddha and is 32 m deep, 17 m wide.

The historical records found and modern research by the Department of Archeology confirm the local legends and the beginnings of the Chedi and Viharn.

The Central Buddha Statue on the Viharn is in the Lanna style, Baang Maan Vichai, with a large head and round face, recalling the shape of a Lotus Flower.

During excavations by the Department of Archeology, many small complete and partial Buddha statues of historical and artistic significance were found. These are now in the Chiang Saen Museum. Viharn (Viharn) important temple building containing a relic of the Lord Buddha Chedi (Pagoda) decorative spire containing a mulets or religious icons

พระธาตุโบราณที่ขุดพบในวัดเจติยวาสสมัย พ.ศ. ๒๕๐๐
ขุดพบเหล่านี้ เก็บรักษาอยู่ที่พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ เชียงแสน

LESSON PLAN 2

Come and join us!

Subject:	English Foundation 3
Duration:	4 periods (50 minutes/period)
Language functions:	Asking and giving information, offering something
Structures:	Present simple, comparative and superlative adjectives, and question tags
Terminal Objectives:	Students should be able to introduce a tourist place.
Enabling Objectives:	Students will be able to: 1. talk about touring places; 2. calculate and compare the price of a trip; 3. persuade customers; 4. make a video presentation as a material for travel agency.

Procedures:

Pre-task

1. Teacher asks students about the interesting spots and touring places in Chiang Mai. Students tell the teacher there are many places for example Doi Suthep, Doi Inthanon, Pang Chang Mae Rim and etc.
2. Teacher makes a list of touring places on the white board and starts to make a mind map of these places by asking if there are popularities of each place.
3. Students answer variedly for example magnificent view, beautiful ambience, helpful people, open spaces with fresh air and etc.
4. Teacher introduces to making a presentation of the travel agent using the video presentation. Students verify the information and creativity of an example video presentation.
5. Teacher asks about ideas in making a video presentation from students. Students propose their ideas for example filming in the real site or taking photographs of tourist site and then reproducing a video presentation.

6. Teacher gives students Task 2 explains the instructions to students. Students have to introduce the most interesting place by using a video presentation as a real material and making an oral presentation at the same time.
7. Teacher divides students in groups of four and assigns students in each group prepare their presentation.
8. Students review the language used for the presentation.
9. Students evaluate the creativity of video presentation and survey the information used in their community.
10. Students share the information about the presentation in their groups, identify vocabulary and language form which may be useful for their presentation.
11. Students do exercise about speaking English and design their presentation. Teacher helps them correct the English presentation.

Task-cycle

TASK 2: After watching a video presentation about tourist sites in Chiang Mai, each group have to choose the most interesting place which attracts tourists to visit and then the group has to prepare a video presentation. Finally, the group presents a video presentation to the class.

-Prepare

12. Students in each group prepare the information and the language for the presentation.

-Planning

13. Every group rehearses their presentation to class.

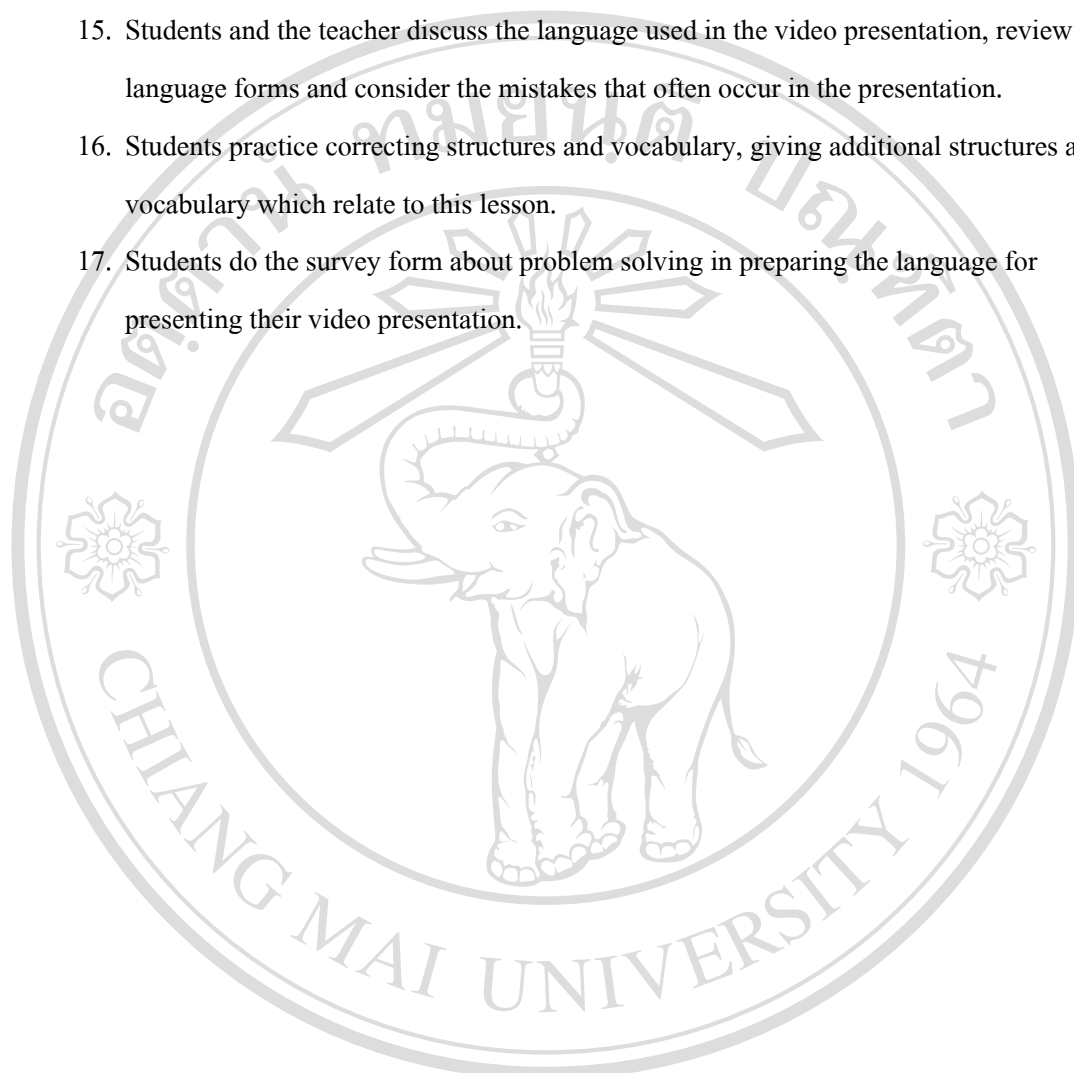
-Report

14. Every group presents their brochures and answers the listeners' questions.

Language Focus

-Analysis and practice

15. Students and the teacher discuss the language used in the video presentation, review the language forms and consider the mistakes that often occur in the presentation.
16. Students practice correcting structures and vocabulary, giving additional structures and vocabulary which relate to this lesson.
17. Students do the survey form about problem solving in preparing the language for presenting their video presentation.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

USEFUL EXPRESSIONS

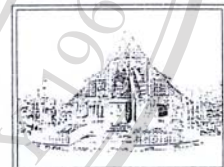
Example: Tape script for video presentation

Phra Singh Temple

Cultural heritage of Chiang Mai

Located within the old city walls, Phra Singh temple is a supreme example of Lanna Art. The original name of the temple was Wat Li Chiang Phra but was changed to Wat Phra Singh when the Phra Sihing image was first housed there in 1367.

Wat Phra Singh was built in the 14th century by King Phayao of the Mengrai dynasty. It may have been the first monastery to house the Emerald Buddha, a cultural treasure that now resides at the royal palace in Bangkok. Wat Phra Singh currently houses Pra Thongtip, the most venerated Buddha statue in northern Thailand. Cast in 1477, it is made of an alloy of gold and copper.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

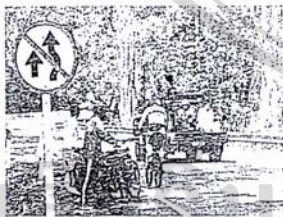
Example: Tape script for video presentation

Conquer Inthanon with Two Wheels

With the weather a bit cold in the foothills and the exhaustion left from the day before, there seemed to be a good excuse for us to linger under the warm blankets. However, the necessity for us to complete the long voyage dragged us out of our beds to pack and eat some breakfast, and then to go on cycling, carrying with us two bottles of drinking water.

After we had had enough to eat, our trip began its legend again at 8 a.m. Of course, we had made up our minds to climb the high mountain before the trip began.

The road climbing up to Inthanon's peak suddenly began after we passed the national park's checkpoint. It could be said that this was our first unavoidable test of spirit! With a slope of about forty-five degrees, two out of our gang of four had to push their bicycles up the mountain. This is the usual kind of slope along the fifty kilometers up to the peak. So, it was undoubtedly going to take us a long time to reach our destination.

ลิขสิทธิ์ ©
All rights reserved

Lesson Plan 3

Can you make it a bit cheaper?

Subject:	English Foundation 3
Duration:	4 periods (50 minutes/period)
Language functions:	Asking and giving information, persuading people, and negotiating the prices
Structures:	Present simple tense, passive voice, relative clauses, comparative and superlative adjectives
Terminal Objectives:	Students should be able to discuss about buying and selling things
Enabling Objectives:	Students will be able to: 1. present and give details of any products; 2. talk about the price and bargain; 3. present a chosen souvenir for tourists and perform a skit.

Procedures:

Pre-task

1. Teacher introduces the lesson by asking the students how they buy something in English or sell something to others.
2. Teacher asks some students how the shopkeeper generally greets the customers. On the other hand, teacher asks some students how the customers say to the shopkeeper.
3. Teacher asks students to listen to the conversation 1 and 2 and then asks them to tell what they heard.
4. Students listen to “Shopping at Bann Thawai” dialogue from an audio cassette and then make up their own dialogue.
5. Teacher lets students practice some useful words and phrases from “How to sell and buy things in English” handout.
6. Teacher asks students to work in pairs and take turns to buy and sell things to each other.
7. Teacher gives students Task 3 and explains the instructions to the students by showing them some pictures of different shopping centers in Chiang Mai.

8. Teacher divides students in groups of three and assigns each student a place for shopping: Bann Thawai, Bor Sang, Sunkampang, and Doi Pui.
9. Students work in groups discussing how to prepare their task and review the language used in the presentation.
10. Students share ideas about many different souvenirs sold in each place for example; painted umbrella at Bor Sang village, handicrafts at Ban Thawai and so far. Then, students identify the vocabulary and expression which may be useful in a performance.
11. Students practice speaking with their friends in each group.

Task-cycle

TASK 3: Each student will get a handout introducing a market place in Chiang Mai in particular area and attractions for shopping. Each group has to choose a souvenir and prepare an oral presentation of the chosen item. Then, students perform a skit of shopping scene with the authentic material.

-Prepare

12. Students prepare language for the performance.

-Planning

13. Every group rehearses their performance.

-Report

14. Every group presents their performance. The other group takes note about the mistakes that usually happened in the performance.

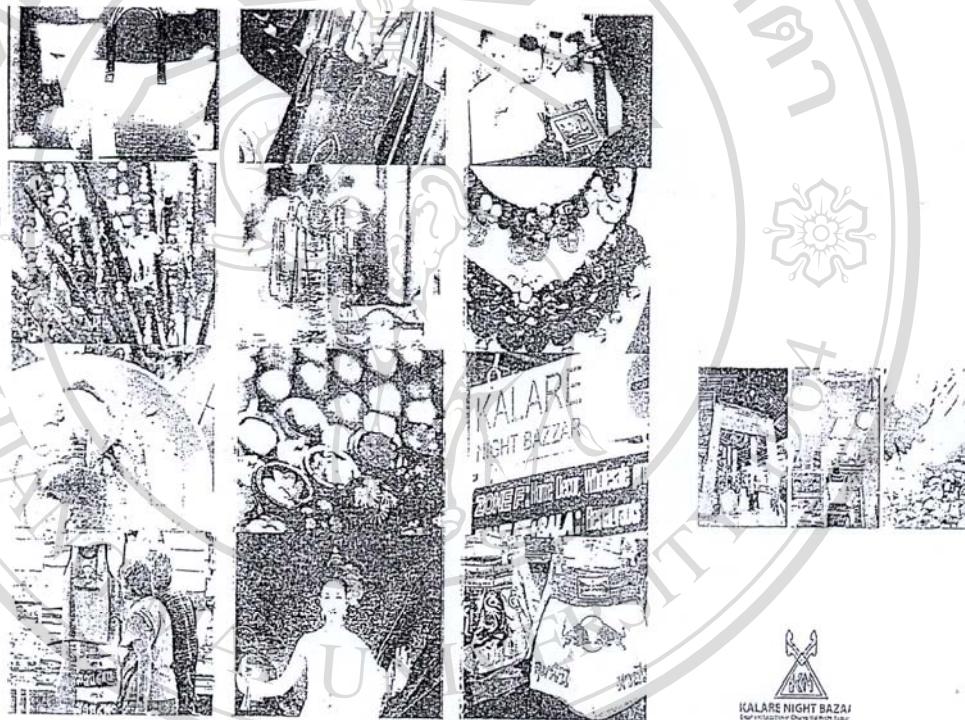
Language focus

-Analysis and practice

15. Students discuss about the given feed back, review the language forms and consider the mistakes
16. Students practice language within their group.

USEFUL EXPRESSIONS

Example of Market Place Advertisement

KALARE NIGHT BAZAAR

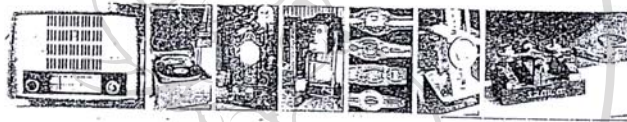
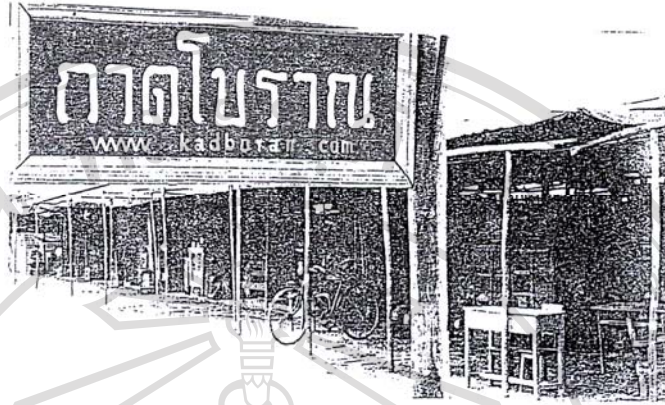
Covering 9,500 sq.m., Kalare Night Bazaar is the center of the wholesale and retail of Chiang Mai's fine-workmanship handicrafts. It's also features a wide variety of important and export products from Japan, Nepal, India, etc. Spa and travel agents are available too. There are some special of cultural performances at Beer Garden and several kinds of food at Food Center set in the Modern-Lanna style atmosphere.

Open 11.00 am.- Midnight

89/2 Chang Klan Rd., Amphur Muang, Chiang Mai 50100

Tel. ++66 (0) 53 82 0320, ++66 (0) 53 27 2067

Example of Market Place Advertisement

KADBORAN

SHOPPING FOR ANTIQUE ITEMS

“Antique items give off a lot of charm and value and especially affect the mind in wonderful ways. Some items are only produced in certain periods and seeing them again brings us back to the past when we were young. Selling this item off could mean that we would lose it again forever,” said an antique lover from Kadboran, Chiang Mai.

So, for the avid antique collector and antique lover, please don't miss this shopping antique heaven. If you want to know why, first have a look at the example items above and you will find the answer why you need to come and visit.

For more information:

KADBORAN

Adsadathorn Rd., opposite Tesco Lotus Store (Khamthieng branch),

Amphur Muang, Chiang Mai

www.kadboran.com

ลิขสิทธิ์ภาพถ่ายโดย Chiang Mai University
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

Lesson Plan 4

Have you ever joined Songkran festival?

Subject:	English Foundation 3
Duration:	4 periods (50 minutes/period)
Language functions:	Asking and giving information
Structures:	Present simple tense, past simple, present perfect simple, adjective order, and relative pronouns
Terminal Objectives:	Students should be able to discuss about different festivals in Thailand.
Enabling Objectives:	Students will be able to: 4. present and give details of a tourist place; 5. talk about the importance of a tourist place; 6. make any kind of inventive presentation of a tourist place.

Procedures:

Pre-task

1. Teacher asks students about their favorite festival and shares experience participating in any activities.
2. Teacher writes the word of each festival on the whiteboard and asks students about its origin.
3. Teacher introduces students by giving them handouts of famous festivals in Thailand for example: Song Kran, Loy Krathong, Vegetarian festival, Buddhist lent and so far.
4. Students learn and notice the language used in describing a tourist place from the given handouts.
5. Teacher asks students create their own few sentences describing a tourist place. Students try to make up their own sentences.
6. Teacher asks students to work in pairs discussing the written task. Each student exchanges reading a short paragraph and corrects it if there is an error.
7. Teacher gives students Task 4 and explains the instructions by showing them some examples of last year students' inventions in the theme of Thai festivals.
8. Teacher divides students into groups of four and assigns each group to search the information

of their favorite festival in English and prepare the presentation.

9. Students in each group discuss about what they will choose to present to the class and share a bit ideas towards the presentation.
10. Students look for more information about the festival from the available resource and share what they have had with their friends in a group.
11. Students identify the vocabulary and expressions used in the inventive material and check the language.
12. Students practice the oral presentation at the same time of demonstrating the invention of each group to the classroom.

Task-cycle

TASK 4: Each student will get a handout introducing many interesting festivals in Chiang Mai and attractions for joining the event. Each group has to choose their most favorite festival and make a project by creating an authentic material introducing a festival.

-Prepare

13. Students prepare language for the presentation.

-Planning

14. Every group rehearses their presentation.

-Report

15. Every group presents their performance. The other group takes note about the mistakes that usually happened in the presentation.

Language focus

-Analysis and practice

16. Students discuss about the given feed back, review the language forms and consider the mistakes.
17. Students practice language within the group.

USEFUL EXPRESSIONS

Examples of Festival Description

Tak Bat Dok Mai

July 10-11

Wat Ratchaworamaha Wihan, Saraburi

The Tak Bat Dok Mai floral offering merit-making

ritual is unique to Saraburi province. This ritual stands

out from the merit making activities conducted in the

other parts of Thailand because in addition to the

offerings of cooked rice, food, incense, candles and

other conventional sacred items, the Tak Bat Dok Mai

ritual includes offerings of Dok Khao Phansa flowers

that only come into bloom during the Buddhist Lent,

hence the origin of its name.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

Phi Ta Khon Festival

July 1-2

Dan Sai District, Loei Province

Be amazed by this exotic festival of young men dressed up as spirits, called Phi Ta Khon, celebrating in processions. According to a traditional Buddhist tale, they celebrate the return of Prince

Vessandorn, the Buddha's penultimate incarnation.

Lesson Plan 5

It's not exactly what I'm looking for!

Subject:	English Foundation 3
Duration:	4 periods (50 minutes/period)
Language functions:	Asking and giving information
Structures:	Passive voice, reported speech, and causative form
Terminal Objectives:	Students should be able to make a plan for a trip.
Enabling Objectives:	Students will be able to: 7. talk about tourist attractions in Thailand; 8. compare the prices of a package tour of travel agencies; 9. persuade customers by introducing interesting places in a country; 10. make a package tour for a travel agency.

Procedures:

Pre-task

1. Teacher asks students about where they would visit if they were tourists coming to Thailand.
Students talk about their
2. Teacher encourages other students to express their ideas towards the trip.
3. Teacher asks students to make a short plan for a trip to somewhere. Students make up their mind choosing the place to visit and preparing for a trip.
4. Students discuss in the whole class randomly selected by the teacher. Teacher asks other students about the place to go for example: attractions, people or weather.
5. Teacher draws some circles on the whiteboard to make a mind map about the tourist place to go. Teacher persuades students to complete the mind map by initiating the topic of the tourist place.
6. Students participate in mind mapping activity and learn about the tourist place at the same time.
7. Teacher adds another topic by asking students about how they would prepare for a trip for example; transportation, clothes, luggage, or touring package.

8. Students works in small groups discussing about what they have to prepare for a trip and then they take note for the idea.
9. Teacher introduces the lesson by handling many beautiful brochures of touring package of different travel agencies to students and lets them learn about the information of given materials.
10. Teacher gives students Task 5 by demonstrating some brochures of touring packages to students and explaining the instructions and student's task.
11. Teacher divides students into groups of five and assigns each group to search the information of their favorite place in Thailand and prepare the presentation.
12. Students in each group discuss about what they will choose to present to the class and share an idea towards the presentation. Starting from a chosen place, a transportation, a travel agency, clothes and any other stuff for a trip.
13. Students identify the vocabulary and expressions used in the presentation and check the language within a group.
14. Students practice oral presentation and material demonstration.

Task-cycle

TASK 5: Each group will get a few brochures of travel agencies introducing many interesting tourist spots in Thailand and attractions for persuading customers to buy a package. Each group has to make up their own brochure and touring package.

*Remark: You have limited budget of 20,000 baht for a package for two persons. Each group has to create your own package to anywhere in

Thailand which can be the most appreciated and attractive to customers.

The winner team will get a certificate from the chief of English Department after the presentation.

-Prepare

15. Students prepare language for the presentation.

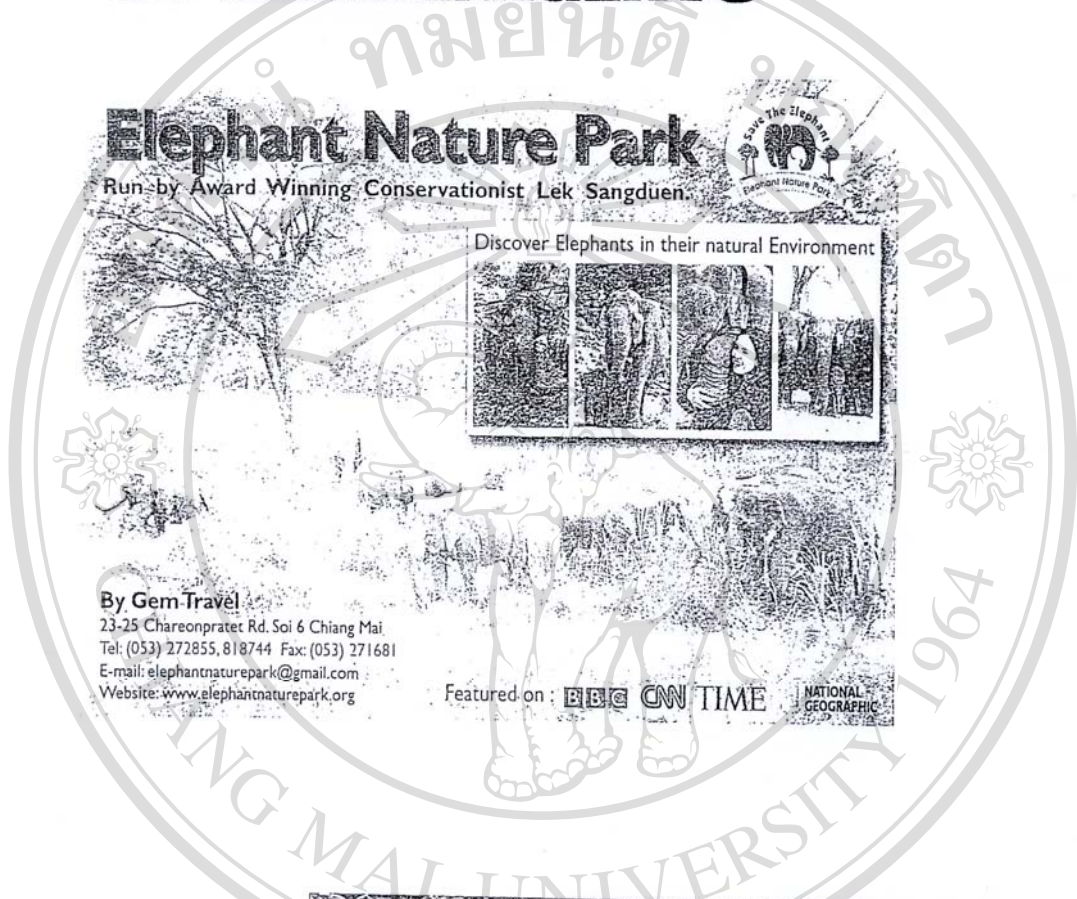
-Planning

16. Every group rehearses their presentation.

-Report

17. Every group presents their project. The other group takes note about the mistakes that usually happened in the presentation.

EXAMPLE BROCHURES OF TRAVEL AGENTS

Elephant Nature Park

Run-by Award Winning Conservationist Lek Sangduen.

Discover Elephants in their natural Environment

By Gem Travel
 23-25 Chareonpratec Rd. Soi 6 Chiang Mai
 Tel: (053) 272855, 818744 Fax: (053) 271681
 E-mail: elephantnaturepark@gmail.com
 Website: www.elephantnaturepark.org

Featured on: **BBC ON TIME**

NATIONAL GEOGRAPHIC

ลิขสิทธิ์

Copyright ©

All rights reserved

THE PEAK
ADVENTURE TOURS

Maetang River
Chiangmai

White Water Rafting

Rock Climbing

Zip Lining

Canyoning

Paragliding

Rock Climbing School

Zip Lining

Canopy Tour

Paragliding

Run by: The peak adventure tour. www.thepeakadventure.com Email: smile208@loxinfo.co.th Tel: Mr. Pichai 01-7164032 053-800567

ທາງເຂົ້າສູ່ບ້ານ ພູມສິມ ພາກຕາເວັນຕົກ ສາມາດເຂົ້າໄດ້ດ້ວຍການຂີ່ລົດ ຫຼື ຫຼີກ ທາງເຂົ້າສູ່ບ້ານ ພູມສິມ ພາກຕາເວັນຕົກ ສາມາດເຂົ້າໄດ້ດ້ວຍການຂີ່ລົດ ຫຼື ຫຼີກ

“Welcome to Pai” by **The Quarter**

Boutique hotel in Pai

The Quarter 245 Moo 11 Chaisongkram RD. Kamol Viengtai-Amphur Pai Mae Hongson 58130

Tel: +66(0)53669 9942 / +66(0)5369 9947

ລິຂໍ
Copy
All

ບຸ
y
d

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นายนนทพัทธ์ เมืองยศ
วัน เดือน ปีเกิด	17 ตุลาคม 2520
ประวัติการศึกษา	มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนปิ่นสร้อยแยลวิทยาลัย จังหวัดเชียงใหม่ ปริญญาตรี ศิลปศาสตรบัณฑิต (ภาษาฝรั่งเศส) คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
ประวัติการทำงาน	2543 ครูสอนภาษาฝรั่งเศส โรงเรียนอัสสัมชัญลำปาง จังหวัดลำปาง 2544 ครูสอนภาษาฝรั่งเศสและภาษาอังกฤษ โรงเรียนพะเยาพิทยาคม จังหวัดพะเยา 2546 ครูสอนภาษาอังกฤษ โรงเรียนเชิงของวิทยาคม จังหวัดเชียงราย 2547 เจ้าหน้าที่บริหาร ส่วนจัดหางาน มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง 2549-ปัจจุบัน ครูสอนภาษาอังกฤษ โรงเรียนวาริชเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved